

108E JAARGANG NUMMER 2 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • FEBRUARI 2008

Liahona

OMSLAGARTIKEL:

**Een evenwichtig
leven leiden,
p. 38**

**Hoe je het beste met je
ouders praat, pp. 18, 22**

**Wat zult u aan het doen zijn?
p. 26**

**Jezelf in de Schriften vinden,
p. K12**

LIAHONA, FEBRUARI 2008

14 Onze korte lontjes uitdoven

38 Een evenwichtig leven leiden

OP DE OMSLAG

Fotograaf: Robert Casey,
geënceneerd.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Illustraties Jim Madsen.

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Deze ideeën kunnen
in de kerk en thuis
gebruikt worden. Pas
de ideeën eventueel aan
uw gezin of gezinsavond-
groep aan.

'Een kans voor open
doel', p. 8: Bespreek

het idee dat offers brengen
kan betekenen dat we iets goeds
opgeven voor iets beters. Leg
uit dat 'opoff'ring [...] de zegen
des hemels [voortbrengt]' (lofzang
24). Lees het verhaal van Hugo;
bespreek daarna de zegeningen
die hij dankzij zijn offer ontving.

26 Lessen uit het Boek van Mormon

'Kiezen voor vrijheid en eeuwig
leven', p. 26: Na de ervaring

van ouderling Craig A. Cardon
te hebben verteld, vraagt
u het gezin of de groep
een onderwerp te kiezen
(bijvoorbeeld oplei-
ding, financiën,
voeding) en vervolgens op te
schrijven hoe goede keuzes
op dat gebied tot meer vrijheid
leiden. Geef ze de kans om voor-
beelden te geven. Benadruk
dat we vrij zijn om zelf ons
gedrag te kiezen, maar niet
de gevolgen daarvan.

Zoek de Franse KGW-ring in deze Liahona en bedenk hoe goede keuzes maken makkelijker wordt als je je schriftstudie doet.

VOOR JONGEREN

- 8 Een kans voor open doel
Hugo da Cunha Silvantos Rodrigues
- 11 Nog altijd geroepen om te dienen *Peter James Marrelli*
- 18 Met pa praten
Kjersten Johnson
- 21 Poster: Bid uit volle borst
- 22 Vraag en antwoord: Soms kunnen mijn moeder en ik niet goed met elkaar opschieten. Dan zeggen we dingen die niet gepast zijn en doen we elkaar pijn. Ik bid dat ik haar meer zal liefhebben, maar die goede gevoelens blijven niet zo lang. Hoe kan ik onze relatie verbeteren?
- 34 Een getuigenis krijgen
Ouderling Paul K. Sybrowsky
- 43 Wist je?

18 Met pa praten

8 Een kans voor open doel

'Een evenwichtig leven leiden', p. 38: Geef iemand een stapel grote spullen in handen. Laat hem of haar de boel in evenwicht proberen te houden. Geef hem of haar daarna een tas of een mand om de spullen in te doen. Vergelijk de spullen met onze taken en de tas met onze lasten op de Heer leggen. Bespreek ideeën uit de paragraaf 'Leiding van de Geest' en hoe wij ons evenwicht kunnen bewaren als we ons door de Heer laten helpen.

'Mijn familiehistorisch wonder', p. K6: Maak in het gezin een lekkernij klaar (bijvoorbeeld koekjes) die

tijd vergt. Lees dit verhaal voor en leg daarbij nadruk op het fragment, waarin men wacht op de namen van de voorouders. Hoe is dit idee te vergelijken met het wachten op een lekkernij? Plan een bezoek aan het centrum voor familiegeschiedenis om te beginnen of verder te gaan met uw familiegeschiedenis.

'Net als Nephi', p. K12: Na het verhaal van Tanja te hebben verteld, bespreek u wat Nephi deed toen zijn familie uit Jeruzalem vertrok (zie 1 Nephi 2:16). Op welke ervaringen in uw eigen leven kunt u het voorbeeld van Nephi toepassen?

VOOR KINDEREN: DE KINDERVRIEND

- K2 Luister naar de stem van een profeet: Doe je plicht *President Thomas S. Monson*
- K4 Participatieperiode: De kracht die ik elke keer bij het lezen voel *Linda Christensen*
- K6 Mijn familiehistorisch wonder *Matthew Mangum*
- K8 Voor kleine vrienden: Lehi en Nephi gehoorzamen God *Val Chadwick Bagley*
- K10 Uit het leven van de profeet Joseph Smith: Operatie aan Josephs been
- K12 Net als Nephi *Sheralee B. Hardy*
- K15 Bijzondere getuige: Hoe kan ik mijn schriftstudie zinvoller maken? *Presidium Henry B. Eyring*
- K16 Kleurplaat

K12 Net als Nephi

ONDERWERPEN IN DIT NUMMER

De paginanummers verwijzen naar de pagina waarop het artikel begint.

K=De Kindervriend	Keuzevrijheid, 26
Bekering tot het evangelie, 34	Kies het goede, 8, 26
Bekering van zonden, 14, 22	Leiderschap, 29, 43
Boek van Mormon, 26, 47, K8, K12	Liefde, 14, 22
Boosheid, 14, 22	Muziek, 21
Dienstvaardigheid, 11, 29	Opleiding, 43
Evenwicht, 38	Opoffering, 8
Familiegeschiedenis, K6	Ouderschap, 18
Gebod, 21, 22, 38, K12	Plicht, K2
Gehoorzaamheid, 11, K8	Priesterschapszegen, 46
Getuigenis, 18, 34, 47	Schriften, K4, K15, K16
Gezin, 14, 18, 22, 25	Smith, Joseph, K10
Gezinsavond, 1	Tiende, 29
Heilige Geest, 34, 38, 45	Vergeving, 22
Heilsplan, 25, 26	Woord van wijsheid, 26
Huisonderwijs, 2	Zelfdiscipline, 14
Jeugdwerk, K4	Zendingsgebieden, 8, 11
	Zendingswerk, 44
	Zion, 43
	Zustershulpvereniging, 25

Rec.
Book Area
M200.5
5838DUT
2008
Feb.

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM

Weid mijn lammeren

De heiligen van God hebben zich er altijd al toe verbonden om elkaar geestelijk te weiden, in het bijzonder hen voor wie het evangelie nieuw is.

PRESIDENT HENRY B. EYRING

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De Heiland leerde Petrus en zijn andere apostelen en discipelen waarom en hoe zij anderen moesten voeden. In de Bijbel staat — dat weet u — dat Hij hen te eten gaf voordat Hij ze onderricht gaf. Hij was gekruisigd en daarna herrezen. Zijn dienstknechten waren naar Galilea gegaan. Zij hadden de hele nacht gevist, maar niets gevangen. Toen zij tegen de ochtend de kust naderden, herkenden ze Hem aanvankelijk niet. Hij riep ze toe en zei ze waar ze hun netten moesten uitgooien. Ze deden wat Hij zei en hun netten vulden zich met vis. Zij haastten zich naar Hem toe op de oever.

Ze vonden daar een kolenvuur met vis daarop en brood. Ik heb mij vaak afgevraagd wie het vuur had aangelegd, de vis had gevangen en het maal had bereid, maar het was de Meester die zijn discipelen meer bereidde dan alleen vis en brood. Hij liet ze eerst eten. En daarna sprak Hij met hen over geestelijke voeding. Hij heeft ze een gebod gegeven, dat ook nu nog steeds geldt.

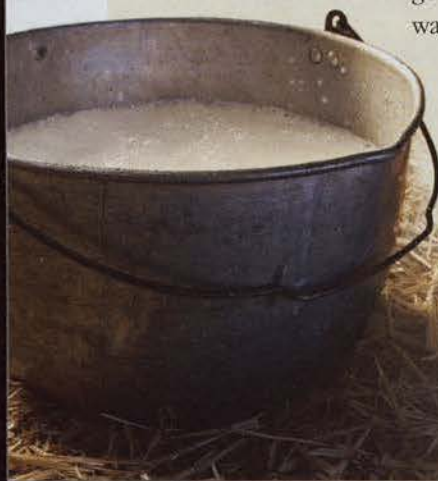
‘Toen zij dan de maaltijd gehouden hadden, zeide Jezus tot Simon Petrus: Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij waarlijk lief, meer dan dezen?

En hij zeide tot Hem: Ja Here, Gij weet het, dat ik U liefheb. Hij zeide tot Hem: Weid mijn lammeren’ (Johannes 21:15).

Ons verbond om te weiden

De heiligen van God hebben zich er altijd al toe verbonden om elkaar geestelijk te weiden, in het bijzonder hen voor wie het evangelie nieuw is. We leven gelukkig in een tijd waarin het vermogen om nieuwe leden te weiden en te voeden in grote mate moet — en daarom zal — worden uitgestort op de getrouwe heiligen. Dat vermogen is al eerder aan het volk van de Heer gegeven. Dit is de omschrijving, vastgelegd in het Boek van Mormon, van hoe het volk van de Heer dat eens eerder gedaan heeft: ‘[zij werden] onder het volk van de kerk van Christus gerekend; (...) zodat zij bekend zouden blijven en gevoed worden door het goede woord Gods, om hen op het rechte pad te houden, om hen voortdurend het gebed indachtig te doen zijn, alleen vertrouwend op de verdiensten van Christus, die de bron en voleinder was van hun geloof’ (Moroni 6:4).

Ieder van ons heeft weleens geprobeerd iemand in zijn geloof te sterken. De meesten van ons hebben de zorg van anderen om ons eigen geloof gevoeld en daarmee hun

De Heilige Geest zal onze metgezel zijn. De angst van het niet weten wat te zeggen of afgewezen te worden, zal bij ons worden weggenomen. De nieuwkomer zal helemaal geen vreemde voor ons zijn.

liefde voor ons. En zijn er niet genoeg onder ons aan wie een kind gevraagd heeft: 'Wilt u met mij naar de kerk gaan?' of 'Wilt u met mij bidden?' En we hebben ook onze teleurstellingen gehad. Een dierbare heeft wellicht niet opengestaan voor onze pogingen om hem of haar in geloof te versterken. We

weten uit pijnlijke ervaring dat God de weigering van zijn kinderen om gevoed te worden, respecteert. Toch is dit een tijd voor nieuw optimisme en hernieuwde hoop dat ons vermogen tot voeden zal toenemen.

De Heer heeft ons bij monde van zijn profeet gezegd dat Hij de overvloedige oogst van nieuwe bekeerlingen, die wereldwijd de waters van de doop ingaan, zal bewaren. En de Heer zal dat door middel van ons doen. Daarom kunnen we erop vertrouwen dat wij door iets eenvoudigs te doen, wat zelfs een kind kan doen, spoedig zullen toenemen in ons vermogen om pril geloof te sterken.

Het vertrekpunt is ons eigen hart. Wat we met ons hele hart willen, bepaalt in grote mate of wij recht kunnen laten gelden op het gezelschap van de Heilige Geest, zonder wie er geen geestelijke voeding plaatsvindt. We

kunnen vandaag al beginnen om hen die wij behoren te voeden, te zien zoals onze hemelse Vader ze ziet en zo gedeeltelijk te voelen wat Hij voor ze voelt.

Die nieuwe leden van de kerk zijn zijn kinderen. Hij kende ze en zij kenden Hem in de voorwaardse wereld. Zijn doel en dat van zijn Zoon, de Heer Jezus Christus, is ze terug te laten keren en eeuwig leven te geven, als zij daarvoor kiezen. Door toedoen van de Heilige Geest heeft Hij zijn zendingen naar ze toegeleid, ze hebben de lessen gekregen en zich laten dopen. Hij stond zijn Zoon toe de prijs van hun zonden te voldoen. Onze Vader en de Heiland zien die bekeerlingen als pasgeboren lammeren, gekocht voor een onvoorstelbaar hoge prijs.

Een ouder kan zich in geringe mate inle-

ven in de gevoelens van onze liefdevolle hemelse Vader. Als onze kinderen de leeftijd bereiken waarop zij op eigen benen kunnen staan, maken we ons ongerust over hun welzijn en of ze door anderen niet aan hun lot worden overgelaten. We kunnen, gedeeltelijk althans, de liefde van de Vader en de Heiland voelen voor de nieuwe leden van de kerk, alsmede het vertrouwen dat Zij in ons voedende vermogen stellen.

Onze afhankelijkheid van de Geest

Die gevoelens in ons hart voor de nieuwe leden zijn belangrijk om aanspraak te kunnen maken op de hulp van de Geest en zo de angsten te overwinnen die ons van deze heilige taak afhouden. Het is goed dat we enige vraagtekens plaatsen bij onze kwaliteiten om anderen in hun geloof te sterken. Onze kwaliteiten, hoe groot ook, zijn onvoldoende. Maar die realistische kijk op onze beperkingen leidt tot de nederigheid die ons tot het besef brengt dat we van de Geest en dus van hemelse macht afhankelijk zijn.

President Brigham Young (1801–1877) heeft ons gevraagd moed te hebben ondanks onze zwaktes: 'Als een spreker niet meer dan een paar zinnen voor een gemeente kan uitbrengen, en die zelfs nog slecht geformuleerd zijn, maar zijn hart is rein voor God, dan zullen die paar gebroken zinnen veel meer waarde hebben in de ogen van God, engelen en alle goede mensen dan de grootste welsprekendheid zonder de Geest van de Heer. Als iemand bidt met weinig woorden en zich niet goed weet uit te drukken, maar zijn hart is rein voor God, dan zal dat gebed meer baat hebben dan de welsprekendheid van een Cicero [een Romeins redenaar uit de eerste eeuw voor Christus]. Wat maakt het de Heer, de Vader van ons allen, uit hoe we ons uitdrukken? Het eenvoudige, eerlijke hart richt meer uit bij de Heer dan alle praal, hoogmoed, grootsheid en welsprekendheid van mensen. Als Hij kijkt naar een hart vol oprechtheid, integriteit en kinderlijke eenvoud, dan ziet Hij een eeuwig beginsel — "Dat is de geest van mijn koninkrijk — de geest die Ik mijn kinderen heb gegeven."¹

Het vermogen om anderen in hun geloof te sterken komt tot ons als we datgene doen wat zelfs een kind kan doen. Kinderen durven een nieuwe bekeerling te vragen om met hen een dienst bij te wonen. Kinderen begroeten glimlachend een nieuw lid dat de kapel of een lokaal binnenkomt. Ook wij kunnen dat. En als we dat doen, zal de Heilige Geest zeker onze metgezel zijn. De angst van het niet weten wat te zeggen of afgewezen te worden, zal van ons worden weggenomen. De nieuwkomer zal

*We kunnen
vandaag al
beginnen om
hen die wij
geboren te voe-
den, te zien
zoals onze
hemelse Vader
ze ziet en zo
gedeeltelijk te
voelen wat Hij
voor ze voelt.*

helemaal geen vreemde voor ons zijn. En de Heilige Geest begint ze al te voeden voordat we zelfs maar iets over het evangelie hebben verteld.

We hoeven echt niet meer dan lid te zijn om anderen vriendelijk de hand te reiken. Zelfs wie geen roeping heeft als leerkracht of leider kan met het goede woord van God voeden als hij of zij zich daar op voorbereidt. We doen dat elke keer als we met een nieuw lid spreken en elke keer als we deelnemen aan een bespreking in een les. We kunnen niet buiten de hulp van de Geest om de woorden te spreken die voeden en weiden.

Twee sleutels tot hulp krijgen

Er zijn twee belangrijke sleutels waarmee we de hulp van de Geest kunnen invoeren bij wat we zeggen om anderen te voeden. Dat zijn dagelijkse studie van de Schriften en het gebed in geloof.

De Heilige Geest zal ons ingeven wat we moeten zeggen als we de Schriften elke dag onderzoeken en overdenken. De woorden van de Schriften nodigen de Heilige Geest. De Heer heeft het als volgt gezegd: 'Tracht niet mijn woord te verkondigen, maar tracht eerst mijn woord te verkrijgen, en dan zal uw tong worden losgemaakt; dan, indien u dat verlangt, zult u mijn Geest en mijn woord hebben, ja, de macht Gods om mensen te overtuigen' (IV 11:21). Door dagelijkse studie kunnen we op deze zegen rekenen, zelfs in een gewoon gesprek of tijdens een les, als de leerkracht ons een vraag stelt. We zullen de macht ervaren die de Heer beloofd heeft: 'Evenmin moet gij u van te voren bezorgd maken over hetgeen gij zult zeggen; maar verzamelt de woorden des levens steeds als een schat in uw gedachten, en in die ure zal u het deel worden gegeven, dat eenieder moet worden toegemeten' (IV 84:85).

Het woord van God als een schat

Hartgrondige, voortdurende smeking om het gezelschap van de Heilige Geest, met de oprechte bedoeling om de kinderen van onze Vader te voeden, is ons en de mensen die we liefhebben en dienen zeker tot zegen.

verzamelen, doen we niet alleen door het te lezen, maar ook door het te onderzoeken. We zullen meer gevoed worden door de overdenking van een paar woorden, waarbij we de Heilige Geest toestaan er voor ons een schat van te maken, dan vluchtig en oppervlakkig een paar hoofdstukken te lezen.

Evenals overdenking van de Schriften de Heilige Geest nodigt, geldt dat ook voor smeking in gebed. Als we er niet in gebed om vragen, zal Hij zelden komen, en zonder ons verzoek zal Hij niet bij ons blijven. 'En de Geest zal u gegeven worden door het gebed des geloofs; en indien gij de Geest niet ontvangt, zult gij niet onderwijzen' (IV 42:14). Innige, voortdurende smeking om het gezelschap van de Heilige Geest, met de oprechte

bedoeling om de kinderen van

onze Vader te voeden, is ons en de mensen die we liefhebben en dienen zeker tot zegen.

Het goede woord van God waarmee we moeten voeden is de eenvoudige leer van het evangelie.

Wees niet bang voor eenvoud of herhaling.

De Heer zelf heeft

uitgelegd hoe de leer het hart van de mensen bereikt:

'En dit is mijn leer, en het is de leer die de Vader Mij heeft gegeven; en Ik getuig van de Vader, en de Vader getuigt van Mij, en de Heilige Geest getuigt van de Vader en Mij; en Ik getuig dat de Vader overal alle mensen gebiedt zich te bekeren en in Mij te geloven.

'En wie in Mij gelooft en zich laat dopen, die zal behouden worden; en zij zijn het die het koninkrijk Gods zullen beërven.

'En wie niet in Mij gelooft en zich niet laat dopen, zal worden verdoemd.

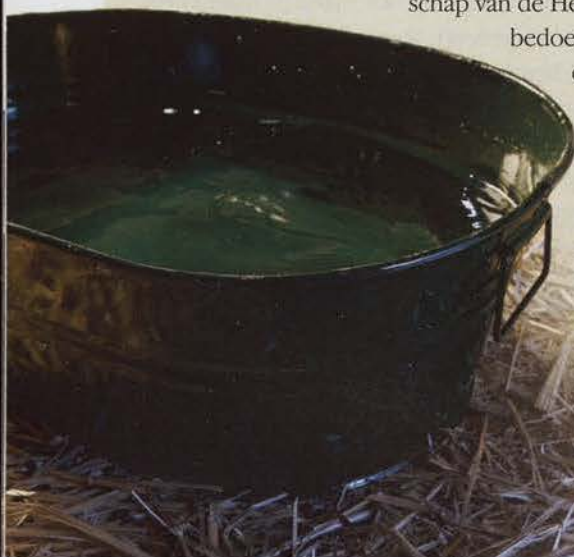
'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat dit mijn leer is, en Ik getuig ervan namens de Vader; en wie in Mij gelooft, gelooft ook in de Vader; en de Vader zal tot hem getuigen van Mij, want Hij zal hem bezoeken met vuur en met de Heilige Geest' (3 Nephi 11:31-35).

De Heer vergeleek vervolgens wie door dat eenvoudige woord gevoed worden en volharden, wie het celestiale koninkrijk beërven, met een kindeke. Het vergt een kinderhart om de ingevingen van de Geest te voelen, zich over te geven aan die influisteringen en te gehoorzamen. Dat wordt er gevegd, wil men gevoed worden door het goede woord van God.

De tere lammeren

En daarom kunnen we de opdracht om de nieuwe leden van de kerk te voeden zo optimistisch tegemoet zien. Hoe veel of weinig ze ook afwisten van de leer, ze hebben nederig de verordening van de doop ondergaan en het recht verworven op het gezelschap van de Heilige Geest. En aldus geven ze blijk van hun geloof, hoe teer ook — de Heiland noemt ze niet voor niets lammeren — door te doen wat de Heiland van ze vraagt.

Als hun alle vereisten van hun nieuwe lidmaatschap duidelijk en met liefde worden uitgelegd, als men ze met wijsheid roept voor een kerkfunctie, hun prestaties in die functie

in liefde beoordeelt en ze met geduldige aanmoediging daarin voedt, zullen ze gesterkt worden door het gezelschap van de Heilige Geest en gevoed worden door een macht die die van ons te boven gaat. En als ze volharden, zullen zelfs de poorten der hel ze niet kunnen overwinnen.

Brigham Young heeft aangegeven hoe zij in kracht zouden toenemen: 'Wie zich voor de Heer vernedert en op Hem vertrouwt met een volmaakt hart en bereidwillige geest, ontvangt stukje bij beetje, regel op regel, voorschrift op voorschrift, hier een beetje en daar een beetje — of "af en toe", zoals broeder John Taylor dat zegt — totdat ze een bepaalde hoeveelheid hebben. Dan moeten ze koesteren wat ze hebben ontvangen en er voortdurend gebruik van maken; elke goede gedachte, elke goede leer en elk goed beginsel aanmoedigen, en elk goede werk verrichten dat ze maar kunnen, totdat de Heer weldra in hen als een bron is, die ontspringt ten eeuwigten leven.'²

Dat is wat er in Moroni bedoeld wordt, waar staat:

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Neem dit artikel eerst na gebed door. Breng het vervolgens zo dat iedereen mee wil doen met de bespreking. Enkele voorbeelden:

1. Als een gezinslid de eerste drie alinea's van de boodschap heeft voorgelezen, vraagt u het gezin: Waarom denkt u dat de Heer zijn discipelen eerst te eten heeft gegeven voordat Hij ze onderricht gaf? Hoe kunnen wij de nieuwe leden in onze wijk (of gemeente) voeden?

2. Bespreek met het gezin een paar leerstellingen die hun vrienden en kennissen bij naleving ten goede zouden komen. Bespreek hoe ze die leerstellingen aan die mensen kunnen doorgeven of verduidelijken.

3. Als het gezin dat u bezoekt kinderen heeft, kunt u overwegen een plaat van een lammetje te laten zien. Vraag waarom lammetjes gehoed en verzorgd moeten worden? Leg uit dat mensen soms, zoals lammetjes, hulp nodig hebben. Het evangelie brengen, een vriend zijn of anderen hulp bieden bij moeilijkheden staat gelijk aan wat de herder voor zijn schapen doet. Maak een plan om een buur, vriend of familielid te helpen door een eenvoudige vriendendienst.

'alleen vertrouwend op de verdiensten van Christus, die de bron en voleinder was van hun geloof' (Moroni 6:4). De Heiland heeft het mogelijk gemaakt dat we ons zuiveren door zijn verzoening en onze gehoorzaamheid aan zijn geboden. En het is de Heiland die voeding zal geven aan hen die de waters van de doop ingaan en de gave van de Heilige Geest ontvangen. Als zij Hem altijd indachtig zijn en Hem als een kindeke gehoorzaam blijven, dan zal Hij erop toezien dat ze zijn Geest altijd bij zich hebben.

U en ik kunnen door het kleine te doen deel uitmaken van een groot werk. We zullen moeten studeren, bidden en dienen om in aanmerking te komen voor het gezelschap van de Heilige Geest. Daardoor zullen we de nieuwe leden gaan zien als waardevolle, geliefde kinderen van onze hemelse Vader en ertoe worden aangezet om ze te voeden met liefde, met de gelegenheid tot dienstbetoon, en met het goede woord van God. En dan zullen we te zijner tijd zien wat de grote zendeling Ammon beschreef aan zijn zendelingcollega's, in dezelfde zin waarop wij collega zijn van de zendingen die over de hele wereld werkzaam zijn:

'Zie, het veld was rijp, en gezegend zijt gij, want gij hebt uw sikkel ingeslagen en met al uw kracht geoogst; ja, de gehele dag hebt gij gearbeid; en ziet het aantal van uw schoven! En zij zullen in de graanschuren worden vergaard, zodat zij niet verloren gaan.

'Ja, ze zullen ten laatste dage niet worden platgeslagen door de storm, ja, noch zullen zij door de wervelwinden worden uiteengeslagen; maar wanneer de storm komt, zullen ze op hun eigen plaats worden vergaard, zodat de storm niet tot hen kan doordringen; ja, evenmin zullen ze door hevige winden worden gedreven waar het de vijand ook belooft hen heen te voeren.

'Want ziet, zij zijn in de handen van de Heer van de oogst, en zij zijn de zijnen; en Hij zal hen ten laatsten dage opwekken' (Alma 26:5-7).

Door eenvoudige gehoorzaamheid bieden wij de Heer de kans om de lammeren, zijn lammeren, in zijn armen te nemen en naar huis te dragen, naar hun Vader en onze Vader. Ik weet dat God de machten des hemels op ons zal uitstorten als wij ons verenigen voor het behoud van die heilige oogst aan zielen. ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 149.
2. 'Discourse', *Deseret News*, 25 maart 1857, p. 21.

Een kans voor o

Met voetballen leer je in fracties van seconden te handelen. Toen moest ik in fracties van seconden kiezen tussen mijn droom en die van de Heer.

HUGO DA CUNHA SILVANTOS RODRIGUES

Het zou mij niets verbazen als er een voetbal in mijn wieg heeft gelegen, want ik droomde al zo lang ik mij kon heugen over een loopbaan als beroepsvoetballer. Mijn ouders steunden mij in de verwezenlijking van deze droom. Zij spoorden mij ook aan om naar de kerk te gaan.

Maar toen ik ouder werd, was ik alleen

in de kerk als ik geen wedstrijd hoefde te spelen. Ik wist dat het evangelie, de kerkactiviteiten en mijn vrienden mij tot steun waren, maar waar ik mij in werkelijkheid mee bezig hield, was mijn droom van beroepsvoetballer.

Toen mijn loopbaan vorm begon te krijgen, kreeg ik belangrijke vrienden binnen de grote voetbalclubs. Ik kreeg de kans om mee te trainen bij die clubs en zelfs te spelen. Ik speelde in verschillende landen toernooien en ik was ongelooflijk blij dat het leven als beroepsvoetballer steeds meer binnen mijn bereik kwam. Tijdens een van deze reizen naar Azië leek het erop dat mijn droom verwezenlijkt zou worden. De scouts van een grote club hadden mij zien spelen en de club wilde mij een contract aanbieden. Maar tijdens de onderhandelingen rezen er wat problemen en uiteindelijk werd er geen contract getekend.

open doel

Thuis waren mijn vrienden hun zendingsformulieren aan het invullen; anderen keerden terug van hun zending en vertelden enthousiast hoe het zendingsleven er uitzag. Hun ogen glommen van trots terwijl zij spraken en de Geest was voelbaar aanwezig. Ik voelde dat ik ook een zending wilde vervullen; ik wilde diezelfde ervaringen hebben. Maar ik schrok ervan terug, omdat het mijn droom van voetballer in de weg stond, want ik zou vast en zeker mijn conditie en spelinzicht kwijtraken. Ik wilde veel liever beroepsvoetballer worden; ik was van school gegaan en leefde eigenlijk alleen maar voor het voetbal.

Ik had op weg naar de toernooien altijd een boek-van-mormon bij me. Ik hield van de woorden van de profeten, hun manier van leven, hun wilskracht om de geboden te gehoorzamen, en hun goede voorbeeld aan het volk. Ik schaamde mij dat ik geen goed voorbeeld was voor de andere spelers en dat ik de dingen Gods niet op de eerste plaats zette. Soms probeerde ik met iemand over de kerk te praten, maar wat ik altijd te horen kreeg was: 'Laten we het leven gezellig houden. Vergeet die onzin nou maar. Laten we een feestje bouwen.' Ik begon mij te ergeren aan de roddels, de leugens en de andere aspecten van de voetballerij. Vaak voelde ik mij eenzaam en verdrietig, hoewel ik heel goed

Toen mijn zendingsoproep thuis op de mat viel, kwamen we als gezin bij elkaar. We waren allemaal in jubelstemming. Toen ging de telefoon. Het was mijn zaakwaarnemer. Hij had geweldig nieuws.

Op mijn zending leerde ik dat de kortste route naar geluk inhoudt dat je doet wat onze hemelse Vader van je verlangt. Mijn zending was de beste keuze die ik ooit heb gemaakt.

wist dat er een plek was waar ik mij altijd gelukkig voelde en waar ik vrienden had die om mij gaven — vrienden die samenkwamen op activiteiten en dansavonden, op het seminarie en het instituut — celestiale vrienden. Ik miste deze zaken ontzettend.

Op een zondag dat ik niet behoefde te spelen, ging ik naar mijn thuiswijk in Brazilië. Aan het eind van de diensten, riep mijn bisschop mij in zijn kantoor voor een praatje. Ik wist dat we het over mijn zending gingen hebben, omdat iedereen van mijn leeftijd al bijna weer terug was. De bisschop wilde dat ik op zending ging en ik probeerde van onderwerp te veranderen, omdat ik mij, daar gooide ik het op, niet had voorbereid. Ik probeerde de bisschop verschillende keren op andere gedachten te brengen, maar hij wilde van geen wijken weten en overtuigde mij van de waarde van een zending. Aan het eind van het gesprek hadden we samen een doel gesteld om met de voorbereiding te beginnen.

Een paar maanden later vulde ik de formulieren in, maar ik bleef ook spelen. Ik had zowel het voetbal als de kerk een keurig plaatsje in mijn leven weten te geven. Wat ik niet wist was dat dit niet lang zou duren. Ik zou moeten kiezen.

Toen mijn oproep thuis op de mat viel, kwamen we als gezin bij elkaar. We waren allemaal in jubelstemming. Toen ging de telefoon.

Het was mijn zaakwaarnemer die mij vertelde dat hij een goed contract bij een Europese club had weten binnen te halen.

Mijn verbeelding sloeg op hol!

Ik zag het uitverkochte stadion voor me, met duizenden uitzinnige supporters. Ik dacht aan het landhuis en de sportwagen en het salaris dat

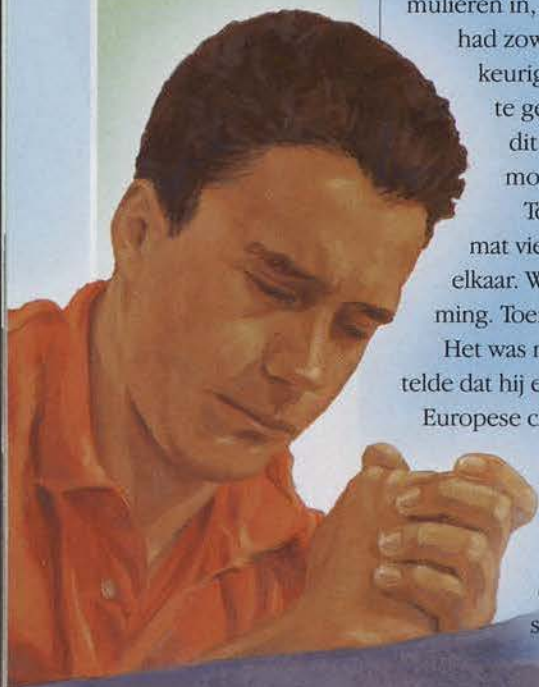
mij te wachten stond. Mijn droom zou in vervulling gaan. Ik behoefde deze kans voor open doel er alleen maar in te schieten — en toen keek ik naar de envelop met de oproep die naast de telefoon lag.

Mijn ogen vulden zich met tranen. Heel even trok mijn leven aan mij voorbij alsof het een film was. Mijn zaakwaarnemer vroeg mij wat ik ervan vond. Ik hield mijn mond. Ik kon niets uitbrengen en stond te trillen op mijn benen. Ik wou dat het niet waar was, maar dat was het wel. Ik moest een beslissing nemen, de moeilijkste van mijn leven.

Met trillende stem zei ik hem ten slotte dat mij een beter contract was aangeboden. Ik zou twee jaar zendeling van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn. Ik dankte de zaakwaarnemer voor alles wat hij voor mij had gedaan. Toen hing ik op en liep naar mijn kamer, waar ik heel lang heb gehuild. Ik wist dat je zo'n kans maar één keer in je leven kreeg, en zeker niet nog eens twee jaar later. Mijn voetbaldroom lag aan diggelen.

Ik knielde en bad om troost. Ik voelde een stille, aangename stem mij een troostrijk antwoord geven: 'Jongen, je bent voor de beste selectie van de wereld opgeroepen.' Ik dacht na over die woorden en doe dat nog steeds.

Inmiddels ben ik weer thuis van mijn zending in het zendingsgebied Fortaleza (Brazilië). Ik heb op geen enkele manier spijt van mijn keuze. De ware kerk van Jezus Christus is er voor eenieder die gelukkig wil zijn. En op mijn zending leerde ik dat de kortste route naar geluk inhoudt dat je doet wat onze hemelse Vader van je verlangt. Mijn zending was de beste keuze die ik ooit heb gemaakt. Ik heb er van geleerd dat iedereen die het koninkrijk Gods zoekt deel uitmaakt van de selectie van de Heer (zie Matteüs 6:33). ■

NOG ALTIJD GEROEPEN OM TE DIENEN

PETER JAMES MARRELLI

In mijn kinderjaren al en later in mijn tiener-tijd bereidde ik mij voor op een voltijdzending voor de kerk. De raad van ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen indachtig, wilde ik een zending *zijn*, niet alleen op zending *gaan*.¹ De afdeling zendingswerk deelde mij evenwel mede dat ik vanwege mijn gezondheidsproblemen beter kon afzien van een voltijdzending, omdat die te zwaar voor mij zou blijken. Hoewel ik gemakkelijk verbit-terd had kunnen raken, wilde ik desondanks mijn Verlosser dienen en was ik bereid om zijn wil voor mij te accepteren.

Mijn kans

Wat mij overkwam noemt men in de kerk eervol vrijgesteld worden. Dat betekent dat de kerkelijke leiders, hoewel ik een zending waardig was en ik het verlangen had om te dienen, mij in overweging gaven op een andere manier te dienen. Net als veel anderen die geen voltijdzending kunnen vervullen, voelde ik mij ertoe gedreven om meer te doen dan gewoon 'verder te gaan met mijn leven.' Ik wilde de Heer dienen, dus dat deed ik — als vrijwilliger-zending. Met de hulp van mijn bisschop en ringpresident vond ik een manier om van huis uit de Heer te dienen.

Er was behoefte aan hulp op de afdeling audiovisuele middelen, en daar ik vlak bij het kantoorgebouw van de kerk in Salt Lake City woonde, kon ik mij daar nuttig maken. Mijn ringpresident riep mij, stelde mij aan en stelde bepaalde regels op waar ik mij dat jaar aan had te houden. Hoewel de regels in mijn ogen strikt waren, bleken ze mij tot zegen te zijn als ik mij eraan hield.

Hoewel ik eervol was vrijgesteld van een voltijd-zending, kon ik toch op een zinvolle manier dienen.

Of ik nu kabels opwond of bij een uitzending hielp, mijn vrijwilligerszending voor de kerk gaf mij zelfvertrouwen en zelfrespect. Ik voelde de invloed en hulp van de Heer bij moeilijke en veeleisende taken.

Hoewel andere vrijwilliger-zendelingen met een andere ringpresident misschien andere regels krijgen, waren dit de regels die ik opvolgde:

1. Sta elke dag om half zeven op; verdiep je twee uur per dag in de Schriften en *Predik mijn evangelie*; doe een half uur per dag aan lichamelijke oefening; ga om half elf naar bed.
2. Houd je aan de kledingnormen van de kerk.
3. Luister alleen naar klassieke of kerkmuziek.
4. Beperk het computergebruik tot e-mailen; kijk weinig tv; speel geen videospelletjes.
5. Neem alleen deel aan groepsactiviteiten — ga niet uit.
6. Voer maandelijks een gesprek met je bisschop.

Soms als ik de hele dag in een kruipruimte bij 38 graden Celsius kabels aan het

Ik wist dat er in Mosiah 2:17 staat dat wanneer we in de dienst van onze naasten zijn we in de dienst van God zijn, maar het heeft even geduurd voordat dat tot mij doordrong.

Ik leerde dat een vrijwilligerszending, net als een evangelisatiezending, niet om mij draaide. Het draait om doen wat de Heer wil dat er gedaan wordt. Tijdens mijn dienst hielp ik lampen opstellen en weghalen, het geluid regelen voor bijeenkomsten, en apparatuur vervoeren. Het was zwaar, vies werk, en ik zal nooit meer de algemene conferentie vanzelfsprekend vinden. Als ik nu naar welke uitzending ook kijk, voel ik het nog in mijn lichaam, omdat ik weet hoe zeer er achter de schermen wordt gezwogen.

Werken en nog eens werken

Tijdens mijn vrijwilligerszending voor de kerk leerde ik hoe belangrijk het is om nauwgezet te zijn, om verantwoordelijkheid te dragen, het werk goed te doen en je best te doen. Hoewel mijn ouders mij dat altijd hebben voorgehouden, ben ik het pas gaan begrijpen toen ik zag hoe tijdverspilling het werk van anderen nadelig kan beïnvloeden. Vóór mijn zending ging het grotendeels over zoveel mogelijk pret hebben. Maar als je eenmaal op zending bent, dringt het al gauw tot je door dat het geen pretje is om een collega te hebben die niet weet wat werken is. Onderdeel van de voorbereiding op een zending is leren werken.

Wat ik nog meer heb geleerd

Ik heb ook geleerd waardering te hebben voor de mensen die achter de schermen

opwinden was, vroeg ik mij weleens af wat dat te maken had met het tot stand brengen van de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens (zie Mozes 1:39). Maakte ik wel deel uit van de groep die over de hele wereld het evangelie aan het prediken was?

ANDERE MANIEREN VAN DIENEN

Vanwege gezondheidsproblemen of andere omstandigheden kunnen sommige mensen niet op een evangelisatiezending worden geroepen. Als jij bent vrijgesteld van een voltijdzending, maar de Heer op een andere manier wil dienen, vraag je bisschop of gemeentepresident dan naar de mogelijkheden. Hij en de ring- of districtspresident kunnen je wijzen op de mogelijkheden voor een vrijwilligerszending in jouw gebied. Zo zou je bijvoorbeeld kunnen dienen op of in:

- Een seminarie of instituut, in een kantoor, aan de receptie of met computers.
- Een welzijnsbedrijf, zoals een conservenfabriek, voorraadhuys voor bisschoppen, Deseret Industries, arbeidsbemiddelingsbureau, of in een andere welzijnstak.
- Een kerkelijke boerderij of veehouderij, bv. op de administratie.
- Een kerkgebouw, belast met onderhoudswerkzaamheden.

Naast je werkuren als vrijwilliger van de kerk kun je ook dienen door dopen voor de doden te verrichten.

Door in de kerk te dienen, toon je je liefde voor de Heer en je toewijding aan je doopverbond. En met je dienst draag je bij aan de opbouw van het koninkrijk Gods op aarde.

werken. Ik zag hoe kerkleiders werken zonder zich daarbij op de voorgrond te stellen of een bijzondere behandeling te eisen. Ik zag anderen dienen die grotere problemen hadden dan ik, waaruit ik leerde dat iedereen hoe dan ook kan dienen.

Ik besepte dat ik gezegend ben met talenten en vaardigheden en dat ik door hard te werken meer zou kunnen doen dan ik tot dusver had gedaan. Ik ontdekte dat ik mij goed voelde als ik anderen respecteerde. Het is gemakkelijk om op mensen neer te kijken om je beter te voelen over jezelf. Maar respect werkt twee kanten op, en wie Jezus Christus vertegenwoordigen moeten anderen respecteren.

De belangrijkste les die ik heb geleerd was echter dat

de Heer je helpt om moeilijke dingen te doen. Ik vond het moeilijk om niet op zending te gaan, om lastige klusjes te doen, om niet het middelpunt van de belangstelling te zijn, om de zendingsregels te gehoorzamen, om mensen te horen zeggen dat ik geen 'echte' zending vervulde. Maar de Heer heeft mij geholpen. Ik weet dat Hij jou zal helpen om datgene te doen wat jou geluk zal brengen, om je goed over jezelf te voelen, om te groeien en een beter mens te worden. Ga op je knieën, buig je hoofd en wees eerlijk met jezelf. Bereid je dan voor om te dienen, waar en wanneer je ook wordt geroepen. ■

NOOT

1. Zie 'Zendeling worden', *Liabona*, nov 2005, p. 44.

Onze korte lontjes uitdoven

Mogen wij moed vatten en mensen Gods zijn, die hun boosheid leren beheersen, zodat vrede en liefde thuis de boventoon voeren.

DOUGLAS E. BRINLEY

Hoogleraar kerkgeschiedenis en -leer,
Brigham Young University

Uit de cursussen huwelijk en gezin die ik heb gegeven en uit de opstellen van studenten over hun band met hun ouders is het mij door de jaren heen duidelijk geworden dat toorn, indien het niet in toom wordt gehouden, huwelijken en gezinnen te gronde kan richten. De zonde van toorn (zie de Bijbelvertaling van Joseph Smith, Efeziërs 4:26) schaadt niet alleen relaties, maar tast ook het karakter aan.

Ik kan geen positieve context bedenken voor boosheid, hoewel rechtvaardige toorn en herstel van onrecht te rechtvaardigen zijn. De Schrift geeft aan dat *ongebredelde* toorn altijd verderend en verwoestend is. Toorn is een van Satans belangrijkste wapens, waarmee hij huwelijk en gezin vernietigt.

De Heer heeft Satan 'de vader van twisten [genoemd], en hij hitst het hart der mensen op om in toorn te twisten, de een met de ander' (3 Nephi 11:29). De Heiland verklaarde aan de Nephieten: 'Ziet, het is niet mijn leer om het hart der mensen tot toorn tegen elkander op te hitsen; maar dit is mijn leer, dat zulke dingen *zullen worden weggedaan*' (3 Nephi 11:30; cursivering toegevoegd).

Boosheid vervangen door bemoediging

Een van de opdrachten die ik mijn studenten geef, is een opstel schrijven over de situatie thuis. Ik vraag ze specifiek

het huwelijk van hun ouders en hun sterke en zwakke eigenschappen te beschrijven. Van alle negatieve aspecten van het gezinsleven die de studenten in hun opstellen naar voren brengen, worden de woede-uitbarstingen van de vader wel het vaakst genoemd, hoewel een kort lontje niet alleen voorbehouden is aan vaders. Zelfs als de vader actief is in de kerk, met zijn gezin in de Schriften leest, en klaar staat voor anderen, kan hij toch last hebben van woede-uitbarstingen.

Uiteraard zien kinderen hun vader (en moeder) vaak als de boosdoener, omdat ouders nu eenmaal een disciplinerende taak hebben en er maar weinig kinderen zijn die hun ouders dat, op het moment zelf, in dank afnemen. Maar studenten kijken vaak met meer objectiviteit terug op hun jeugd en hebben daarbij oog voor zowel het goede als het slechte. Veel studenten geven aan dat hun ouders van hen wel wat strenger hadden mogen zijn! Toch hebben velen van hen littekens overgehouden aan hun opvoeding.

Een jonge vrouw herinnert zich dat haar vader vaak tegen zijn kinderen schreeuwde, ze bedreigde en vaak heel hard sloeg. Als een van de kinderen overdag iets uithaalde, verborgen ze zich tegen de tijd dat hun vader van zijn werk thuiskwam.

Vergelijk dat eens met hoe de vader van president Gordon B. Hinckley het aanpakte: 'Ik zal mijn vader altijd dankbaar zijn dat hij zijn kinderen nooit heeft geslagen. Hij had het onmiskenbare talent om ze op de een of andere manier te laten weten wat hij van ze verwachtte en ze daar vervolgens in aanmoedigde.'¹

Over de grote invloed die vaders op hun kinderen hebben, heeft president Hinckley gezegd: 'Ik ben ervan overtuigd dat een gewelddadige vader gewelddadige zoons voortbrengt. Voor mij staat het vast dat een dergelijke straf

Vaders hebben ongelooflijke invloed op hun kinderen. Gezegend de zoons en dochters die een vader hebben die om ze geeft, ze iets leert, ze in liefde corrigeert, en hen met zijn invloed ertoe brengt om betere mensen te worden.

De Heer en de profeten zeggen ons dat we al weten hoe we onze agressie kunnen beheersen. Het agressieprobleem ontstaat, doordat de leerstellingen van het evangelie niet worden begrepen en toegepast.

in de meeste gevallen meer kwaad dan goed doet. Kinderen hoeven niet geslagen te worden. Ze hebben liefde en bemoediging nodig. Ze hebben een vader nodig die ze kunnen respecteren, niet vrezen. Ze hebben bovenal een goed voorbeeld nodig.¹²

President Hinckley uitte deze waarschuwing tot vaders die zich niet in de hand hebben, snel hun geduld verliezen en dan hun kinderen mishandelen: 'Geen enkele man die dergelijk kwaad en ongepast gedrag vertoont, is het priesterschap van God waardig. Geen enkele man die zich zo gedraagt is de voorrechten van het huis des Heren waardig. Ik betreur het dat sommige mannen de liefde van hun vrouw en kinderen niet verdienen. Er zijn kinderen die bang zijn voor hun vader, en vrouwen die bang zijn voor hun man.'¹³

President Hinckley heeft dergelijke vaders tot bekering geroepen. 'Disciplineer u. Beheers u', zei hij. 'De meeste zaken die u boos maken, zijn onbeduidend. En wat betaalt u niet een verschrikkelijk prijs voor uw woede. Vraag de Heer om u te vergeven. Vraag uw vrouw om u te vergeven. Bied uw excuses aan uw kinderen aan.'¹⁴

De invloed van een rechtschapen voorbeeld

Kijk nu eens naar het soort voorbeeldige gedrag dat een jonge man ertoe bracht het volgende over zijn vader te schrijven:

'Ik heb mijn vader nooit horen vloeken. Daar put ik enorm veel kracht uit, omdat mijn vader mijn grootste voorbeeld is van hoe een heilige der laatste dagen zou moeten leven. Zijn goede voorbeeld maakte de kleine, dagelijkse beslissingen

zoveel makkelijker voor mij. Als ik mijzelf erop betrap dat ik dingen doe die ik mijn vader heb zien doen, ben ik nog dankbaarder voor een rechtschapen vader die echt elke dag het evangelie van Jezus Christus naleeft. Ik zal altijd in de schuld bij mijn vader staan, dat hij mij heeft laten zien hoe Christus wil dat we leven.'

Vaders hebben ongelooflijke invloed op hun kinderen. Gezegend de zoons en dochters die een vader hebben die om ze geeft, ze iets leert, ze in liefde corrigeert, en hen met zijn invloed ertoe brengt om betere mensen te worden, betere echtgenoten en echtgenotes, betere vaders en moeders. Toorn wakkert geen gevoelens van liefde en vertrouwen aan in het hart van het kind op wie de boosheid gericht is. In plaats daarvan ontstaan er hartzeer en herinneringen aan een akelige jeugd die vaak worden doorgegeven aan de volgende generatie.

Agressiebeheersing

Hoe leert iemand die agressief is zich te beheersen? De wereld komt met allerhande gedragsveranderende therapieën die jaren in beslag nemen en vaak niet veel resultaat hebben. Maar de Heer en de profeten zeggen ons dat we al weten hoe we onze agressie kunnen beheersen. Het agressieprobleem ontstaat, doordat de leerstellingen van het evangelie niet worden begrepen en toegepast. Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: 'Ware leer die begrepen wordt, voert tot veranderingen in houding en gedrag. De bestudering van de leerstellingen van het evangelie zal veel sneller tot gedragsverbetering voeren dan bestudering van het gedrag.'¹⁵

De leer van bekering is specifiek van toepassing op de zonde van agressie; zij kan de genezende invloed van de verzoening in ons leven brengen. Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft

gezegd: 'U kunt alles veranderen wat u maar wilt en nog eens heel snel ook. Daar heb je weer zo'n satanisch onzinverhaal — dat bekering jaren en eeuwig-heden in beslag neemt. Het duurt precies zo lang als u nodig hebt om 'Ik zal mij veranderen' te zeggen — en het te menen. Allicht zijn er problemen te overwinnen en bepaalde zaken recht te zetten. Misschien moet u wel de rest van uw leven bewijzen — en dat zou ik maar doen ook — dat uw bekering permanent is. Maar verandering, groei, vernieuwing, bekering kunnen voor u net zo plotseling komen als dat voor Alma en de zoons van Mosiah het geval is geweest.'⁶

President Hinckley heeft over agressiebeheersing gezegd: 'Wie kan de omvang, diepte en pijn van de geslagen wonden peilen, die boze, gemene woorden tot gevolg hebben? Wat een beklagenswaardig gezicht is een man die in veel opzichten sterk is, maar zijn zelfbeheersing verliest wanneer een kleinigheid, vaak iets heel onbelangrijks, hem stoort. In elk huwelijk verschilt men uiteraard wel eens van mening. Maar ik zie geen rechtvaardiging voor een woede-uitbarsting bij het minste of geringste. (...)

'Agressie maakt zoveel stuk. En de tragiek is dat het niet constructief is; het leidt slechts tot wrok, opstandigheid en

verdriet. Aan elke man, of jongen, die mij kan horen die moeite heeft om zijn tong in bedwang te houden, wil ik voorstellen om de Heer te smeken om de kracht te schenken om die zwakheid te overwinnen, degenen die beleidigd zijn excuses aan te bieden en de kracht op te brengen om uw tong in bedwang te houden.'⁷

Jonge mensen zijn niet blind en worden enorm beïnvloed door het voorbeeld van hun ouders. Mogen wij moedvatten en mensen Gods zijn, die hun boosheid beheersen, zodat vrede en liefde thuis de boventoon voeren. Het belangrijkste aspect van opvoeden is voor een echtpaar een goed huwelijk hebben en een goed voorbeeld van liefde en geduld aan hun kinderen geven. De beheersing van agressie zal niet alleen direct haar vruchten afwerpen, maar ook in de jaren die gaan komen, wanneer kinderen het huis uitgaan en zelf een gezin stichten. ■

NOTEN

1. 'Red de kinderen', *De Ster*, januari 1995, p. 52.
2. *De Ster*, januari 1995, p. 52.
3. 'Vrouwen van de kerk', *De Ster*, januari 1997, p. 65.
4. *De Ster*, januari 1997, p. 65.
5. 'Vrees niet', *Liabona*, mei 2004, p. 79.
6. 'For Times of Trouble', *New Era*, oktober 1980, pp. 11-12; zie *De Ster*, januari 1982, p. 9.
7. 'Een verslag van ons rentmeesterschap', *De Ster*, januari 1992, p. 46.

Met pa praten

KJERSTEN JOHNSON

We hadden net de avondmaaltijd gebruikt in het buitenhuisje van mijn opa en ik was met mijn vijf broertjes buiten aan het spelen toen mijn vader naar buiten kwam en mijn naam riep.

Als je zo door je vader wordt geroepen, ben je bang dat je in de problemen zit. Ik sjokte zijn kant op en mompelde: 'Ja, pa?'

Tot mijn verbazing zei hij: 'Wat zou je ervan vinden als we samen een motorritje gingen maken?' Ik weet zeker dat ik ogen zo groot als schoteltjes moet hebben opgezet toen ik snel, 'Ja, natuurlijk wil ik dat', antwoordde.

Niet lang daarna reed mijn pa voorop en ik er vlak achter op een pad dat zich door het dichte woud bij ons huisje naar beneden slingert en vervolgens naar de top van een heuvel klimt. Ik was zo enthousiast dat ik moeite moest doen om niet te veel gas te geven. Een of twee keer kreeg ik van mijn pa te horen dat ik het kalmer aan moest doen.

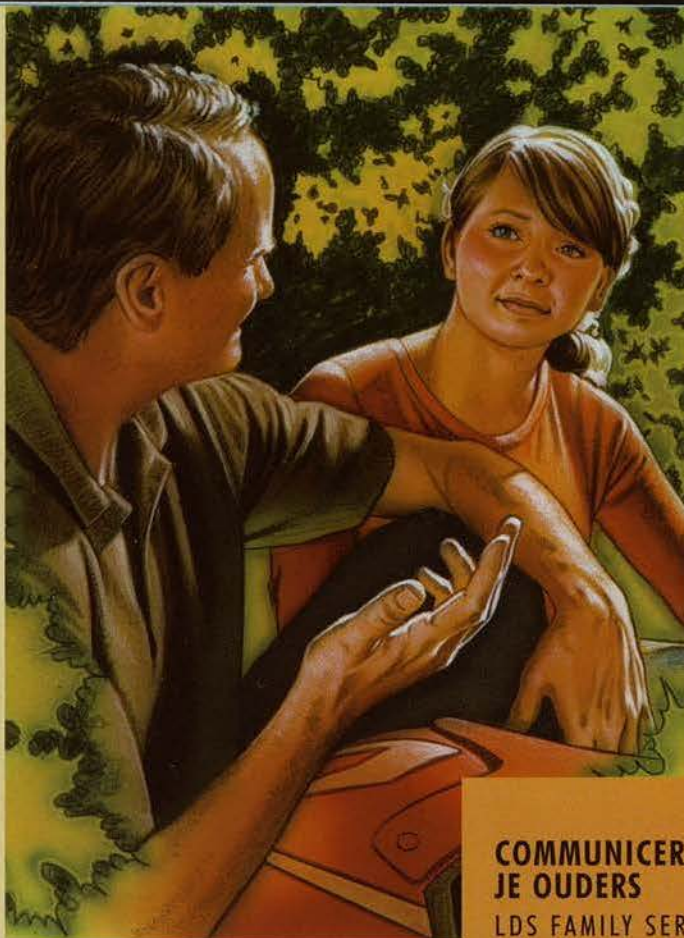
Al rijdend gingen er wel wat vragen door mij heen. Ik was benieuwd waarom ik dit buitenkansje had gekregen en mijn broers niet. Toen we de top van de heuvel bereikten, zei pa: 'Dit lijkt mij een goede plek om

wat uit te rusten.' Dus zetten we onze motorfietsen af en gingen op een paar rotsen zitten met uitzicht op de bossen. Geen van beiden verbrak de stilte, want we genoten van de schoonheid om ons heen. Toen ik naar mijn vader keek, zag ik dat hij voor zich uit staarde en wist ik dat er wat aankwam.

We hadden eigenlijk nooit veel met elkaar gepraat. Ik nam aan dat hij het moeilijk vond om zich te uiten, behalve dan tegen mijn moeder. Toen onderbrak hij mijn gedachten en zei: 'Kjersten, je moeder en ik hebben gepraat en we zijn van mening dat je nu groot genoeg bent om je wat meer te vertellen over ons huwelijk en gezin.' Ik kon wel horen dat hij al een tijdje over dit praatje had nagedacht.

Zijn stem klonk zacht toen hij van wal stak. 'Je moeder en ik hebben elkaar ontmoet in de brandweerkazerne waar ik als beginnend brandweerman werkte en zij op kantoor. We begonnen met elkaar uit te gaan en ik zag al gauw in dat ze anders was dan de andere meisjes die ik kende. Ik was een zorgeloze knaap die in een andere kerk was grootgebracht. Maar ik had eigenlijk niet zoveel aandacht geschonken aan godsdienst.

Ik vond het zo gaaf dat ik alleen een ritje met mijn pa ging maken. Die dag hadden we een gesprek zoals we nog nooit hadden gehad.

'Ik had in die tijd heel weinig waarden of doelen in mijn leven' ging hij verder, 'en ik vond het wel best zo.' Hij boog zich naar mij toe en nam mij in vertrouwen. 'Kjersten, ik kreeg van je moeder het best denkbare voorbeeld van een rechtschapen leven.' Toen hij dat zei, kreeg ik een heel warm gevoel van binnen.

Mijn pa vertelde mij nog meer over hun huwelijk, mijn geboorte, en ons gezin, zaken die ik nooit eerder had gehoord. Hij vertelde mij over zijn bekering tot de kerk en dat ze niet direct in de tempel zijn verzegeld, omdat ze waren getrouwd, voordat hij een jaar lid was. Ook vertelde hij mij de avonturen die hij en ma in het eerste jaar van hun huwelijk hadden meegemaakt. Toen begon voor het eerst bij mij het kwartje te

vallen. Eindelijk begreep ik waarom de huwelijksdatum en verzegelingsdatum niet dezelfde waren en waarom ze zeiden dat het eerste jaar van hun huwelijk het moeilijkste van alle was.

Terwijl hij dat allemaal vertelde, zag ik soms verdriet in zijn ogen en soms zag ik blijdschap. Ik kan mij niet meer precies herinneren hoeveel ik er toen van begrepen heb, maar ik weet nog wel hoe verrast en verward ik was, en hoeveel liefde ik door mij heen voelde stromen.

Dat gesprek heeft grote invloed op mij gehad. Ik besepte wat een wonder gezinnen zijn en ik begon meer van Gods plan te begrijpen. Ook ging ik meer in het evangelie geloven en meer beseffen hoezeer het invloed kan hebben op iemands leven. We bespraken veel zaken op die berg, maar er is iets dat ik nooit zal vergeten. En dat was de diepe dankbaarheid die ik in mijn hart voelde toen mijn vader mij zei hoeveel hij van God, het evangelie, mijn moeder en ons gezin hield. Ik realiseerde mij in hoeveel opzichten het evangelie zijn leven had beïnvloed, en ook dat van mij.

Mijn vader en ik werden die dag dikke maatjes. Voor het eerst in mijn leven zag ik hem als een mens van vlees en bloed, met gevoelens en emoties, en niet slechts als een soort gezagslichaam dat mij toestemming gaf om pret te hebben. En ik denk dat mijn pa mij ook beter leerde kennen. Ik zal dat bijzondere gesprek met mijn pa en de gevoelens van liefde en begrip voor elkaar nooit vergeten. ■

COMMUNICEREN MET JE OUDERS

LDS FAMILY SERVICES

De volgende tips kunnen je helpen om op positieve wijze met je ouders en anderen te communiceren.

- **Sta open voor gesprekken.** Soms kunnen er goede gesprekken ontstaan als je het 't minst verwacht.
- **Luister met je hart.** Probeer te begrijpen waarom je vader of moeder iets zegt.
- **Toon interesse.** Een attente luisteraar geeft de ander de kans zijn gevoelens onder woorden te brengen.
- **Vat af en toe samen wat er is gezegd.** Dat geeft aan dat je oprecht luistert naar wat je vader of moeder zegt.
- **Stel vragen.** Door vragen te stellen weten jullie beiden hoe de vork precies in de steel zit.
- **Denk eraan dat ouders ook mensen zijn.** Ze hebben gevoelens en ze willen een goede band met jou.

Als jij en je ouders goede communicatieve vaardigheden in praktijk brengen, kunnen jullie een nauwere band hebben die alle partijen tot zegen is.

BID UIT VOLLE BORST

'HET GEZANG DER RECHTVAARDIGEN IS MIJ EEN GEBED' (LV 25:12).

FOTO: MATTHEW REEF, GEËNTERD: IDEE VAN MICHAEL STYKE, (JOHN) DAU EN KATE MILLER

Vraag en antwoord

'Soms kunnen mijn moeder en ik niet goed met elkaar opschieten. Dan zeggen we dingen die niet gepast zijn en doen we elkaar pijn. Ik bid dat ik haar meer zal liefhebben, maar die goede gevoelens blijven niet zo lang. Hoe kan ik onze relatie verbeteren?'

L I A H O N A

Wat goed dat je je relatie met je moeder wilt verbeteren. Een goede relatie met haar zal je tot zegen zijn. Maar een goede relatie wil niet zeggen dat jullie het over alles eens moeten zijn. En dat kan geen kwaad. Wat wel kwaad kan is dat jullie elkaar pijn doen als je verschillen van mening onder woorden brengt.

De eerste stap tot een betere relatie met je moeder is dat je haar probeert te begrijpen. Dat is knap lastig als je net gekwetst bent, praat dus met elkaar als jullie beiden kalm zijn. Je kunt beginnen met dit artikel te lezen, om het daarna te hebben over de dingen waarover jullie kibbelen — één tegelijk. Als je naar haar geluisterd hebt en haar begrijpt, is het jouw beurt om je gedachten en gevoelens onder woorden te brengen, zonder beschuldigingen te uiten.

Jij en je moeder kunnen zelfs een paar basisregels hanteren, zoals zachtjes spreken, zaken bespreekbaar maken voordat ze uit de hand lopen en om de beurt naar elkaar luisteren. De Heer heeft gezegd: 'Een zacht antwoord keert de grimmigheid af, maar een krenkend woord wekt de toorn op'

Praat met je moeder als jullie beiden kalm zijn en probeer haar te begrijpen.

Zorg ervoor dat de Heilige Geest bij het gesprek tussen jou en je moeder aanwezig kan zijn.

Denk na over wat je in jezelf kunt veranderen om een betere band met haar te hebben.

Bid om nederigheid, naastenliefde en een nieuwe zienswijze.

Bij het antwoord van de Liahona zijn we ervan uitgegaan dat jij en je moeder elkaar niet mishandelen. Praat met je bisschop of gemeentepresident als er sprake is van mishandeling.

(Spreuken 15:1) en 'Laat één tegelijk spreken en laten allen luisteren' (IV 88:122). De Geest vertrekt als er ruzie ontstaat — Hij zal blijven als je bovenstaande dingen doet.

Ook zul je eerlijk tegen jezelf moeten zijn. Is er iets in je leven dat je ervan weerhoudt om een goede relatie met je moeder te hebben? Houd je je aan de regels in het gezin? Moet je meer laten weten wat er in je om gaat? Moet je misschien meer respect tonen?

Onze hemelse Vader vindt het gezin belangrijk, vandaar dat bidden helpt. Je kunt bidden voor een nieuwe zienswijze over je moeder. Gelukkig kunnen we met de hulp van de Heer betere mensen worden. Als je de band met je moeder verbetert, kun je met meer liefde en begrip met haar praten, en dan zal zij dat ook met jou doen.

Je kunt bidden dat je haar goede eigenschappen leert zien. Geef haar complimentjes. Zeg haar dat je van haar houdt. Bedankt haar voor wat ze voor je doet.

Je kunt ook bidden om nederigheid. Als je nederig bent, zul je inzien dat je moeder om je geeft, dat het belangrijk is om naar haar te luisteren, en dat wat ze zegt nog niet zo gek

LEZERS

is. Met een nederige houding zie je in dat doen *wat* juist is belangrijker is dan *wie* juist is.

Denk er ten slotte aan dat de Heer ouders gevraagd heeft hun kinderen te begeleiden en te onderwijzen. En Hij heeft kinderen gevraagd om hun ouders te eren. Houd dat in gedachte, vooral als je moeder met je praat over de regels in het gezin en over goed en fout.

Als je bidt, liefdevol bent en je moeder eert, zal je relatie met je moeder er na verloop van tijd op vooruitgaan.

Blijf bidden om liefde voor je moeder. En bid dat je hemelse Vader je de hulp geeft om je gedachten en woorden positief en opbouwend te houden. Als je wilt dat er liefdevolle gevoelens zijn, zul je 'de reine liefde van Christus' moeten ontwikkelen (Moroni 7:47). Als ik niet goed kan opschieten met een collega van mij, dan is hem dienen een goede manier om te werken aan mijn naastenliefde voor hem en de verbetering van de verstandhouding.
Ouderling Toby Pontious (21)
zendingsgebied Arcadia (Californië)

Doe dingen die je moeder duidelijk maken dat je van haar houdt en dat ze een belangrijke plek in je leven inneemt. Help haar in de huishouding. Nodig haar uit om samen iets leuks te gaan doen. Wees nederig en bid altijd voor haar. Het belangrijkste dat je kunt zeggen is: 'Het spijt mij.'
Gena G. (19) Basilan, Filipijnen

Onlangs werd het mij duidelijk wat ik kan doen om niet met mijn moeder te ruziën. Ik zag in dat harde woorden boosheid oproepen, maar liefdevolle woorden kunnen het

probleem oplossen of er een andere wending aan geven. Ik leerde dat een moeder altijd 'gelijk' heeft, want zelfs als ze het bij het verkeerde eind heeft, probeert ze het beste voor haar kind te doen. Bid om de Geest, dan zal het gemakkelijker gaan.

Fernando V. (18), São Paulo (Brazilië)

Op een keer diende ik mijn moeder van replek. We schreeuwden tegen elkaar. We gebruikten scherpe woorden. Later sloeg ik mijn Schriften open en las over liefde. Ik besloot mijn moeder om vergeving te vragen. Ze was weggegaan. Toen ze terugkwam, legde ze een briefje op mijn kussen. Ze zei dat het haar speet. Ze had mij alleen gevraagd om haar meer in de huishouding te helpen. Toen ik haar briefje had gelezen, haastte ik mij naar haar toe om haar te zeggen hoezeer het mij speet en hoeveel ik van haar hield terwijl ik haar een dikke knuffel gaf. Het was een geweldig moment. Sindsdien is de boodschap van liefde die uit de Schriften tot mij gekomen was, mij bijgebleven. Ik probeer ruzie te mijden door vriendelijk te blijven. Zeg tegen je moeder dat je van haar houdt, dan zal zij hetzelfde doen. Houd jezelf in als ze iets doet wat je irriteert en denk in plaats daarvan aan al haar goede eigenschappen. Probeer erachter te komen wat ze van je verwacht. Ik ben er zeker van dat de situatie dan zal verbeteren.

Raquel L. (21), Bourgogne (Frankrijk)

Prik een datum voor een moeder-dochterdag. Breng de dag samen door, doe iets waardoor je oog krijgt voor elkaars goede eigenschappen. Zeg haar hoeveel je van haar houdt. Jullie zullen al snel beter met elkaar overweg kunnen en op zaken stuiten waar jullie hetzelfde over denken.

Lydia H. (14), Iowa (VS)

Ik wil niet dat mijn gesprekken met mijn moeder altijd in ruzie eindigen. Daarom heb ik besloten

Jullie zijn je ouders dierbaar. Soms denk je misschien dat het niet zo is, als je een beetje onvoorzichtig wordt in wat je van je vader en je moeder denkt. Jij bent het voorwerp van al hun hoop en dromen. Zij bidden voor je. Ze maken zich zorgen om je. Ze denken aan je. Ze houden van je. Wees goed voor je ouders. Behandel ze liefdevol, respectvol en vriendelijk. En het kan geen kwaad om af en toe eens te zeggen dat je van ze houdt.'

President Gordon B. Hinckley, 'Inspirerende gedachten', Liahona, augustus 2000, p. 4.

anders te gaan communiceren. Ik probeerde in stilte te bidden, voordat de bom dreigde te barsten. Ik bedenk ook vooraf wat ik het beste wel of niet kan zeggen. Sindsdien kunnen mijn moeder en ik veel beter met elkaar opschieten.

Lin H. (17) Taichung (Taiwan)

Probeer tijd voor elkaar vrij te maken. Doe iets wat jullie beiden leuk vinden, iets waarbij jullie elkaar nodig hebben. Of probeer iets nieuws, waar jullie samen aan moeten werken. Probeer je in haar positie te verplaatsen. Misschien staat ze wel onder grote druk. Vraag haar hoe haar dag verlopen is. Bovenal, blijf bidden.

Kyelee S. (12) Utah (VS)

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

VOLGENDE VRAAG

'Ik ben bang dat iemand mij misschien alcohol of drugs aanbiedt. Ik zeg niet graag nee tegen mensen noch wil ik dat ze boos worden. Hoe zorg ik ervoor dat ik niet zwicht?'

Stuur je antwoord vóór 15 maart 2008 aan:

Liahona, Questions & Answers 3/08

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, VS

Of per e-mail: liahona@ldschurch.org

Je dient de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief te vermelden:

VOLLEDIGE NAAM

GEBOORTEDATUM

WIJK (of gemeente)

RING (of district)

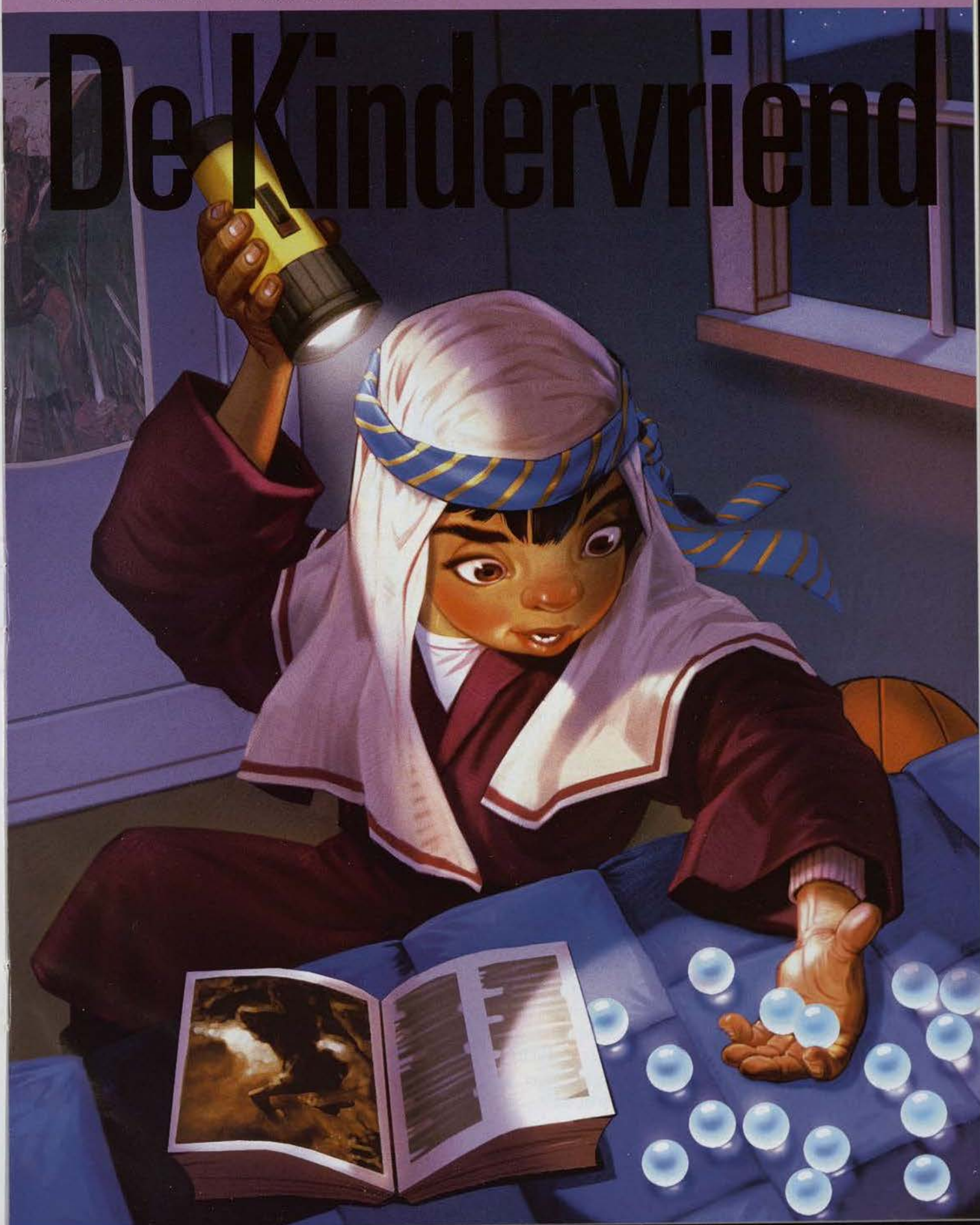
Ik geef toestemming om antwoord en foto af te drukken:

HANDEKENING

HANDEKENING OUDERS (als je jonger dan achttien bent)

VOOR DE KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • FEBRUARI 2008

De Kindervriend

Doe je plicht

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

51 jaar geleden hoorde ik William J. Critchlow jr., die toen president van de ring South Ogden was, een verhaal vertellen over trouw, eer en plicht.

'De [jonge] Rupert stond aan de kant van de weg te kijken naar een ongebruikelijk groot aantal mensen die gehaast langskwamen. Eindelijk herkende hij een vriend in de stoet. "Waar gaan jullie allemaal zo gehaast heen?" vroeg hij.

'De vriend bleef even staan. (...) "De koning is zijn koninklijke smaragd kwijt! (...) Iedereen zoekt ernaar, want de koning heeft een beloning voor de eerlijke vinder uitgelopen. Kom, we moeten ons haasten."

"Maar ik kan niet weg zonder het eerst aan mijn grootmoeder te vragen", sputterde Rupert tegen.

"Daar kan ik niet op wachten. Ik wil de smaragd vinden", antwoordde zijn vriend.

'Rupert haastte zich terug naar het hutje aan de rand van het bos om zijn grootmoeder om toestemming te vragen. (...)

'Maar zijn grootmoeder schudde haar hoofd. "Wat zouden de schapen moeten?" vroeg ze. "Ze zijn nu al rusteloos in de schaapskooi. Ze wachten om naar de wei gebracht te worden, en vergeet alsjeblieft niet om ze naar het water te brengen als de zon hoog aan de hemel staat."

'Treurig bracht Rupert de schapen naar de wei. En op het middaguur bracht hij ze naar de beek in het bos. Daar ging hij bij het water op een grote steen zitten. Kon ik maar naar de smaragd van de koning gaan zoeken!, dacht hij. Hij wendde zijn hoofd en begon naar de zandbodem van de beek af te zoeken. Plotseling tuurde hij het water in. Wat lag daar? Dat kon toch niet waar zijn! Hij liet zich in het water zakken. (...) "De smaragd van de koning!" riep hij uit.

**President Monson
zegt ons de Heer te
volgen door onze
plicht te doen.**

'Met glinsterende ogen rende Rupert naar grootmoeders hut om haar over zijn grote vondst te vertellen. "Goed zo, jongen", zei ze. "Maar je had hem nooit gevonden als je je plicht om de schapen te hoeden niet had gedaan." En Rupert wist dat ze de waarheid sprak.¹

De les die we uit dit verhaal kunnen leren, staat in dit bekende vers: 'Doe je plicht, dat is het best; en laat aan de Heer de rest!'²

Laten wij onze plicht leren. Laten wij altijd zo leven dat we die plichten kunnen vervullen en zo in het voetspoor van de Meester kunnen treden. Toen Jezus de oproep kreeg om zijn plicht te doen, antwoordde Hij: 'Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig' (Mozes 4:2). Mogen wij evenzo doen. ●

Uit een toespraak van de oktoberconferentie in 2006.

NOTEN

1. Conference Report, oktober 1955, p. 86.
2. Henry Wadsworth Longfellow, 'The Legend Beautiful'. In: *The Complete Poetical Works of Longfellow* (1893), p. 258.

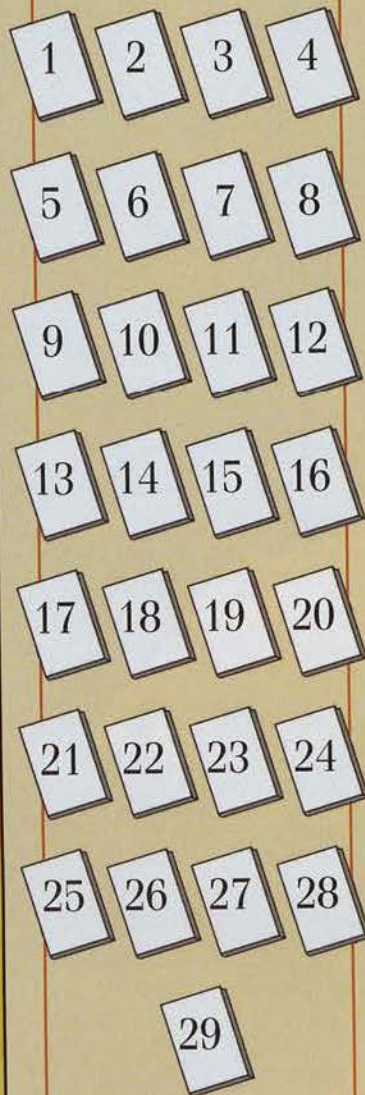
OM OVER NA TE DENKEN

1. **Waarom denk je dat Ruperts oma hem vroeg om thuis te blijven en voor de schapen te zorgen? Wat zou er gebeurd zijn als hij niet gehoorzaam was geweest?**
2. **En als Rupert de smaragd nou eens niet had gevonden? Waarom doen we onze plicht zelfs als we geen beloning verwachten?**
3. **Wat zijn zoal de plichten van de leden van de kerk? Welke soort beloningen ontvangen wij door onze plicht te doen?**

KRACHT UIT DE SCHRIFTEN

FEBRUARI

KRACHT UIT DE SCHRIFTEN

*In de Schriften vind ik
heel veel kracht.
In de Schriften klinkt Gods
stem o zo zacht.
In de Schriften lees ik elke
dag,
zodat ik steeds het goede
kiezen mag.*

Opmerking: Als u geen pagina's uit het tijdschrift wilt halen, kunt u de activiteit kopiëren. Of ga op het internet naar www.lds.org, 'Languages', 'Nederlands', en klik onder 'Liabona' op 'tijdschrift van de kerk'.

De kracht die ik elke keer bij het lezen voel

'Want mijn ziel verlustigt zich in de Schriften, en mijn hart overweegt ze en schrijft ze op tot lering en nut van mijn kinderen' (2 Nephi 4:15).

LINDA CHRISTENSEN

Nephi, een profeet uit het Boek van Mormon, hield van de Schriften. Hij las ze, dacht erover na en leerde andere mensen wat erin stond.

Nephi wist dat de Schriften hem gelukkig zouden maken.

Alma, ook een profeet uit het Boek van Mormon, hoorde dat de Zoramieten zich niet aan de geboden hielden. Dat maakte hem verdrietig. Hij wilde ze helpen. Hij ging op zending en leerde ze het evangelie. Door de macht van God bekeerden veel Zoramieten zich en ze begonnen de geboden na te leven.

Net als Nephi en Alma kun jij ook elke dag de kracht van Gods woord voelen als je in de Schriften leest.

In de Schriften vind ik heel veel kracht.

In de Schriften klinkt Gods stem o zo zacht.

In de Schriften lees ik elke dag,

zodat ik steeds het goede kiezen mag.

(‘Kracht uit de Schriften’, Kinderprogramma in de avondmaalsdienst en overzicht participatieperiode 2006, pp. 10–11.)

Je bent gezegend met de Schriften. Als je ze leest, leer je de geboden en leer je hoe je ze na moet leven. Je wordt eraan herinnerd dat je een kind van God bent en dat Hij je liefheeft.

Activiteit

Haal pagina K4 uit de *Liabona* en plak hem op stevig papier. Knip rondom de boekenlegger langs de doorgetrokken zwarte streep. Vouw langs de stippellijn en lijm de achterkanten van de boekenlegger aan elkaar. Gebruik de boekenlegger in je Schriften zodat je weet waar je gebleven bent. Geef in het schema aan op welke dagen je in de Schriften leest.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Laat een dagboek zien en vraag de kinderen wat het is. In een dagboek schrijf je gedachten, gevoelens en gebeurtenissen op die je wilt onthouden. Laat Evangelieplaten 122 (Jakob zegent zijn zoons) zien en vertel in het kort het verhaal van Jakob. Vermeld daarbij de namen van zijn twaalf zoons. Vraag de kinderen om te luisteren of ze twee van die namen horen wanneer u Ezechiël 37:16 voorleest. Leg uit dat Juda en Jozef en hun nakomelingen opdracht kregen om verslagen bij te houden van gebeurtenissen. Lees Ezechiël 37:15–17. Laat Evangelieplaten 326 zien (De Bijbel en het Boek van Mormon: twee getuigen) en leg uit dat de Bijbel het hout van Juda is en dat het Boek van Mormon het hout van Jozef is. Help de kinderen om Ezechiël 37:17 uit het hoofd te leren. Vraag ze op welke manieren ze de Schriften beter kunnen leren kennen (schriftteksten markeren, teksten uit het hoofd leren, zelf en samen met huisgenoten schriftstudie doen — enzovoorts). Getuig dat het een zegen is dat de Bijbel en het Boek van Mormon ‘samengroeien’ in hun getuigenis van Christus (zie ook 2 Nephi 3:12).

2. Bereid een activiteit voor waarbij stukken uit Mijn evangelienormen en teksten uit de Leer en Verbonden bij elkaar gezocht moeten worden. (Voorbeelden: ‘Ik eer mijn ouders en doe wat ik kan om mijn huisgenoten te sterken’ en LV 88:123; ‘Ik zoek goede vrienden en ben aardig voor andere mensen’ en LV 4:6.) Schrijf de woorden *Leer en Verbond* op het bord en bespreek de betekenis van die twee woorden. Sla de Verklarende inleiding tot de Leer en Verbonden op en lees samen de eerste zin. Bespreek wat er uniek is aan de Leer en Verbonden (bijvoorbeeld dat het verdeeld is in afdelingen in plaats van hoofdstukken en dat het bestaat uit openbaringen die in deze bedeling zijn gegeven). Schrijf de schriftplaatsen voor de activiteit op het bord en laat Mijn evangelienormen zien. Wijs kinderen aan om schriftteksten op te zoeken en vast te stellen bij welke normen die horen. Vraag enkele kinderen om een schrifttekst en een norm naar keuze voor te lezen en een voorbeeld te geven van hoe ze die norm kunnen naleven. ●

Mijn familiehistorisch wonder

'Welnu, Adam sprak deze profetie uit zoals hij gedreven werd door de Heilige Geest, en er werd een geslachtsregister van de kinderen Gods bijgehouden' (Mozes 6:8).

MATTHEW MANGUM

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

Mijn vader had veel familiehistorisch werk gedaan. Ik hoorde hem graag vertellen over mijn voorouders die pioniers waren, voorouders die vochten tijdens de Amerikaanse Revolutie, en voorouders die koningen en ridders waren in Europa.

'Zou je zaterdag met me mee naar de bibliotheek voor familiegeschiedenis willen gaan?' vroeg papa op een dag.

'Oké!' Ik kon niet wachten om de koninklijke namen zelf op onze stamboom te zien.

We arriveerden in Salt Lake City en genoten tijdens onze wandeling naar de bibliotheek van de zomerochtendzon. Hoe dichterbij we kwamen, hoe opgewonderd ik raakte. Daar, in dat grote gebouw, waren de namen en verhalen van mijn eigen familie: pioniers, soldaten, ridders en zo.

Eenmaal binnen, zette papa een paar stoelen bij een computer. We gingen zitten en hij begon door de databanken heen te gaan om me te laten zien welk verband er was tussen onze familie en een koninklijke lijn.

'Hmmm.' Hij fronste zijn voorhoofd. 'Ik kan het vandaag niet vinden', zei hij eindelijk.

Ik was erg teleurgesteld. De rest van de ochtend keken we boeken door met verhalen van mijn voorouders onder de pioniers. Dat vond ik ook wel leuk, maar ik wilde toch nog wat meer te weten komen over mijn andere voorouders.

'Hindert niet', zei papa. 'We komen volgend weekend wel terug.'

De week vloog voorbij en al gauw zaten papa en ik weer bij een computer in de bibliotheek voor familiegeschiedenis. Dit keer zei papa 'Aha! Ik heb het gevonden.'

Hij wandelde door de namen van koningen en koninginnen uit heel Europa heen die in mijn familiegeschiedenis stonden! Er waren zo veel namen en datums dat het dagen zou duren om ze allemaal in ons genealogieprogramma in te voeren. 'We zullen vaak moeten terugkomen om alle gegevens over te nemen die we nodig hebben', zei ik.

Een vrouw die aan de computer naast ons zat, keek naar ons en zag wat we aan het doen waren. 'Ik ben ook verwant aan die lijn', zei ze. 'Ik kom hier al een tijdje elke dag om gegevens van die voorouders over te nemen.' Binnen enkele minuten had ze al haar gegevens op een diskette gezet en die aan papa gegeven.

Toen we terugliepen naar de auto, dacht ik hard na. 'Onze hemelse Vader moet wel erg graag willen dat we onze voorouders vinden, hè pap?'

Hij glimlachte. 'Ik denk dat je gelijk hebt. Als we de voorouders die we zochten vorige week al gevonden hadden, dan hadden we misschien vandaag geen kennis gemaakt met onze nieuwe vriendin. En als we haar niet hadden ontmoet, hadden we niet in zo'n korte tijd zo veel voorouders gevonden.'

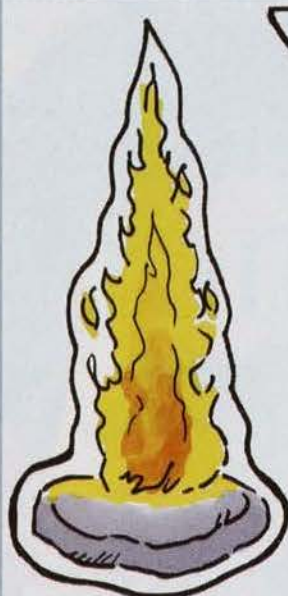
Ik wist dat onze hemelse Vader ons had geholpen om in één ochtend zo'n duizend jaar aan familiehistorische gegevens te vinden. Hij heeft onze voorouders net zo lief als ons. Wij moesten hen helpen, net zoals Hij ons hielp — door hun naam te vinden en iets over hun leven te weten te komen, en te zorgen dat er tempelwerk voor ze werd gedaan. Op een dag zal ik ze ontmoeten en kunnen we een eeuwige familie zijn. ●

'Ik spoor alle families aan: zoek uit wat uw erfgoed is. Het is

belangrijk te weten (...) wie ons zijn voorgedaan. We leren iets over onszelf als we iets over onze voorouders te weten komen.'

Zie president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Onveranderlijke waarheden in veranderende tijden', *Liahona*, mei 2005, p. 22.

VOOR KLEINE
VRIENDEN

Lehi en Nephi gehoorzamen God

VAL CHADWICK BAGLEY

Instructies: Plak de figuren op stevig papier, knip ze uit en maak er poppetjes op stokjes, flanelbordfiguren of schaduwdoosfiguren van, zoals op de afbeelding te zien is. (Plak in het laatste geval een voetstukje onderaan elke figuur.) Vertel met de poppetjes het verhaal van Lehi die God gehoorzaamt (zie 1 Nephi 1:4–6, 18–20; 2:1–7). U kunt enkele figuren ook gebruiken om te vertellen hoe Nephi God gehoorzaamde door de koperen platen te gaan halen (zie 1 Nephi 3; 4:1–13, 20, 24, 26).

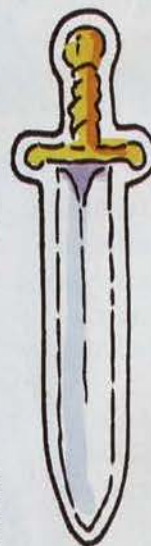
Opmerking: Als u geen pagina's uit het tijdschrift wilt halen, kunt u de activiteit kopiëren. Of ga op het internet naar www.lds.org, 'Languages', 'Nederlands', en klik onder 'Liahona' op 'tijdschrift van de kerk'.

Poppetjes op stokjes

Schaduwdoos

ILLUSTRATES VAL CHADWICK BAGLEY

OVER HET LEVEN VAN DE PROFEET JOSEPH SMITH

Operatie aan Josephs been

Toen Joseph zeven jaar oud was, werd hij erg ziek. Hij had koorts en kreeg een zweer op zijn schouder. Toen kreeg hij verschrikkelijke pijn in zijn been. Al gauw begon zijn been op te zwellen.

O, vader! Mijn been doet zeer. Hoe kan ik dit verdragen!

Josephs moeder, Lucy, en Josephs broer, Hyrum, zorgden voor hem. Ze droegen hem door het huis, zaten bij zijn bed en hielden zijn zere been vast om de pijn wat minder erg te maken.

Er kwam een dokter om Joseph te helpen. Hij maakte een snee in Josephs been. Joseph voelde zich een tijdje beter, maar toen werd de pijn erger dan voorheen.

Er kwamen andere dokters helpen. Zij besloten dat Josephs been geamputeerd moest worden.

Heren, wat kunt u doen om het been van mijn zoon te redden?

Dat kunnen we niet. We moeten amputeren om zijn leven te redden.

U haalt zijn been er niet af totdat u het nog een keer geprobeerd hebt.

'Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen, en Hij zal u ten goede leiden' (Alma 37:37).

Net als Nephi

SHERALEE B. HARDY

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

Ik staarde uit mijn slaapkamerraam en zag buiten een eng spinnenweb. Dat was in elk geval iets wat ik niet zou missen aan dit huis: de spinnen. Misschien waren er geen spinnen in ons nieuwe huis. Misschien zou ik dit vervallen huis toch niet missen.

'Ja, vast', mopperde ik tegen mezelf, terwijl ik weer ging liggen en het laken over mijn hoofd trok. Dit huis niet missen, of de buurt, mijn schoolklas, mijn beste vriendin? Ik bleef liever in een huis vol spinnen dan dat ik gewillig verhuisde.

'Tanja?' riep tante Carrie aan de andere kant van mijn slaapkamerdeur. Zij zorgde voor mijn broers en mij.

Mijn hoofd kwam onder het laken vandaan. 'Wat?'

'Mag ik binnenkomen om welterusten te zeggen?', vroeg ze.

'Nou, goed dan', mompelde ik. Als het iemand anders was geweest, had ik misschien wel nee gezegd, maar tante Carrie was mijn lievelingstante. Ik mocht haar oogschaduw proberen, ze gaf ons warme chocola voor het naar bed gaan, en ze las verhalen voor uit het dagboek dat ze had geschreven toen ze elf was, net als ik.

Ze kwam binnen en ging aan het voeteneind zitten. 'Je bent erg stil geweest vanavond, Tanja. Maak je je druk over de verhuizing?'

Ik kreunde. 'Al mijn vriendinnen wonen hier', zei ik. En met wie moet ik nou samen naar school lopen? Naast wie ga ik zitten met de lunch? Ik zou hier naar de jongevrouwen gaan en volgende zomer naar het kamp — en nu ken ik niemand. Ik moet helemaal overnieuw beginnen.'

Mijn stem brak en er kwamen grote tranen in mijn ogen. Tante Carrie gaf me een zakdoekje. 'Het zal niet makkelijk zijn, alle mensen om wie je geeft achterlaten

en ergens overnieuw beginnen waar je niemand kent', zei ze.

Ik schudde mijn hoofd. Het was helemaal niet makkelijk.

Tante Carrie ging verder: 'Weet je, Tanja, als ik aan verhuizen denk, dan denk ik aan Nephi.'

'Waarom Nephi?' vroeg ik.

'Nou, hij was waarschijnlijk niet veel ouder dan jij toen zijn vader aankondigde dat ze gingen verhuizen.'

Ik had me Nephi altijd als volwassene voorgesteld. 'Wanneer was Nephi dan van mijn leeftijd?' vroeg ik.

Tante Carrie pakte mijn boek-van-mormon van het nachtkastje. Ze sloeg het open bij 1 Nephi en uit te leggen. 'Je herinnert je het verhaal van Lehi nog?'

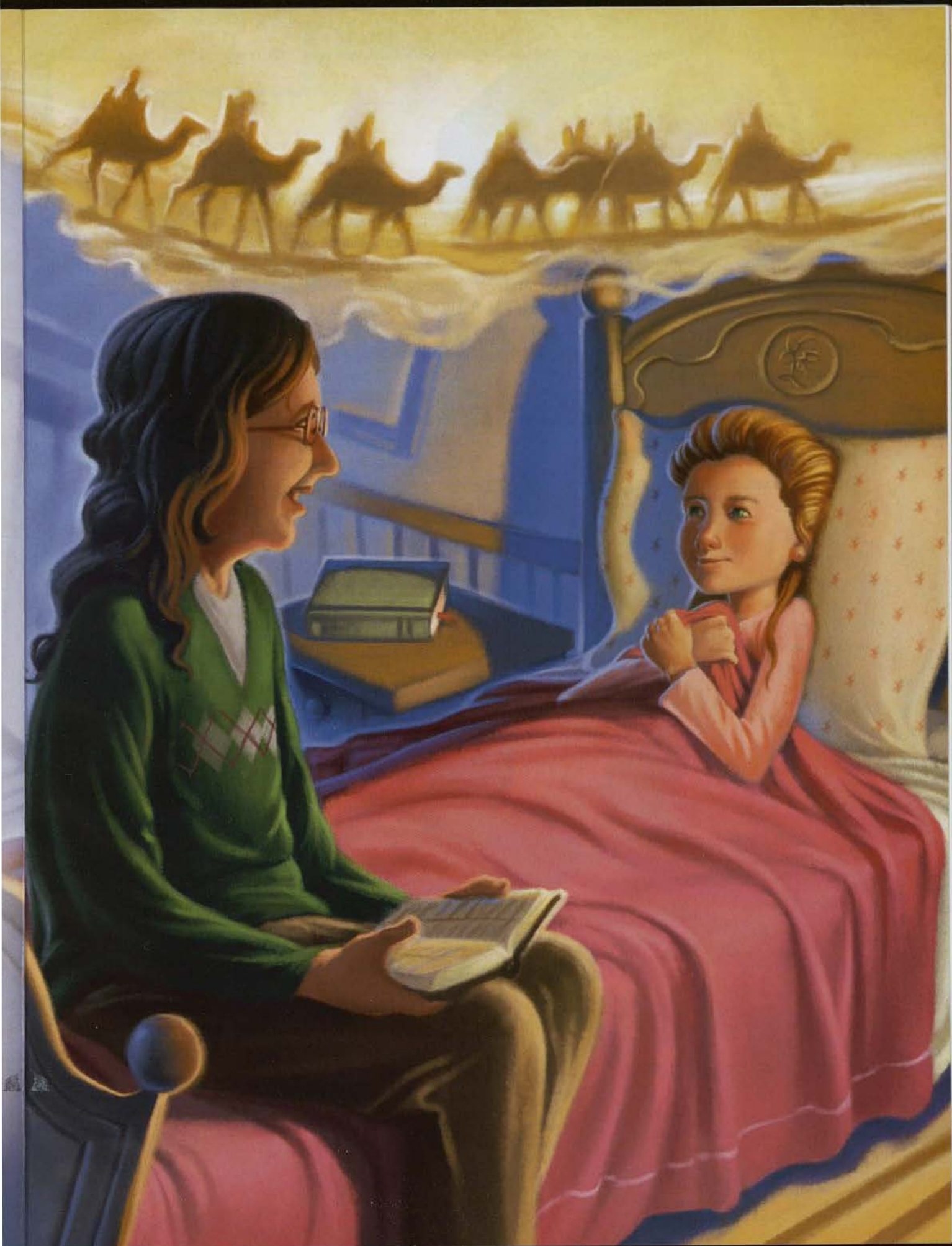
Ik knikte. Ik wist heel goed dat Lehi en zijn familie de Heer gehoorzaamden en vertrokken.

Tante Carrie las voor uit het boek op haar schoot. 'Dit staat er in 1 Nephi 2:4: "En het geschiedde dat [Lehi] de wildernis introk. En hij liet zijn huis en zijn erfland en zijn goud en zijn zilver en zijn waardevolle dingen achter, en nam niets mee, behalve zijn gezin en voorraad en tenten, en trok de wildernis in."

'Zei u nou dat Nephi van mijn leeftijd was?' onderbrak ik haar.

Tante Carrie glimlachte: 'Ik weet niet precies hoe oud hij was, maar in vers zestien zegt hij dat hij "zeer jong" was. Zelfs als was hij ouder dan jij, dan denk ik nog dat het niet makkelijk voor hem was om van huis te gaan. Ik durf te wedden dat hij niemand kende in de wildernis. Er was waarschijnlijk ook niemand om te kennen!'

Ik grijnsde. Wij zouden tenminste burens krijgen als we verhuisden. 'Dus wat deed Nephi?' vroeg ik. 'Hij klaagde nooit. Laman en Lemuël zeiden: "Waarom moeten we Jeruzalem verlaten? Waarom moeten we onze

rijkdommen en ons huis en onze vrienden achterlaten?" Maar Nephi klaagde nooit. 'Waarom niet?'

De ogen van tante Carrie glommen, alsof ze had gehoopt dat ik dat zou vragen. 'Ik weet niet alles, maar Nephi geeft ons een aanwijzing in vers 16: "[Ik] riep [...] de Heer aan; en zie, Hij kwam tot mij en verzachtte mijn hart, zodat ik al de woorden geloofde die mijn vader had gesproken; daarom stond ik niet tegen hem op zoals mijn broeders."'

Ze keek me recht in de ogen om te zien of ik het begreep.

'Dus hij bad', zei ik.

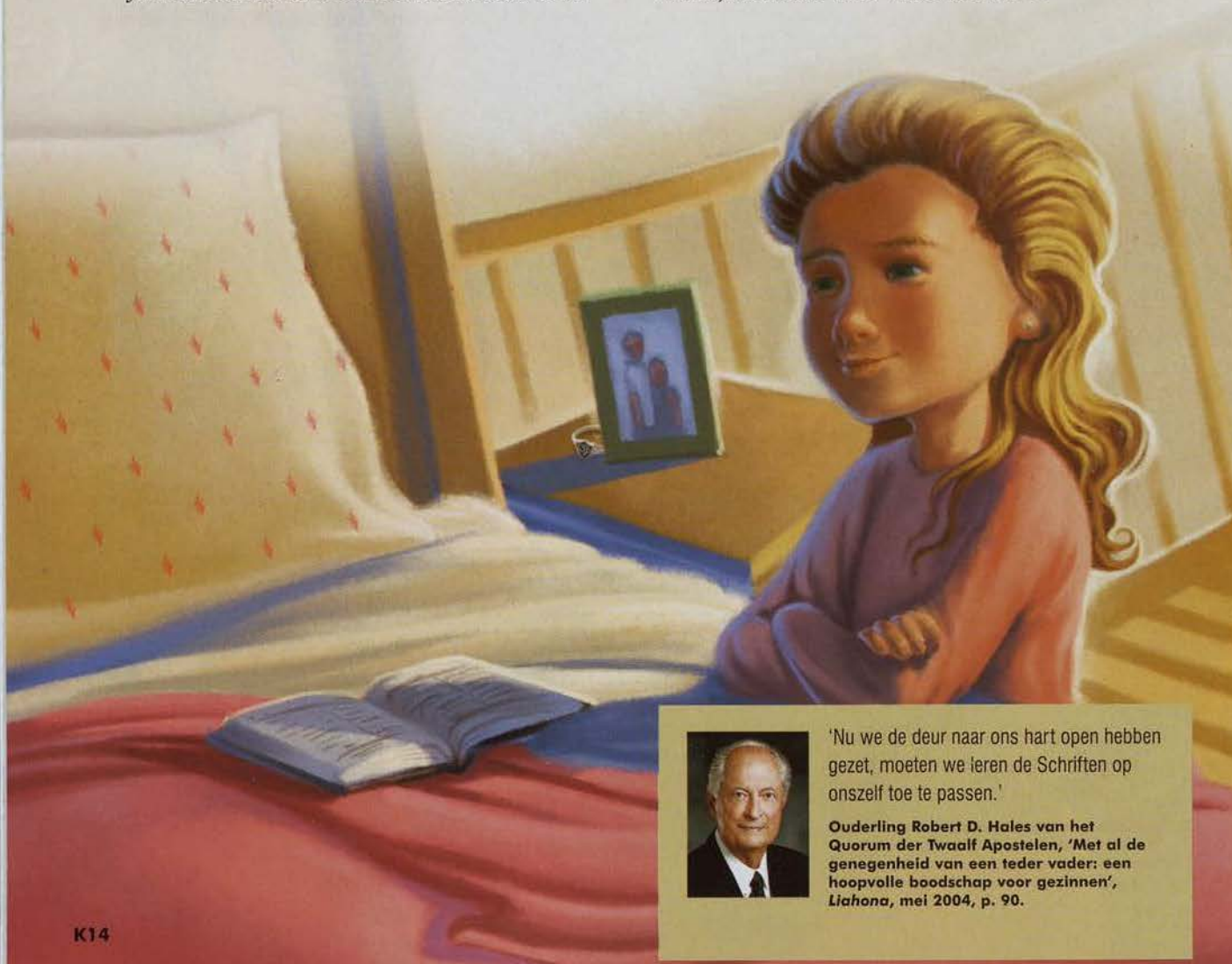
'Ja.' De stem van tante Carrie werd zachter en ze

kneep even in mijn hand. 'Tanja,' zei ze, 'je hebt een keus. Je kunt klagen over je verhuizing, net als Laman en Lemuël, of je kunt je moeilijkheden in gebed aan je hemelse Vader voorleggen. Als je Hem dat vraagt, zal Hij je sterken zoals Hij Nephi sterkte.'

Ik keek tante Carrie aan en voelde me helemaal warm worden. Ik ging rechtop zitten en sloeg mijn armen om haar heen. 'Dankuwel, tante Carrie', fluisterde ik.

'Ik hou van je, Tanja. Welterusten.'

Toen ze het licht had uitgedaan en de deur achter zich had gesloten, glipte ik uit bed om op de vloer te knielen. Misschien zou ik deze verhuizing met de hulp van mijn hemelse Vader wel overleven. ●

'Nu we de deur naar ons hart open hebben gezet, moeten we leren de Schriften op onszelf toe te passen.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Met al de genegenheid van een teder vader: een hoopvolle boodschap voor gezinnen', *Liahona*, mei 2004, p. 90.

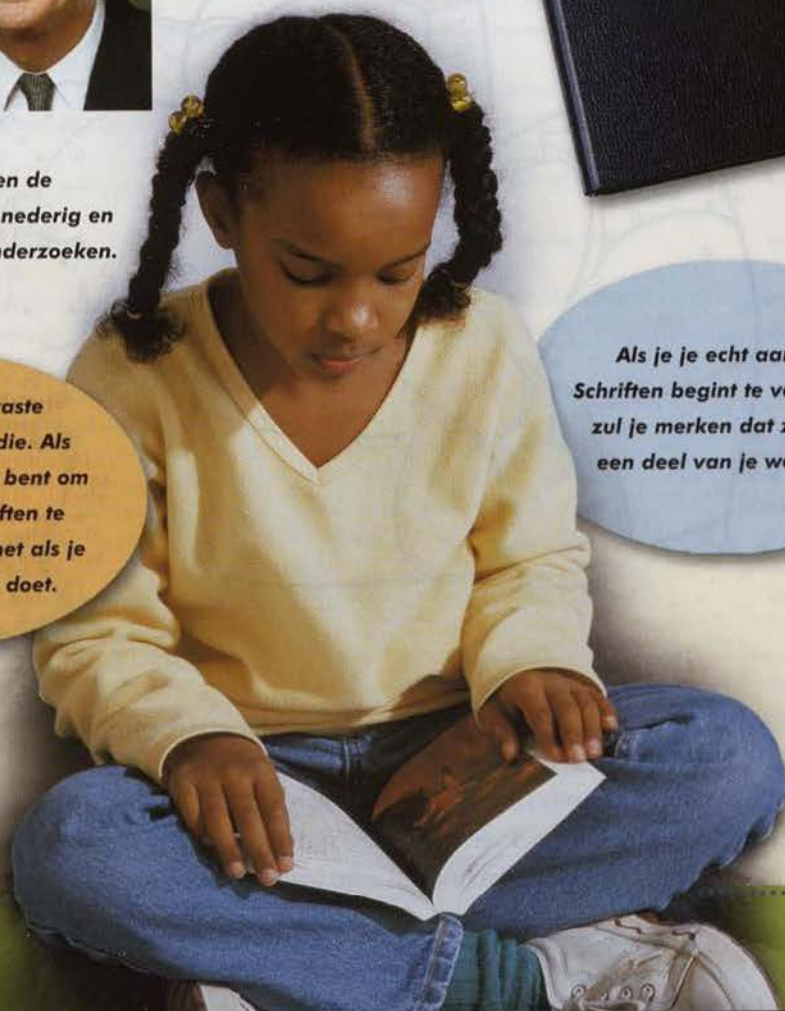
Hoe kan ik mijn schriftstudie zinvoller maken?

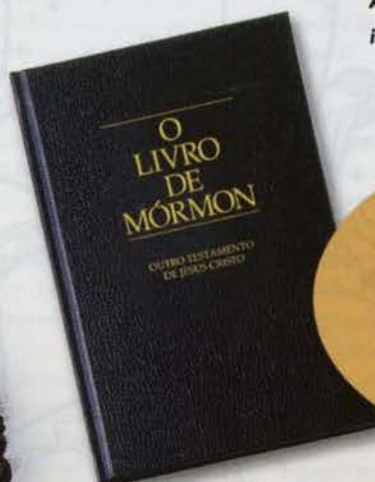
Ouderling Henry B. Eyring, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft het volgende over dit onderwerp gezegd:

We moeten de Schriften nederig en ijverig onderzoeken.

Reserveer een vaste tijd voor schriftstudie. Als je eenmaal gewend bent om geregeld de Schriften te bestuderen, mis je het als je het een keer niet doet.

Als we een crisis hebben, behoren we in de Schriften naar hulp te zoeken. Antwoorden vinden we in de Schriften.

Als je bij het lezen van het Boek van Mormon je hart openstelt, kom je te weten dat het 't woord van God is, en dat het waar is.

Als je je echt aan de Schriften begint te vergasten, zul je merken dat ze echt een deel van je worden.

Aangepast overgenomen uit 'Een bespreking van schriftstudie', Liahona, juli 2005, pp. 8-12.

KLEURPLAAT

**DE SCHRIFTEN VERTELLEN MIJ OVER MIJN HEMELSE VADER EN JEZUS CHRISTUS
EN ZEGGEN HOE IK NAAR HEN TERUG KAN KEREN**

'En op deze schrijf ik de dingen van mijn ziel, en vele van de Schriften die op de platen van koper zijn gegraveerd. Want mijn ziel verlustigt zich in de Schriften, en mijn hart overweegt ze en schrijft ze op tot lering en nut van mijn kinderen' (2 Nephi 4:15).

Kiezen

jun, 48

Kikuchi, Yoshihiko

Mag een mens God beroven?, mei, 97

Kilometers en kilometers glimlachjes

Ray Goldrup, sep, K12

KIMBALL, SPENCER W. (zie ook UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT SPENCER W. KIMBALL)

Spencer W. Kimball: een man van daden,
Garrett H. Garff, jan, 28

Kina, Tadashi

Acht broers uit Japan, jun, 44

KINDEREN (zie GEZIN)

Kindred, Sheila

'Bisschop Sheets steun verlenen', feb, K12
Michael missen, okt, K12

KLEDING

Eerbied voor de tempel, Paul VanDenBerghe,
feb, 10
Wat moet ik aantrekken?, Jennifer Rose, feb,
K8

Kleed je op succes

feb, 7

Klein, Shirley R.

Drie manieren om van je huis een hemel te maken, jul, 14

Kleine en eenvoudige dingen

Christoffel Golden Jr., nov, 78

Ko, Won Yong

Jezus Christus, het Brood des Levens, mrt, 41
Vriendelijkheid, jun, K10

Koelkast, De

Emma E. Sánchez Sánchez, feb, 8

Koelliker, Paul E.

Zegeningen van de tempel, De, jul, K14

Koninklijke priesterschap, Een

Thomas S. Monson, nov, 59

Kopischke, Erich W.

Predik mijn evangelie — het bultmiddel dat leden en zendelingen verenigt, nov, 33

KORTE BOODSCHAPPEN

Avond van de proef, De, Lehi L. Cruz, sep, 30
Heiland herkennen, De, Jade Swartzberg,
sep, 31
Ik weet dat het gezin eeuwig kan zijn,
Moisés Nefi Morales Gonzáles, jan, 36
Onze bijzondere leidster, Sariah de Barros
Ferreira da Silva, jan, 37
Voorbeeldig optreden, Een, Viktória Merényi,
jul, 47

Kostuum, Het

Lori Ries, jan, 45

Kracht tot verandering, De

James E. Faust, nov, 122

Kracht van het voorbeeld, De

jun, K6

Krachten die ons zullen redden, De

James E. Faust, jan, 2

Kwade invloeden

jul, K6

L

Laat deugd onopboudelijk uw gedachten sieren

Gordon B. Hinckley, mei, 115

Lat hoger leggen, De

L. Tom Perry, nov, 46

Leavitt, Melvin

Clara Christensen uit Keewatin (Ontario, Canada), apr, K10

Leef in geloof, niet in angst

Quentin L. Cook, nov, 70

Lege kar, De

James E. Faust, okt, K2

LEIDERSCHAP

Een leider zijn, aug, K5
Zwakken en eenvoudigen van de kerk, De,
Boyd K. Packer, nov, 6

Leone, Consuelo Conesa

Mijn kostbaarste geschenke, dec, 43

Leren bopen

Mariama Kallon, aug, 35

Leren lezen verbetert levens

okt, 26

LEREN

Beginnelen van onderwijzen en leren,
Boyd K. Packer en L. Tom Perry, jun, 50
In de kerk onderwijzen en leren, Jeffrey R.
Holland, jun, 56
Leren lezen verbetert levens, okt, 26
Opgebouwd worden en zich tezamen verblijden, A. Roger Merrill, jan, 38
Zoek wetenschap door geloof, David A.
Bednar, sep, 16

Les uit het Boek van Mormon, Een

Vicki F. Matsumori, mei, 76

LESSEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT

Dankbaar voor de verzoening, Wolfgang H.
Paul, jun, 13
Jezus Christus, het Brood des Levens, Won
Yong Ko, mrt, 41
Vreugde van bekering, De, Craig C.
Christensen, apr, 15

Lezen in de Bijbel

Mar, K5

LIED

Engel kwam bij Joseph Smith, Een, Anna
Johnson en A. Laurence Lyon, apr, K13
Thuis, Caroline Eyring Miner en K. Newell
Dayley, okt, K10

LIEFDE (zie ook HULPVAARDIGHEID)

Dochters van onze bemelse Vader, Susan W.
Tanner, mei, 106
Geschenken om uit het zendingsveld mee naar huis te nemen, Gordon B. Hinckley,
mrt, 22

Gevaar van verborgen wiggen, Het, Thomas
S. Monson, jul, 2

Grote gebod, Het, Joseph B. Wirthlin, nov, 28
Hield mijn bemelse Vader echt van mij?

Carol C. Watts, dec, 46

Leef in geloof, niet in angst, Quentin L. Cook,
nov, 70

Naomi Hug uit Münchenstein (Zwitserland),
Kimberly Webb, jan, K10

Samen alles doorstaan, Richard C. Edgley,
nov, 9

Stel niet uit tot morgen wat u vandaag kunt doen, Claudio R. M. Costa, nov, 73

Lift naar de kerk, Een

Stephen Baer, okt, 45

Limonade en een brood

Anabela De León, sep, 45

LOFZANGEN

Inspirerende kracht van lofzangen, De,
Jay E. Jensen, mei, 11
Voorbeeldig optreden, Een, Viktória Merényi,
jul, 47

López, Sergio Adrián

De taal van de geest, mrt, 46

Lorimer, Riley M.

Voldoende vasten, sep, 39

LUISTER NAAR DE STEM VAN EEN PROFEET

Dodelijke maka-fekes, Thomas S. Monson,
jun, K2
Geef nooit op, Thomas S. Monson, jan, K2
Heilige grond, Thomas S. Monson, sep, K2
Heilige licht, Een, James E. Faust, feb, K2
Lege kar, De, James E. Faust, okt, K2
Moed in een maisveld, James E. Faust, jul, K2
Profeet volgen, De, Gordon B. Hinckley, aug, K2
Vreugde in de morgen, president Thomas S.
Monson, apr, K2
Wees vergevingsgezinder, Gordon B. Hinckley,
mrt, K2

Luister naar de stille, zachte stem

Elizabeth Ricks, aug, K4

Lyon, A. Laurence en Anna Johnson

Engel kwam bij Joseph Smith, Een, apr, K13

M

Maar een klein beetje geweld?

aug, 22

Macht der goddelijkheid is kenbaar in de tempels van God, De

Octaviano Tenorio, nov, 95

Mag een mens God beroven?

Yoshihiko Kikuchi, mei, 97

Makarov, Viktor

Oorbellen, De, jan, 12

Maldonado, Sylvia de Moscu

Nooit te laat, mrt, 45

'Mam, zijn wij christenen?'

Gary J. Coleman, mei, 92

Marks, Melanie

Voorval met de warme chocolade, Het,
dec, K14

Matsumori, Vicki F.

Les uit het Boek van Mormon, Een, mei, 76

McConkie, Bruce R.

Gewone mensen, buitengewone roepingen,
sep, 8

McDaniel, Dennis L.

Hij zal u rust geven, apr, 8

McMullin, Keith B.

Voorraad inslaan, mei, 51

MEDEDOGEN (zie ook HULPVAARDIGHEID)

Gave van medeleven, De, Thomas S.

Monson, mrt, 2

Grote gebod, Het, Joseph B. Wirthlin, nov, 28

Jezus Christus, het Brood des Levens, Won

Yong Ko, mrt, 41

MEDIA

Maar een klein beetje geweld?, aug, 22

Medina, Geovanny

Ons tempelbuwelijk was iedere prijs waard,
aug, 44

Meester dienen, De

Elizabeth Ricks, sep, K4

Mella, Luis

Mijn laatste kans, aug, 45

Merényi, Viktória

Voorbeeldig optreden, Een, jul, 47

Merrill, A. Roger

Opgebouwd worden en zich tezamen
verblijden, jan, 38

Met elkaar opschieten

feb, 43

Met jongeren praten over porno

Dan Gray, jul, 38

Mevrouw Patton — het vervolg

Thomas S. Monson, nov, 21

Michael missen

Sheila Kindred, okt, K12

Mijn bekering tot het eeuwig huwelijk

James Welch, sep, 26

Mijn kostbaarste geschenk

Consuelo Conesa Leone, dec, 43

Mijn laatste kans

Luis Mella, aug, 45

Mijn strijd met porno

jul, 34

Mijn zoon leeft ook

Brenda Hunt, apr, 45

Miner, Caroline Eyring en K. Newell Dayley

Thuis, okt, K10

Mira, Mailin Espinoza

Straatroof, een boek en een getuigenis, Een,
jan, 44

MISHANDELING (zie COMMUNICATIE)**Moed in een maïsveld**

James E. Faust, jul, K2

MOED

Moed in een maïsveld, James E. Faust,
jul, K2

Priesterschap — een heilige gave, Het,
Thomas S. Monson, mei, 57

Moeders die het weten

Julie B. Beck, nov, 76

Moeders kerstmuis

Betty LeBaron Mostert, dec, 44

MOEDERS

Invloed van een moeder, De, Carlos H.
Amado, apr, K14

Moeders die het weten, Julie B. Beck, nov, 76

Moelijkbeden overwinnen

okt, K5

Mongolië: geloofsstappen

Don L. Searle, dec, 18

Monson, Thomas S.

Dodelijke maka-fekes, jun, K2

Drie doelen tot leidraad, nov, 118

Gave van medeleven, De, mrt, 2

Geef nooit op, jan, K2

Gevaar van verborgen wiggen, Het, jul, 2

Heilige grond, sep, K2

Herinneringen aan de Tabernakel, mei, 41

Ik weet dat mijn Verlosser leeft! mei, 22

Koninklijk priesterschap, Een, nov, 59

Mevrouw Patton — het vervolg, nov, 21

Priesterschap — een heilige gave, Het, mei, 57

Voorbeelden van goede leerkrachten, jun, 74

Vreugde in de morgen, apr, K2

Zij markeerden het pad dat wij moeten
volgen, okt, 2

Mooiste kerstgeschenken, De

dec, 6

Mostert, Betty LeBaron

Moeders kerstmuis, dec, 44

Murac, Norie Tsubaki

Eerste van duizend zielen, De, mrt, 47

MUZIEK (zie ook LOFZANGEN, LIED)

De geest van openbaring, Boyd K. Packer,
jan, 26

Gedicht, Het, Alice Faulkner, apr, 44

N**Na alles wat wij kunnen doen**

Claudio D. Zivic, nov, 98

NAASTENLIEFDE (zie ook LIEFDE)

Een werktuig in de banden Gods worden
door naastenliefde te betrachten, dec, 25

Kilometers en kilometers glimlachjes, Ray

Goldrup, sep, K12

NALEVING VAN DE GEDRAGSNORMEN

Inspirerende gedachten, Gordon B. Hinckley,
sep, 2

Lat hoger leggen, De, L. Tom Perry, nov, 46

Priesterschap — een heilige gave, Het,

Thomas S. Monson, mei, 57

Naomi Hug uit Münchenstein (Zwitserland)

Kimberly Webb, jan, K10

Nelson, Russell M.

Bekering en verandering, mei, 102

Hoe kan ik een getuigenis van de Schriften
krijgen? feb, K15

Schriftuurlijke getuigen, nov, 43

Nicole Antúnez uit Santiago (Chili)

Adam C. Olson, aug, K14

Niet snel boos worden

Gordon B. Hinckley, nov, 62

Nieuwe rekrut, De

Henny Rasmussen, dec, 47

NIEUWE TESTAMENT (zie ook LESSEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT)

Barmhartige Samaritaan: vergeten

symbolen, De, John W. Welch,

feb, 26

Nieuwe Testament, Het, jan, K8

'Want zij betoonde veel liefde': vrouwen uit
het Nieuwe Testament, jun, 26

Nieuwe Testament, Het

jan, K8

Nooit alleen

Anne Grenzebach, feb, 40

Nooit te laat

Sylvia de Moscu Maldonado, mrt, 45

NORMEN

Een van mijn vrienden in de kerk leeft

bepaalde evangelienormen niet na. Ik

maak me zorgen over hem. Hoe kan ik

helpen? apr, 22

Voor de kracht van jou: Een gesprek met het

algemeen jongevrouwennpresidium,

Susan W. Tanner, Julie B. Beck en

Elaine S. Dalton, okt, 32

O**O bedenkt, bedenkt**

Henry B. Eyring, nov, 66

Oaks, Dallin H.

Echtscheiding, mei, 70

Goed, beter, best, nov, 104

Olson, Adam C.

Alle dingen getuigen van Hem, jan, 20

Dag uit het leven van een zendeling, Een,
mrt, 16

De vrijheid om te dansen, apr, 32

Harten wenden in een land van tempels,
okt, 8

Nicole Antúnez uit Santiago (Chili), aug, K14

Samen optrekken, sep, 12

Vast fundament in een wankel wereld, Een,
jun, 8

ONDER HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Cadeau dat ik mij niet kan berinneren, Het,

Gary R. Wangsgard, sep, 47

Correspondentievriendinnen en verwijzingen,
Brittany Jones Beahm, mrt, 44

De taal van de Geest, Sergio Adrián López,
mrt, 46

Eén emmer per persoon, James W. Ritchie,
feb, 46

Eerste van duizend zielen, De, Norie Tsubaki
Murac, mrt, 47

Gebed met mijn huisonderwijzer, Een, Judy
Stone, okt, 47

Gedicht, Het, Alice Faulkner, apr, 44

Haal de kinderen uit het water!, Janell
Johnson, jul, 43

Hield mijn bemelde Vader echt van mij?,
Carol C. Watts, dec, 46

Hij wilde het boek niet aanraken,
Hermenegildo I. Cruz, jun, 41

'Ik ben trots op je, pa', Marcelino Fernández-
Rebollos Suárez, jan, 46

Ik dacht aan de pioniers, Daniel Cisternas,
jul, 42

Je zorgt vast wel goed voor mij, Elaine
Pearson, sep, 46

Kan ik ooit weer praten?, Javier Gamarra
Villena, jul, 45

Kerstmis om nooit te vergeten, Een, Jerry O.
Thompson, dec, 44

Kostuum, Het, Lori Ries, jan, 45

Krekels, De, Dennis Birks, feb, 45

Lift naar de kerk, Een, Stephen Baer,
okt, 45

Limonade en een brood, Anabela De León,
sep, 45

Mijn kostbaarste geschenke, Consuelo Conesa
Leone, dec, 43

Mijn laatste kans, Luis Mella, aug, 45

Mijn zoon leeft ook, Brenda Hunt,
apr, 45

Moeders kerstmuis, Betty LeBaron Mostert,
dec, 44

Nieuwe rekrut, De, Henny Rasmussen,
dec, 47

Nooit te laat, Sylvia de Moscuí Maldonado,
mrt, 45

Ons tempelbuwelijk was iedere prijs waard,
Geovanny Medina, aug, 44

Onverklaarbare telefoontje, Het, Claudio Zivic,
apr, 47

Oom Gilberto's gebeugen, Esther Labibe de
Beruben, okt, 44

Oranje auto, De, Elwin C. Robison, jun, 42

Straatroof, een boek en een getuigenis, Een,
Mailin Espinoza Mira, jan, 44

Vastengave van broeder John, De, Greg
Burgoyne, sep, 44

Verandering op het laatste moment, Een,
Jackie Auman, feb, 44

Vereend in gebed, Daniel Openshaw,
aug, 46

Waarom zei de Geest dat?, Roger B.
Woolstenhulme, apr, 46

Wie draaide mijn boofd om?, Hildo Rosillo
Flores, okt, 46

ONDERWIJZEN

Beginnelen van onderwijzen en leren,
Boyd K. Packer en L. Tom Perry,
jun, 50

Gevoed worden door het goede woord Gods,
Daniel K Judd, nov, 93

Goed, beter, best, Dallin H. Oaks, nov, 104

In de kerk onderwijzen en leren, Jeffrey R.
Holland, jun, 56

Leren lezen verbetert levens, okt, 26

Moeders die het weten, Julie B. Beck, nov, 76

*Opgebouwd worden en zich tezamen
verblijden*, A. Roger Merrill, jan, 38

*Stel niet uit tot morgen wat u vandaag kunt
doen*, Claudio R. M. Costa, nov, 73

Voorbeelden van goede leerkrachten,
Thomas S. Monson, jun, 74

Zoek wetenschap door geloof, David A.
Bednar, sep, 16

Onderwijzen en leren in de kerk

Jeffrey R. Holland, jun, 56

ONENIGHEID

Gevaar van verborgen wiggen, Het,
Thomas S. Monson, jul, 2

Je mag niet vechten, Alan S., feb, K10

Ons tempelbuwelijk was iedere prijs waard

Geovanny Medina, aug, 44

Onverklaarbare telefoontje

Claudio Zivic, apr, 47

Onze bijzondere leidster

Sariah de Barros Ferreira da Silva, jan, 37

Oom Gilberto's gebeugen

Esther Labibe de Beruben, okt, 44

Oorbellen

Viktor Makarov, jan, 12

Op de boerderij werken

jan, K5

OP JEZUS LIJKEN

Je mag niet vechten, Alan S., feb, K10

*KGW-ring in het kantoortje van het
schoolhoofd*, Rebecca F., mrt, K16

Verrassingen, Augusto B., feb, K10

Op wonderbaarlijke wijze ontsnapt aan het gevaar

Myra Hawke Dyck, jun, K12

Op zoek naar geestelijke kennis

Boyd K. Packer, jan, 14

OPENBARING

Gewone mensen, buitengewone roepingen,
Bruce R. McConkie, sep, 8

*Waarheid, het fundament van juiste
beslissingen*, Richard G. Scott, nov, 90

Openshaw, Daniel

Vereend in gebed, aug, 46

Opgebouwd worden en zich tezamen verblijden

A. Roger Merrill, jan, 38

OPLEIDING

Heerlijkheid Gods is intelligentie, De,
David A. Bednar, okt, K8

Tot een brandoffer, Joseph Ray Brillantes,
sep, 40

Opleidingscentrum voor zendelingen

mrt, 9

OPOFFERING (zie ook TIENDE)

Gebroken hart en een verslagen geest, Een,
Bruce D. Porter, nov, 31

Tot een brandoffer, Joseph Ray Brillantes,
sep, 40

Voldoende vasten, Riley M. Lorimer, sep, 39

Vrijheid om te dansen, De, Adam C. Olson,
apr, 32

OPSTANDING

Hij leeft!, Elizabeth Ricks, apr, K4

Ik weet dat mijn Verlosser leeft!, Thomas S.
Monson, mei, 22

Mevrouw Patton — het vervolg, Thomas S.
Monson, nov, 21

Mijn zoon leeft ook, Brenda Hunt, apr, 45

Vreugde in de morgen, president Thomas S.
Monson, apr, K2

Oranje auto

Elwin C. Robison, jun, 42

Over drempels stappen en gelijkwaardige partners worden

Bruce C. Hafen en Marie K. Hafen, aug, 26

P

Pace, Glenn L.

Weet je dat?, mei, 78

Packer, Boyd K.

Ga naar de tempel, okt, 14

Geest van de Tabernakel, De, jan, 26

Geest van openbaring, De, jan, 14

*Ik heb pas de gave van de Heilige Geest
gekregen. Hoe kan ik de influisteringen
van de Geest herkennen?*, mrt, K13

Zwakken en eenvoudigen van de kerk, De,
nov, 6

Packer, Boyd K. en L. Tom Perry

Beginnelen van onderwijzen en leren, jun, 50

Parkin, Bonnie D.

Dankbaarheid: het pad naar geluk, mei, 34

PARTICIPATIEPERIODE

Gedenken, Elizabeth Ricks, jun, K4

Gezinsgeloof, Elizabeth Ricks, jul, K4

Grootste gave, De, Elizabeth Ricks, dec, K4

Hij leeft!, Elizabeth Ricks, apr, K4

Hoe groot zal dan uw vreugde zijn,
Elizabeth Ricks, okt, K4

Ik volg Hem in geloof, Elizabeth Ricks,
feb, K4

Luister naar de stille, zachte stem, Elizabeth Ricks, aug, K4

Meester dienen, De, Elizabeth Ricks, sep, K4

Probeer bet, probeer bet, probeer bet, Elizabeth Ricks, mrt, K4

Wees niet bevreemd, Elizabeth Ricks, jan, K4

Paul, Wolfgang H.
Dankbaar voor de verzoening, jun, 13

Pearson, Elaine
Je zorgt vast wel goed voor mij, sep, 46

PERMANENTE STUDIEFONDS
Mijn laatste kans, Luis Mella, aug, 45

Perry, L. Tom
Boodschap van de herstelling, De, mei, 85

Lat boger leggen, De, nov, 46

Uw uitspraak verraadt u, jul, 30

Perry, L. Tom en Boyd K. Packer
Beginnelen van onderwijzen en leren, jun, 50

Persoonlijke openbaring: de leringen en voorbeelden van de profeten
Robert D. Hales, nov, 86

Pianospelen
apr, K6

PIONIERS
Ik dacht aan de pioniers, Daniel Cisternas, jul, 42

Iowa gedenken, Caroline H. Benzley, jul, 8

Vergaderen in Zion, jul, K8, K12

PLICHT JEGENS GOD
Scout uit Kaapstad vestigt record, Paul VanDenBerghe, apr, 18

PORNOGRAFIE
Als er een beestje je mond in vliegt, Aaron L. West, sep, 32

Gezegend zijn alle reinen van bart, L. Whitney Clayton, nov, 51

Kwade invloeden weerstaan, jul, K5

Met jongeren praten over porno, Dan Gray, jul, 38

Mijn strijd met porno, jul, 34

Stem tot waarschuwing, Een, Terry Reed, aug, K10

Porter, Bruce D.
Gebroken hart en een verslagen geest, Een, nov, 31

POSTER
Heb je de juiste boodschap gekregen?, aug, 17

Heiland van allemaal, De, apr, 7

Is jouw fundament zo vast als een rotssteen?, sep, 7

Juich, wereld, juich!, dec, 24

Kiezen, jun, 48

Kleed je op succes, feb, 7

Opleidingscentrum voor zendelingen, mrt, 9

Vrede op aarde, okt, 49

Waar denk je aan?, jan, 11

Predik mijn evangelie — bet hulpmiddel dat leden en zendelingen verenigt
Erich W. Kopischke, nov, 33

President James E. Faust: geliefd berder
okt, bijlage

Presidiums van de jongemannen en de jonge vrouwen
Zelfvertrouwen, jan, 8

Priesterschap — een heilige gave, Het
Thomas S. Monson, mei, 57

Priesterschapsleutels dragen
dec, K6

PRIORITEITEN
Goed, beter, best, Dallin H. Oaks, nov, 104

Het is toch waar? Dan doet al bet andere er niet toe!, Neil L. Andersen, mei, 74

Probeer bet, probeer bet, probeer bet
Elizabeth Ricks, mrt, K4

Profeet op aarde, Een
Jade Swartzberg, dec, 38

Profeet volgen, De
Gordon B. Hinckley, aug, K2

PROFETEN
Getuigenis van profeten, Een, Claudio R. M. Costa, okt, 19

Gewone mensen, buitengewone roepingen, Bruce R. McConkie, sep, 8

Profeet op aarde, Een, Jade Swartzberg, dec, 38

Profeet volgen, De, Gordon B. Hinckley, aug, K2

Profeten uit pioniers- en eigen tijd, Earl C. Tingey, mei, 29

Waarom is bet belangrijk om de profeet te volgen?, Dieter F. Uchtdorf, dec, K13

Profeten uit pioniers- en eigen tijd
Earl C. Tingey, mei, 29

Punt van veilige terugkeer, Het
Dieter F. Uchtdorf, mei, 99

R

Rasmussen, Henny
Nieuwe rekrut, De, dec, 47

Reed, Terry
Stem tot waarschuwing, Een, aug, K10

Reine handen en een zuiver hart
David A. Bednar, nov, 80

REINHEID
Gezegend zijn alle reinen van bart, L. Whitney Clayton, nov, 51

'Ik ben schoon', Gordon B. Hinckley, mei, 60

Reine handen en een zuiver hart, David A. Bednar, nov, 80

RELATIES (zie COMMUNICATIE)

Renovatie van de Tabernakel, De
sep, 34

Richards, H. Bryan
Vensters van de bemel, De, apr, 40

Ricks, Elizabeth
Gedenken, jun, K4

Gezingsgeloof, jul, K4

Grootste gave, De, dec, K4

Hij leeft!, apr, K4

Hoe groot zal dan uw vreugde zijn, okt, K4

Ik volg Hem in geloof, feb, K4

Luister naar de stille, zachte stem, aug, K4

Meester dienen, De, sep, K4

Probeer bet, probeer bet, probeer bet, mrt, K4

Wees niet bevreemd, jan, K4

Ries, Lori
Kostuum, Het, jan, 45

Ritchie, James W.
Eén emmer per persoon, feb, 46

Robison, Elwin C.
Oranje auto, De, jun, 42

Rose, Jennifer
Vriendschapsarmbandjes, mrt, K8

Wat moet ik aantrekken?, feb, K8

S

SABBAT
De wereldbeker mistopen, Suzana Alves de Melo, jun, 37

Goede dingen doen op de sabbatdag, Julie Wardell, sep, K8

Hoe kan ik de sabbat heiligen? Ik heb me geconcentreerd op dingen die ik niet mag doen. Hoe maak ik er een dag van waar ik naar uitkijk in plaats van een dag waarop ik niets leuks kan doen?, aug, 32

Wagen vol heiligen, Een, Benjamin De Hoyos, sep, K10

Samen alles doorstaan
Richard C. Edgley, nov, 9

Samen optrekken
Adam C. Olson, sep, 12

Sánchez, Emma E. Sánchez
Koelkast, De, feb, 8

SCHRIFTEN
Beginnelen van onderwijzen en leren, Boyd K. Packer en L. Tom Perry, jun, 50

Heerlijkheid Gods is intelligentie, De, David A. Bednar, okt, K8

Hoe kan ik een getuigenis van de Schriften krijgen?, Russell M. Nelson, feb, K15

In de kerk onderwijzen en leren, Jeffrey R. Holland, jun, 56

Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren, Gordon B. Hinckley, mei, 115

Les uit bet Boek van Mormon, Een, Vicki F. Matsumori, mei, 76

Lezen in de Bijbel, mrt, K5

Moed in een maisveld, James E. Faust, jul, K2

Nieuwe Testament, Het, jan, K8

Schriftuurlijke getuigen, Russell M. Nelson, nov, 43

Wonder van de Bijbel, Het, M. Russell Ballard, mei, 80

Schriftuurlijke getuigen
Russell M. Nelson, nov, 43

Schriftuurlijke belden

Arie Van De Graaff, aug, K13

SCHULDEN

Voorraad inslaan, Keith B. McMullin, mei, 51

Scott, Richard G.

De goddelijke gave van het gebed gebruiken, mei, 8

Waarheid, het fundament van juiste beslissingen, nov, 90

Scout uit Kaapstad vestigt record

Paul VanDenBerghe, apr, 18

SCOUTING

Scout uit Kaapstad vestigt record, Paul VanDenBerghe, apr, 18

Searle, Don L.

Het begon met een brochure, aug, 7

Mongolië: geloofsstappen, dec, 18

Searle, Don L. en Julie Wardell

Yondorjamt uit Ulaanbaatar (Mongolië), okt, K14

Serey, Kong Nhean

Goed om te weten, jan, 26

Slotwoord

Gordon B. Hinckley, mei, 105; nov, 108

Smith, Alex en Mark Ashurst-McGee

Dagboeken van Joseph Smith, De, dec, 32

SMITH, JOSEPH

Dagboeken van Joseph Smith, De, Mark

Ashurst-McGee en Alex Smith, dec, 32

Engel kwam bij Joseph Smith, Een, Anna

Johnson en A. Laurence Lyon, apr, K13

Weet je dat?, Glenn L. Pace, mei, 78

SMS'EN

Heb je de juiste boodschap gekregen?, aug, 17

Zorg dat sms'en niet de overband krijgt,

Russell en Brad Wilcox, aug, 18

Snow, Steven E.

Dienen, nov, 102

Spencer W. Kimball: een man van daden

Garrett H. Garff, jan, 28

Staples, Joseph

Uw bisschop steunen, jun, 30

Steen die van de berg is losgeraakt, De

Gordon B. Hinckley, nov, 83

Stel niet uit tot morgen wat u vandaag

kunt doen

Claudio R. M. Costa, nov, 73

Stem tot waarschuwing, Een

Terry Reed, aug, K10

STEUNVERLENING (zie BISSCHOP)

Stone, Judy

Gebied met mijn huisonderwijzer, Een, okt, 47

Straatroof, een boek en een getuigenis, Een

Mailin Espinoza Mira, jan, 44

STUDIE

Drie doelen tot leidraad, Thomas S. Monson, nov, 118

Suárez, Marcelino Fernández-Rebollos

'Ik ben trots op je, pa!', jan, 46

Swartzberg, Jade

Heiland herkennen, De, sep, 31

Profeet op aarde, Een, dec, 38

SYMBOLIEK

Barmhartige Samaritaan: vergeten

symbolen, De, John W. Welch, feb, 26

Waarom symbolen? feb, 14

T

Taal der engelen, De

Jeffrey R. Holland, mei, 16

TAALGEBRUIK

Taal der engelen, De, Jeffrey R. Holland, mei, 16

Uw uitspraak verradt u, L. Tom Perry, jul, 30

TABERNAKEL

Als deze oude muren konden praten, H.

David Burton, mei, 32

Geest van openbaring, De, Boyd K. Packer,

mei, 26

Herinneringen aan de Tabernakel, Thomas

S. Monson, mei, 41

Herinwijding van de Tabernakel in Salt

Lake City, De, James E. Faust, mei, 39

Renovatie van de Tabernakel, De, sep, 34

Tabernakel in de wildernis, Een, Gordon B.

Hinckley, mei, 43

Tabernakel in de wildernis, Een

Gordon B. Hinckley, mei, 43

Tadevosyan, Grigor A.

Uitzonderlijk boek, een uitzonderlijk

antwoord, Een, okt, 38

TALENTEN

Pianospelen, apr, K5

Voetbal of een zending?, Alexandre Machado

Vasconcelos, jun, 34

Vrijheid om te dansen, De, Adam C. Olson,

apr, 32

Tanner, Susan W.

Dochters van onze bemelde Vader, mei, 106

Tanner, Susan W., Julie B. Beck, en

Elaine S. Dalton

Voor de kracht van jou: een gesprek met

het algemeen jongevrouwenpresidium,

okt, 32

Tegenovergestelde van angst, Het

Patricia R. Jones, jan, K14

TEGENSPOED

Samen alles doorstaan, Richard C. Edgley,

nov, 9

Wees niet bevreesd, Elizabeth Ricks, jan, K4

TEGENSTAND

Aanhoudende strijd, een zekere overwinning,

Een, Gordon B. Hinckley, jun, 2

TEGENSTANDER

Krachten die ons zullen redden, De, James E.

Faust, jan, 2

Teh, Michael J.

Uit het kleine, nov, 35

Tempelkaarten

sep, K15

TEMPELS EN TEMPELWERK (zie ook FAMILIEGESCHIEDENIS)

De beerlijke rust in de tempel, feb, 20

De macht der goddelijkheid is kenbaar in de tempels van God, Octaviano Tenorio, nov, 95

Een werktuig in de handen Gods worden door tempelvoorbereiding en tempelaanbidding, aug, 25

Eerbied voor de tempel, Paul VanDenBerghe, feb, 10

Ga naar de tempel, Boyd K. Packer, okt, 14

Het is genoeg, Jane McBride Choate, jul, K10

Ons tempelbouwwerk was iedere prijs waard,

Geovanny Medina, aug, 44

Tien waarbieden als leidraad in je leven,

Robert D. Hales, feb, 34

Vrede op aarde, okt, 49

Waarom symbolen? feb, 14

Waarom zijn wij lid van de enige ware kerk?, Enrique R. Falabella, nov, 14

Zegeningen van de tempel, De, Paul E.

Koelliker, jul, K14

Tenorio, Octaviano

Macht der goddelijkheid is kenbaar in de tempels van God, De, nov, 95

Terry, Roger

Als ik met negentien jaar bad geweten ..., mrt, 38

Thompson, Barbara

'Ik sterk, ook help Ik u', nov, 115

Thompson, Jerry O.

Kerstmis om nooit te vergeten, Een, dec, 44

THUIS (zie GEZIN)

Thuis

Caroline Eyring Miner en K. Newell Dayley, okt, K10

Tien richtlijnen voor het leven

Robert D. Hales, feb, 34

TIENDE

Gods wet leren kennen, Patricia R. Jones, apr, K8

Laat deugd onopboudelijk uw gedachten sieren, Gordon B. Hinckley, mei, 115

Mag een mens God beroven?, Yoshihiko Kikuchi, mei, 97

Oranje auto, De, Elwin C. Robison, jun, 42

Tiende en andere giften, apr, 39

Vensters van de hemel, De, H. Bryan

Richards, apr, 40

Tiende en andere giften

apr, 39

Tingey, Earl C.

Drie boodschappen voor jongvolwassenen, apr, 26

Profeten uit pioniers- en eigen tijd, mei, 29

TOEWIJDING

Aanboudende strijd, een zekere overwinning
Een, Gordon B. Hinckley, jun, 2

Tot een brandoffer

Joseph Ray Brillantes, sep, 40

TROOST

De macht der goddelijkheid is kenbaar in de tempels van God, Octaviano Tenorio, nov, 95

Verandering op het laatste moment, Een, Jackie Auman, feb, 44

U

U moet wedergeboren worden

David A. Bednar, mei, 19

Uchtdorf, Dieter F.

Hebben wij geen beuglijke tijdingen vernomen?, nov, 18

Punt van veilige terugkeer, Het, mei, 99

Waarom is het belangrijk om de profeet te volgen?, dec, K13

UIT HET ARCHIEF

Avondmaal — en het offer, Het, David B.

Haight, apr, 10

Gewone mensen, buitengewone roepingen,

Bruce R. McConkie, sep, 8

Uit het kleine

Michael J. Teh, nov, 35

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT

SPENCER W. KIMBALL

Een leider zijn, aug, K5

Eenwoudige goede daad, Een, sep, K5

Gered!, feb, K6

Kracht van het voorbeeld, De, jun, K5

Kwade invloeden weerstaan, jul, K5

Lezen in de Bijbel, mrt, K5

Moelijkbeden overwinnen, okt, K5

Op de boerderij werken, jan, K5

Pianospielen, apr, K5

Priesterschapsleutels dragen, dec, K5

UITSTEL

Dit is de tijd, Donald L. Hallstrom, nov, 49

Vandaag, Henry B. Eyring, mei, 89

Uitzonderlijk boek, een uitzonderlijk antwoord, Een

Grigor A. Tadevosyan, okt, 38

Uw bisschop steunen

Joseph Staples, jun, 30

Uw huwelijk verdiepen

James E. Faust, apr, 2

Uw uitspraak verraadt u

L. Tom Perry, jul, 30

V

VAN VRIEND TOT VRIEND

Heerlijkheid Gods is intelligentie, De,

David A. Bednar, okt, K8

Invloed van een moeder, De, Carlos H.

Amado, apr, K14

Vriendelijkheid, Won Yöng Ko, jun, K10

Vrienden en zendelingen, Gary J. Coleman, mrt, K14

Wagen vol beiligen, Een, Benjamin De Hoyos, sep, K10

Zegeningen van de tempel, De, Paul E.

Koelliker, jul, K14

Van vriendinnen tot zusters tot collega's

Rebecca Mills Hume en Brad Wilcox, mrt, 36

Vandaag

Henry B. Eyring, mei, 89

Vandaag is de dag

Walter F. González, nov, 53

VanDenBerghe, Paul

Eerbied voor de tempel, feb, 10

Scout uit Kaapstad vestigt record, apr, 18

Vasconcelos, Alexandre Machado

Voetbal of een zending?, jun, 34

Vast fundament in een wankel wereld, Een

Adam C. Olson, jun, 8

Vastengave van broeder John, De

Greg Burgoyne, sep, 44

VASTENGAVEN

Tiende en andere giften, apr, 39

Vastengave van broeder John, De, Greg

Burgoyne, sep, 44

VEEL PLEZIER!

Schriftuurlijke belden, Arie Van De Graaff, aug, K13

Vensters van de bemel, De

H. Bryan Richards, apr, 40

Verandering op het laatste moment, Een

Jackie Auman, feb, 44

VERBONDEN

Blijf op het pad, Elaine S. Dalton, mei, 112

Les uit het Boek van Mormon, Een, Vicki F.

Matsumori, mei, 76

U moet wedergeboren worden, David A.

Bednar, mei, 19

Vereend in gebed

Daniel Openshaw, aug, 46

Vergaderen in Zion

jul, K8

VERGEVING (zie ook BEKERING)

Genezende kracht van vergiffenis, De,

James E. Faust, mei, 67

Gevaar van verborgen wiggen, Het,

Thomas S. Monson, jul, 2

Vriendschapsarmbandjes, Jennifer Rose,

mrt, K8

Wees vergevengezinder, Gordon B. Hinckley,

mrt, K2

VERLEIDING

Als er een beestje je mond in vliegt, Aaron L.

West, sep, 32

Dodelijke maka-fekes, Thomas S. Monson,

jun, K2

Gezegend zijn alle reinen van hart,

L. Whitney Clayton, nov, 51

Krachten die ons zullen redden, De, James E.

Faust, jan, 2

Verleiding weerstaan, jan, 35

Verleiding weerstaan

jan, 35

VERORDENINGEN

Ga naar de tempel, Boyd K. Packer, okt, 14

Verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven over de hele wereld

Connie D. Cannon, mrt, 26

VERSLAVING

Kracht tot verandering, De, James E. Faust, nov, 122

VERTROUWEN

Zelfvertrouwen, presidiums van de jongemannen en de jongevrouwen, jan, 8

VERZOENING (zie ook BEKERING, JEZUS CHRISTUS, VERGEVING)

Dankbaar voor de verzoening, Wolfgang H.

Paul, jun, 13

In het licht komen, James E. Faust, jun, 16

Wortel van de christelijke leer, De, Thomas B.

Griffith, aug, 12

Villena, Javier Gamarra

Kan ik ooit weer praten?, jul, 45

VLOEKEN

Uw uitspraak verraadt u, L. Tom Perry, jul, 30

Voetbal of een zending?

Alexandre Machado Vasconcelos, jun, 34

Voldoende vasten

Riley M. Lorimer, sep, 39

Volharden tot het begin

Maria Kaneva, okt, 29

VOLHARDING

Hebben wij geen beuglijke tijdingen

vernomen?, Dieter F. Uchtdorf, nov, 18

Ik dacht aan de pioniers, Daniel Cisternas, jul, 42

VOOR DE KRACHT VAN DE JEUGD

Voor de kracht van jou: een gesprek met het

algemeen jongevrouwenpresidium,

Susan W. Tanner, Julie B. Beck, en

Elaine S. Dalton, okt, 32

Zelfvertrouwen, presidiums van de jongemannen en de jongevrouwen, jan, 8

Voor de kracht van jou: Een gesprek met het algemeen jongevrouwenpresidium

Susan W. Tanner, Julie B. Beck en Elaine S.

Dalton, okt, 32

VOOR KLEINE VRIENDEN

Aan Jezus denken tijdens het avondmaal,

jun, K8

Goede dingen doen op de sabbatdag, Julie

Wardell, sep, K8

VOORBEELD

Acbt broers uit Japan, Tadashi Kina, jun, 44

De wereldbeker mislopen, Suzana Alves de Melo, jun, 37

Een werktuig in de banden Gods worden door sterk en onverzettelijk te zijn, jun, 25
Geloof, gezin, feiten en vruchten, M. Russell Ballard, nov, 25

'Ik ben trots op je, pa!', Marcelino Fernández-Rebollos Suárez, jan, 46

Kracht van het voorbeeld, De, jun, K5

Voorbeeldig optreden, Een, Viktória Merényi, jul, 47

Voorval met de warme chocolade, Het, Melanie Marks, dec, K14

Voorbeeld van één vrouw, Het

Bruce C. Hafen, apr, 36

Voorbeelden van goede leerkrachten

Thomas S. Monson, jun, 74

Voorbeeldig optreden, Een

Viktória Merényi, jul, 47

VOORBEREIDING

Aan de Aäronisch priesterschap: je voorbereiden op het doorslaggevende decennium, Robert D. Hales, mei, 48
Boodschap aan mijn kleinzoon, James E. Faust, mei, 54

Dag uit het leven van een zendeling, Een, Adam C. Olson, mrt, 16

Dit is de tijd, Donald L. Hallstrom, nov, 49

Een werktuig in de banden Gods worden door voorbereid te zijn op de wederkomst van onze Heiland, okt, 25

Heerlijkste bedeling van alle, De, Jeffrey R. Holland, jul, 18

Hoe je je kunt voorbereiden om een goede zendeling te worden: een interview met ouderling M. Russell Ballard, mrt, 10

Lat hoger leggen, De, L. Tom Perry, nov, 46
Vandaag is de dag, Walter F. González, nov, 53
Voorraad inslaan, Keith B. McMullin, mei, 51
Vrijheid om te dansen, De, Adam C. Olson, apr, 32

Voorraad inslaan

Keith B. McMullin, mei, 51

Voorval met de warme chocolade, Het

Melanie Marks, dec, K14

VRAAG EN ANTWOORD

Een van mijn vrienden in de kerk leeft bepaalde evangelienormen niet na. Ik maak me zorgen over hem. Hoe kan ik helpen?, apr, 22

Het lijkt wel of mijn vriendin erg depressief is, en ik ben bang dat ze ook weleens over zelfmoord nadenkt. Wat moet ik doen?, feb, 22

Hoe kan ik de sabbat beïlggen? Ik heb me geconcentreerd op dingen die ik niet mag doen. Hoe maak ik er een dag van waar ik naar uitkijkt in plaats van een dag waarop ik niets leuks kan doen?, aug, 32

Hoe kan ik mijn getuigenis zodanig versterken dat ik het evangelie trouw blijf?, dec, 40

Ik ben naar de kerk teruggekeerd en heb na enkele fouten geprobeerd een nieuwe start te maken, maar ik ben bang dat ik weer zal vallen. Hoe kan ik over mijn angst heen komen?, jun, 22

Ik heb in 1 Nephi 7:12 gelezen dat de Heer in staat is alle dingen voor ons te doen indien wij geloof in Hem oefenen. Hoe kunnen wij geloof in Christus oefenen?, okt, 22

VREDE

De heerlijke rust in de tempel, feb, 20
Goddelijke gave van het gebed gebruiken, De, Richard G. Scott, mei, 8

VREUGDE

Hebben wij geen beuglijke tijdingen vernomen?, Dieter F. Uchtdorf, nov, 18

Vreugde in de morgen

Thomas S. Monson, apr, K2

Vreugde van bekering, De

Craig C. Christensen, apr, 15

VRIENDELIJKHEID

Kerstmis vieren, Daiana Melina Albornoz Díaz, dec, 17

Kilometers en kilometers glimlachjes, Ray Goldrup, sep, K12

Vriendelijkheid, Won Yong Ko, jun, K10

Vriendschapsarmbandjes, Jennifer Rose, mrt, K8

Vriendelijkheid

Won Yong Ko, jun, K10

Vrienden en zendingen

Gary J. Coleman, mrt, K14

VRIENDSCHAP

Lift naar de kerk, Een, Stephen Baer, okt, 45
Van vriendinnen tot zusters tot collega's, Rebecca Mills Hume en Brad Wilcox, mrt, 36

Vrienden en zendingen, Gary J. Coleman, mrt, K14

Vriendschapsarmbandjes, Jennifer Rose, mrt, K8

'Weid mijn schapen', Silvia H. Allred, nov, 113

VRIENDSCHAP SLUITEN

Clara Christensen uit Keeuwatin (Ontario, Canada), Melvin Leavitt, apr, K10

Jondonjamts uit Ulaanbaatar in Mongolië, Don L. Searle en Julie Wardell, okt, K14

Naomi Hug uit Münchenstein (Zwitserland), Kimberly Webb, jan, K10

Nicole Antúñez uit Santiago (Chili), Adam C. Olson, aug, K14

Vriendschapsarmbandjes

Jennifer Rose, mrt, K8

Vrijheid om te dansen, De

Adam C. Olson, apr, 32

VROUWEN

'Want zij betoonde veel liefde': vrouwen uit het Nieuwe Testament, jun, 26

Vrouwen van de kerk op hun best: sterk en onverzettelijk

Julie B. Beck, nov, 109

W

Waar denk je aan?

jan, 11

Waar moet ik aan denken als ik van het avondmaal neem?

Jeffrey R. Holland, aug, K9

Waarheid, het fundament van juiste beslissingen

Richard G. Scott, nov, 90

Waarom is het belangrijk om de profeet te volgen?

Dieter F. Uchtdorf, dec, K13

Waarom symbolen?

feb, 14

Waarom zei de Geest dat?

Roger B. Woolstenhulme, apr, 46

Waarom zijn wij lid van de enige ware kerk?

Enrique R. Falabella, nov, 14

Wagen vol heiligen, Een

Benjamin De Hoyos, sep, K10

Wangsgard, Gary R.

Cadeau dat ik mij niet kan berinneren, Het, sep, 47

Want zij betoonde veel liefde: vrouwen uit het Nieuwe Testament

jun, 26

Wardell, Julie

Goede dingen doen op de sabbatdag, sep, K8

Wardell, Julie en Don L. Searle

Yondonjamts uit Ulaanbaatar (Mongolië), okt, K14

Wat ik zeker weet

Gordon B. Hinckley, mei, 83

Wat moet ik aantrekken?

Jennifer Rose, feb, K8

Watts, Carol C.

Hield mijn bemelde Vader echt van mij? dec, 46

We werden er een gezin door

Raquel M. Garcia-Rebutar, jun, 38

Webb, Kimberly

Naomi Hug uit Münchenstein (Zwitserland), jan, K10

WEDERKOMST

Een werktuig in de banden Gods worden door voorbereid te zijn op de wederkomst van onze Heiland, okt, 25

Heerlijkste bedeling van alle, De, Jeffrey R. Holland, jul, 18

Heiland berkennen, De, Jade Swartzberg,
sep, 31

Wees niet bevreesd
Elizabeth Ricks, jan, K4

Wees vergevingsgezinder
Gordon B. Hinckley, mrt, K2

Weet je dat?
Glenn L. Pace, mei, 78

Weid mijn schapen
Silvia H. Allred, nov, 113

Welch, James
Mijn bekering tot het eeuwig huwelijk,
sep, 26

Welch, John W.
Barmhartige Samaritaan: vergeten
symbolen, De, feb, 26

Wereldbeker mislopen, De
Suzana Alves de Melo, jun, 37

WERKEN
Als ik met negentien jaar bad geweten ...,
Roger Terry, mrt, 38
Geschenken om uit het zendingsveld mee
naar huis te nemen, Gordon B. Hinckley,
mrt, 22

West, Aaron L.
Als er een beestje je mond in vliegt,
sep, 32

Weten dat we het weten
Douglas L. Callister, nov, 100

Wie draaide mijn hoofd om?
Hildo Rosillo Flores, okt, 46

Wie staat bij 's Heren vaan?
Charles W. Dahlquist II, mei, 94

Wilcox, Brad en Rebecca Mills Hume
Van vriendinnen tot zusters tot collega's,
mrt, 36

Wilcox, Russell en Brad
Zorg dat sms'en niet de overband krijgt,
aug, 18

Wirthlin, Joseph B.
Geleerde levenslessen, mei, 45
Grote gebod, Het, nov, 28
Hoe kan ik mijn geloof behouden als de
wereld zo eng is?, jan, K13

Wonder van de Bijbel, Het
M. Russell Ballard, mei, 80

Woolstenhulme, Roger B.
Waarom zei de Geest dat?, apr, 46

WOORD VAN WIJSHEID
Avond van de proef, De, Lehi L. Cruz,
sep, 30
Cadeau dat ik mij niet kan berinneren, Het,
Gary R. Wangsgard, sep, 47

Voorval met de warme chocolade, Het,
Melanie Marks, dec, K14

Word een werktuig in Gods handen door
naar de ingevingen van de Geest te
luisteren
mrt, 25

Wortel van de christelijke leer, De
Thomas B. Griffith, aug, 12

Y
Yondonjamts uit Ulaanbaatar (Mongolië)
Don L. Searle en Julie Wardell, okt, K14

YOUNG, BRIGHAM
Profeten uit pioniers- en eigen tijd, Earl C.
Tingey, mei, 29

Z
ZELFGENOEGZAAMHEID (zie UITSTEL)
Zelfmoord
Het lijkt wel of mijn vriendin erg depressief
is, en ik ben bang dat ze ook weleens
over zelfmoord nadenkt. Wat moet ik
doen?, feb, 22

Zelfvertrouwen
Presidijs van de jongemannen en de
jongevrouwen, jan, 8

ZENDINGSWERK (zie ook BEKERING TOT
HET EVANGELIE)
Als ik met negentien jaar bad geweten ...,
Roger Terry, mrt, 38
Correspondentievriendinnen en verwijzingen,
Brittany Jones Beahm, mrt, 44
Dag uit het leven van een zendeling, Een,
Adam C. Olson, mrt, 16
Eerste van duizend zielen, De, Norie Tsubaki
Murae, mrt, 47
Getuigenis van profeten, Een, Claudio R. M.
Costa, okt, 19
Hij wilde het boek niet aanraken,
Hermenegildo I. Cruz, jun, 41
Hij zal u rust geven, Dennis L. McDaniel,
apr, 8
Hoe groot zal dan uw vreugde zijn,
Elizabeth Ricks, okt, K4
Hoe je je kunt voorbereiden om een goede
zendeling te worden: een interview met
ouderling M. Russell Ballard, mrt, 10
Hoe u met succes een zendingsactief lid kunt
worden, R. Val Johnson, aug, 38
KGW-ring in het kantoortje van het
schoolhoofd, Rebecca F., mrt, K16

Krekels, De, Dennis Birks, feb, 45
Lat hoger leggen, De, L. Tom Perry, nov, 46
Leef in geloof, niet in angst, Quentin L. Cook,
nov, 70
Limonade en een brood, Anabela De León,
sep, 45
Mijn kostbaarste geschenk, Consuelo Conesa
Leone, dec, 43
Mongolië: geloofsstappen, Don L. Searle,
dec, 18
Nieuwe rekrut, De, Henny Rasmussen,
dec, 47
Nooit te laat, Sylvia de Moscu Maldonado,
mrt, 45
Opleidingscentrum voor zendelingen,
mrt, 9
Predik mijn evangelie — het bulpmiddel dat
leden en zendelingen verenigt, Erich W.
Kopischke, nov, 33
Scout uit Kaapstad vestigt record, Paul
VanDenBerghe, apr, 18
Uit het kleine, Michael J. Teh, nov, 35
Uitzonderlijk boek, een uitzonderlijke
antwoord, Een, Grigor A. Tadevosyan,
okt, 38
Van vriendinnen tot zusters tot collega's,
Rebecca Mills Hume en Brad Wilcox,
mrt, 36
Verrassingen, Augusto B., feb, K10
Voetbal of een zending?, Alexandre Machado
Vasconcelos, jun, 34
Voorbeeld van één vrouw, Het, Bruce C.
Hafen, apr, 36
Vrienden en zendelingen, Gary J. Coleman,
mrt, K14

Zij markeerden het pad dat wij moeten
volgen
Thomas S. Monson, okt, 2

Zivic, Claudio D.
Na alles wat wij kunnen doen, nov, 98
Onverklaarbare telefoonje, Het, apr, 47

Zoek wetenschap door geloof
David A. Bednar, sep, 16

Zorg dat sms'en niet de overband krijgt
Russell en Brad Wilcox, aug, 18

ZUSTERSHULPVERENIGING
Verrijking van het persoonlijk en huiselijk
leven over de hele wereld, Connie D.
Cannon, mrt, 26
Vrouwen van de kerk op hun best: sterk en
onverzettelijk, Julie B. Beck, nov, 109
Zwakken en eenvoudigen van de kerk, De
Boyd K. Packer, nov, 6

Het gezin staat centraal in het plan van de Schepper

Zoek met een gebed in het hart uit deze boodschap de teksten en leringen op die tege-moet komen aan de behoeften van de zusters die u bezoekt. Geef uw getuigenis van de leerstelling. Vraag de zusters die u onderwijst om te vertellen wat ze voelen en leren.

Waarom staat het gezin centraal in het plan van onze hemelse Vader?

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'De leer van het gezin begint met hemelse Ouders. Het is onze hoogste ambitie om te worden als Zij. (...)

'Al in het allereerste begin heeft God het gezin ingesteld en het eeuwig gemaakt. Adam en Eva zijn in het huwelijk verzegeld voor tijd en alle eeuwigheid (...).

'Door de herstelling van die sleutels en het gezag van het priesterschap kunnen allen die dat waardig zijn de zegeningen van een eeuwig gezin ontvangen. (...) De Heer noemt de belofte en de vereisten in dit heilige vers:

"En voorts, voorwaar, Ik zeg u: Indien een man een vrouw huwt door mijn woord, dat mijn wet is, en door het nieuw en eeuwigdurend verbond, en het wordt op hen verzegeld door de Heilige Geest der belofte, door hem die is gezalfd, aan wie ik deze bevoegdheid en de sleutels van dat priesterschap heb verleend; en het zal hun worden gezegd: Gij zult in de eerste opstanding voortkomen; en indien

het na de eerste opstanding is, dan in de volgende opstanding; en tronen, koninkrijken, prinsdommen en machten, heerschappijen en alle hoogten en diepten beërven — dan zal het in het Boek des Levens van het Lam worden geschreven (...) en zullen volledig van kracht zijn wanneer zij uit de wereld zijn; en zij zullen de engelen passeren, en de goden die daar zijn gesteld, op weg naar hun verhoging en verheerlijking in alle dingen, zoals op hun hoofd is verzegeld, en die heerlijkheid zal een volheid en een voortzetting zijn van nakomelingschap tot in alle eeuwigheid' (LV 132:19). (...)

'(...) Werkt een gezin volgens het plan van God, dan zijn de relaties in dat gezin de waardevolste in het sterfelijk leven. Het plan van de Vader is dat de liefde en omgang in het gezin voortgaan in de eeuwigheid' ('Het eeuwige gezin', *De Ster*, januari 1997, pp. 61-62).

Wat kan ik doen nu ik weet dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper?

President Henry B. Eyring, tweede raadgever in het Eerste Presidium:

'De gezinseenheid is (...) fundamenteel voor onze hoop op het eeuwige leven. In het gezin, de kleinste eenheid, beginnen wij datgene te doen wat zich zal verbreiden door de kerk en de wereld. En dat doen wij vervolgens ook in families die voor eeuwig aaneengesmeed zijn door verbonden en getrouweheid. Wij kunnen nu

beginnen "om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken." Ik bid dat wij dat zullen doen. Ik bid dat u zult vragen: "Vader, hoe kan ik mij daarop voorbereiden?" Vertel Hem hoe graag u wilt ontvangen wat Hij u wil geven. U zult ingevingen krijgen. En als u ernaar handelt, beloof ik u de hulp van de machten des hemels' ('Het gezin', *De Ster*, oktober 1998, p. 23).

Margaret S. Lifferth, eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium:

'Maar in deze wereld hebben kinderen niet alleen een toegewijde moeder en vader, wij zullen ze ook moeten beschermen, onderwijzen en liefhebben. (...) De beste evangeliëles die we kinderen kunnen geven is gehoorzaamheid en een goed voorbeeld in elk aspect van ons leven. Bestudeer dus het evangelie. Leer het toepassen' ('Ziet uw kleinen', *Liabona*, november 2006, pp. 74-75). ■

Kiezen voor vrijheid en eeuwig leven

Ik getuig dat kiezen voor vrijheid en eeuwig leven ons het grootst mogelijke geluk brengt.

OUDERLING CRAIG A. CARDON
van de Zeventig

Ik begon mijn universitaire studie aan een universiteit die 160 kilometer van mijn ouderlijk huis was. Het was een spannende tijd voor alle eerstejaarsstudenten. Voor velen was het de eerste keer dat ze op kamers woonden en ze waren alleszins van plan van die vrijheid gebruik te maken.

Ik speelde basketbal voor de universiteit en het deed al gauw de ronde dat ik lid was van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. In een van de eerste weken van het semester nodigde een van mijn ploeggenoten mij uit voor een feestje voor nieuwe studenten. Het vond plaats op zaterdag in de afgelegen woestijn buiten de stad. Ik vroeg of er sterkedrank zou worden geschonken en kreeg te horen dat ik nergens bang voor hoefde te zijn. Hoewel dat antwoord mij niet lekker zat, besloot ik toch om mee te gaan. Er werd een *blind date* voor mij geregeld, en zij zou, zo werd mij verzekerd, dezelfde normen als ik hebben. Mijn ploeggenoot zei dat we met zijn auto zouden gaan.

Die zaterdagavond reden we een flink stuk de woestijn in en kwamen bij het feest aan. Tot mijn grote teleurstelling werd er heel veel sterkedrank geconsumeerd, hoewel men in de staat pas op 21-jarige leeftijd sterkedrank mocht drinken, de meeste eerstejaars

waren dus nog drie jaar te jong. Mijn date nam direct de fles ter hand, zo ook mijn ploeggenoot en zijn vriendin. Toen ik zei dat ik teleurgesteld was, zeiden ze dat ik 'volwassen moest worden en het er maar eens van moest nemen'. Ze zouden mij met alle plezier helpen. Ik zei ze dat ik nooit gedronken had en dat ik dat zo wilde houden. Al gauw lieten ze mij links liggen om zich bij de anderen te voegen.

Ik zat alleen, een stuk van het drinkgelag en het luidruchtige gebrul vandaan. Ik kon niet weg want ik had geen vervoer en vroeg mij af hoe ik in deze zooi verzeild had kunnen raken. Later op de avond zag ik de koplampen van een colonne auto's door de woestijn op ons feestje afrijden. De auto's sloten de groep in en toen, alsof het afgesproken werk was, gingen de zwaailichten op het dak van de auto's aan, want het bleken politieauto's te zijn. Veel studenten namen de wijk de woestijn in, maar werden al snel in de kraag gegrepen. Ik bleef zitten waar ik zat, verbijsterd over de gang van zaken.

De politie ging na hoe oud de studenten waren en hield ademtests bij de studenten die jonger dan de toegestane leeftijd waren om te zien of ze hadden gedronken. Toen ik aan de beurt was, zei ik tegen de agent dat ik nog nooit van mijn leven had gedronken en ook die avond niet. Hij lachte mij uit, maar toen ik resoluut volhield dat hij mij

kon geloven, veranderde hij van mening. Hij zei dat ik de test niet hoefde te doen en gaf mij opdracht om de auto van mijn ploeggenoot terug naar de universiteit te rijden. Wie minderjarig waren en hadden gedronken kregen een proces-verbaal en een boete opgelegd. Sommigen moesten mee naar het bureau.

Persoonlijke boodschap

Ik kreeg echter geen proces-verbaal en kwam tegen drieën op zondagmorgen thuis. De priesterschapsvergadering in mijn wijk begon om 7 uur. Mijn wekker liep om 6.45 uur af. Ik zette hem af en draaide mij nog eens om, omdat ik vond dat ik genoeg redenen had om die morgen niet naar de kerk te gaan. Maar geestelijk gezien had ik geen rust. Ik stond op, deed mijn zondagse kleding aan en liep naar de kerk, waar ik tien minuten te laat arriveerde.

Toen ik de kapel inliep, maakte mijn hart

een sprongetje toen ik mijn vader zag zitten. Hij was onaangekondigd op bezoek gekomen. Ik schoof mijn rij in en ging naast hem zitten. Hij keek me aan en glimlachte. Toen greep hij mijn knie vast, boog zich naar mij toe en fluisterde een boodschap in mijn oor met een verstrekkende betekenis: 'Ik wist dat ik je hier zou vinden, jongen.' Op hetzelfde ogenblik sprak mijn hemelse Vader dezelfde boodschap tot mijn ziel. De liefde en vreugde die ik toen voelde zijn onbeschrijflijk.

Een paar maanden later was ik op zending. Een paar maanden daarna kreeg ik het bericht dat mijn vader plotseling was overleden. De boodschap die ik die bewuste zondag van hem en door hem had gekregen, is altijd bij mij gebleven.

Vrij om vrijheid of gevangenschap te kiezen

Deze ervaring is een voorbeeld van de eeuwige waarheid die

Ik zei tegen de agent dat ik nog nooit van mijn leven had gedronken en ook die avond niet. Hij lachte mij uit, maar toen ik resoluut volhield dat hij mij kon geloven, veranderde hij van mening.

Lehi lang geleden zijn zoons voorhield: 'En doordat [de mensenkinderen] verlost zijn van de val, zijn zij voor eeuwig vrij geworden, het onderscheid kennende tussen goed en kwaad; om zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen. (...) En zij zijn vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel' (2 Ne. 2:26-27).

Het plan van geluk van onze Vader omvat de aanwending van keuzevrijheid, maar ook omvat het, noodzakelijkerwijs, verantwoordelijkheid en oordeel. Het stond mijn ploeggenoot en de anderen op het feestje vrij om hun gedrag te kiezen, maar ze konden niet de gevolgen van hun gedrag uitkiezen. Sommigen brachten de nacht in de cel door. Anderen gaven zich op dat feestje over aan verslavingen, waar ze heden ten dage nog in gevangen zitten.

Het is ironisch dat we zo naar vrijheid verlangen dat we ons laten verleiden tot verkeerde keuzes waarmee we gevangenschap over onszelf afroepen. Kaïn dacht dat hij vrij was na zijn broer gedood te hebben, maar hij werd vervloekt en

gekweld voor wat hij had gedaan (zie Mozes 5:32-39).

Petrus noemde mensen met een slechte invloed 'bronnen zonder water', die vrijheid beloven hoewel zij zelf slaven des verderfs zijn. '(...) door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men' (2 Petrus 2:17, 19). Petrus heeft echter ook het pad der vrijheid aangegeven: 'De Here [weet] de godvruchtigen uit de verzoeking te verlossen' want wij ontsnappen aan 'de bezoedelingen der wereld (...) door de erkenning van de Here en Heiland Jezus Christus' (2 Petrus 2:9, 20).

Samuël de Lamaniet riep ons op te bedenken dat het ons wordt toegestaan 'zelfstandig te handelen, want zie God heeft [ons] kennis gegeven en [ons] vrijgemaakt. (...) En Hij heeft het [ons] gegeven het leven of de dood te kiezen' (Helaman 14:30-31).

Toen mijn ploeggenoot tegen mij loog over het feestje, voelde ik geestelijke onrust, waar ik geen gehoor aan gaf. Toen de aap uit de mouw kwam, was ik meer teleurgesteld in mijzelf dan in mijn ploeggenoot. Maar toen ik mij afzonderde van de feestvierders bracht dat geestelijke rust en later verder voordeel toen de politie mij toestond naar huis te gaan.

De grootste zegening van vrijheid kreeg ik echter toen ik er vroeg in de ochtend in mijn studentenflat voor koos om naar de kerk te gaan, zonder te weten welke schat mij daar wachtte. Dergelijke ervaringen, vergezeld van de bediening van de Geest, zijn een voorbode van de vrijheid die deel uitmaakt van de zegen van het eeuwige leven.

Ik getuig dat kiezen voor vrijheid en eeuwig leven ons het grootst mogelijke geluk brengt. ■

Leiders die levens veranderden

Heiligen der laatste dagen uit landen over de hele wereld vertellen hoe zij gezegend zijn door een leider of door zelf leiding te geven.

Leiding geven aan één jongen

Toen ik twaalf jaar was geworden, was ik de enige actieve jongeman in mijn wijk in Kaapstad (Zuid-Afrika). Toch voelde mijn bisschop zich geïnspireerd om een jongemannenpresidium te roepen.

Mijn jongemannenpresident had kunnen denken: 'Wat moet ik nou doen met maar één jongeman? We kunnen geen activiteiten organiseren voor maar één persoon.' Maar dat deed hij niet. Hij deed zijn best en maakte zijn roeping groot. Het presidium zette trektochten op touw, kampeertochten, scoutingactiviteiten, wekelijkse activiteiten-avonden, zondagslessen, zandboarden en andere strandactiviteiten. Na een tijdje kwamen er ook andere jongemannen — eerst twee, toen drie en toen vier.

Ik ben erg dankbaar dat deze jongemannenleiders getrouw hun roeping vervulden en dat ze moeite deden voor maar één jongeman: mij. Ik ben een beter mens geworden omdat zij het niet opgaven, en dat geldt ook voor de andere jongens die deelnamen aan het jongemannenprogramma in onze wijk.

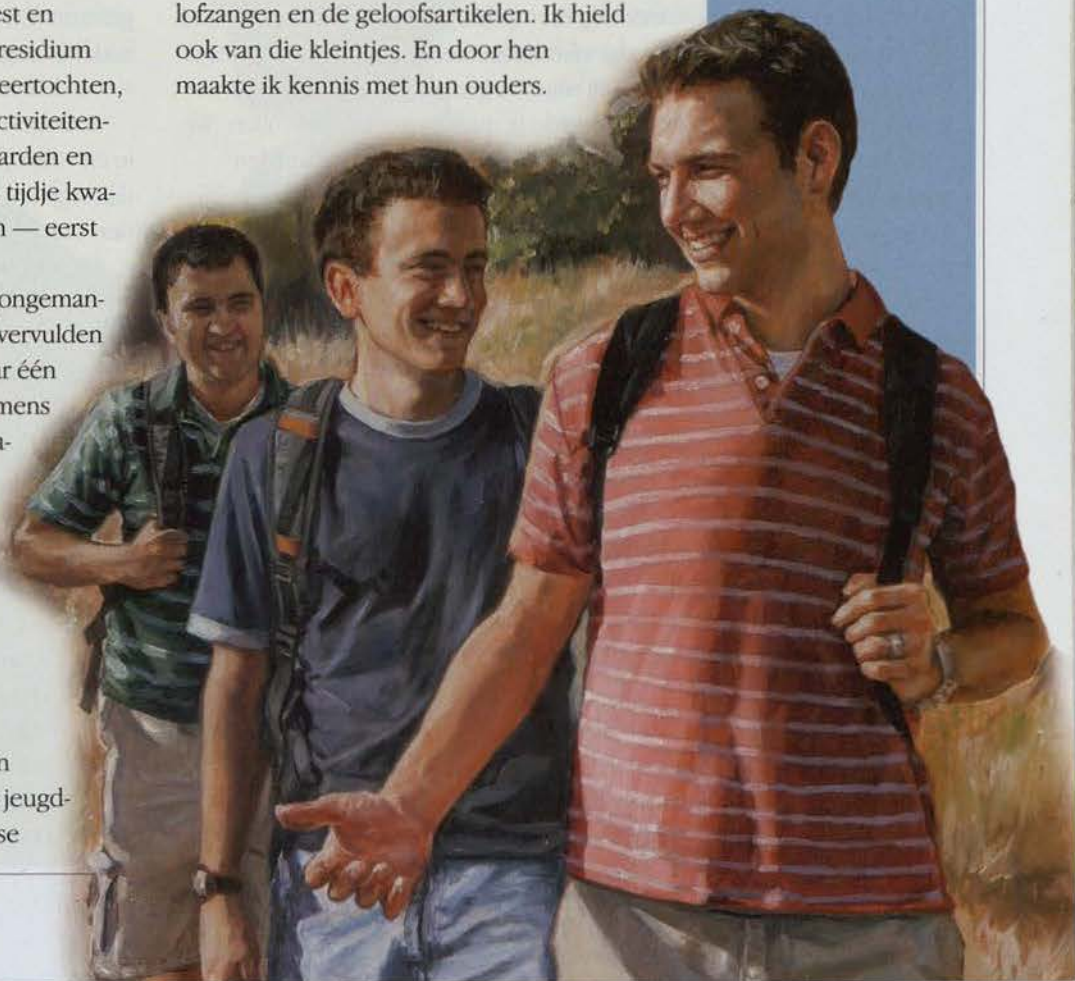
Greg Burgoyne, Zuid-Afrika

Langzaam maar zeker leerde ik leiding geven

Enkele weken na mijn doop en bevestiging werd ik geroepen als jeugdwerksecretaresse in de Mexicaanse

wijk Valle Dorado. Dat verraste mij, want ik was nieuw in het evangelie. Maar ik hield van de Heiland en ik wilde me graag dienstbaar maken.

Ik zei tegen mijn bisschop dat veel andere mensen het beter zouden kunnen. Maar door het te doen, kwam ik tot de conclusie dat de roeping geïnspireerd was. Door mijn omgang met de jeugdwerkkinderen leerde ik de beginselen van het evangelie, prachtige lofzangen en de geloofsartikelen. Ik hield ook van die kleintjes. En door hen maakte ik kennis met hun ouders.

Ik leerde het meeste van mijn samenwerking met de jeugdwerkpresidente en haar raadgeefsters. Ze hielpen mij geduldig, vergaven mij mijn vergissingen, en langzaam maar zeker leerde ik mijn roeping te vervullen.

Maar het meeste leerde ik van mijn samenwerking met de jeugdwerkpresidente en haar raadgeefsters. Ze hielpen mij geduldig, vergaven mij mijn vergissingen, en langzaam maar zeker leerde ik mijn roeping te vervullen. We werkten drie jaar lang samen en werden goede vrienden.

Na onze ontheffing, werden we geroepen in de ZHV. We hadden elkaar zo lief dat we de volgende twee jaar eensgezind bleven samenwerken. Die zusters leerden mij delegeren zodat anderen ook konden leren leiding geven. We deelden onze voedselvoorraden met elkaar, vastten samen en gingen gezamenlijk naar de tempel. Zij hielpen mij om een getrouw, toegewijd en liefhebbend leidster te worden. Ik voel de plicht om te vertellen wat ik heb geleerd, zodat andere zusters ook kunnen meemaken hoe het is om te leren van zulke zusters.

Laura Viga D'Alva, Mexico

Ik ben er gewoon niet klaar voor

Drie weken na mijn doop en bevestiging vroeg bisschop Ayala me hoeveel vooruitgang ik maakte. Ik antwoordde: 'Heel veel. Ik

heb het Boek van Mormon al twee keer gelezen. En ik lees *Evangeliebeginselen* zodat ik nog meer kan leren en kan toepassen wat ik lees.'

Toen zei hij: 'Je hemelse Vader denkt aan je en roept je als zondagsschoollerares voor de jongeren van veertien tot en met zeventien jaar.'

Meteen besepte ik dat enkele jongeren in de klas, die slechts enkele jaren jonger waren dan ik, in de kerk waren opgegroeid en het evangelie beter kenden dan ik.

Ik zei: 'Ik ben niet klaar voor deze taak.'

De bisschop antwoordde heel nadrukkelijk: 'Roberto, je hemelse Vader roept je. Hij weet wat je kunt en hoe getrouw je bent.'

'Ik ben er gewoon niet klaar voor. Ik heb tijd nodig', hield ik vol.

De bisschop keek me recht in de ogen en zei rustig, maar met klem: 'Als je meent dat je deze roeping niet kunt aanvaarden, moet je dat niet aan mij zeggen. Kniel neer en zeg het tegen je hemelse Vader. Hij zal je antwoord geven. En ik zal de beslissing aanvaarden die je daarna neemt.'

Er volgde een lange stilte. Toen keek hij naar me zoals een vader naar zijn zoon, en zei: 'Roberto, dit is geen kerk van lafaards; dit is een kerk van moedige mensen.'

Ik had meteen spijt. Met tranen in mijn ogen en met bevende stem zei ik: 'Bisschop, wanneer begin ik?'

Hij sloeg zijn arm om me heen, klopte me op de rug en zei: 'Ik zal helpen met je voorbereiding op je eerste les deze week.'

Ik was verheugd dat mijn hemelse Vader mij zo'n bijzondere leider had gegeven — een bisschop die niet alleen in woord, maar ook in daad onderwees.

Ik dacht hier tijdens mijn zending vaak aan, en ook in andere roepingen. Als ik er nu nog aan terugdenk, ben ik

mijn hemelse Vader dankbaar dat ik lid ben van de kerk van de Heer.

Roberto Carlos Pacheco Pretel, Peru

Toegewijde diakenen

Een van mijn schoonzussen in Guatemala had een zware tijd achter de rug en de stress schaadde haar gezondheid. Mijn vrouw en ik baden voor haar, maar we wisten niet wat we verder nog konden doen. En toen bracht ik tijdens een zakenreis naar Guatemala, mijn vaderland, een bezoek aan mijn schoonfamilie en kreeg deze prachtige les in leiderschap.

Ik zat op het terras met mijn schoonvader te praten toen een van de twaalfjarige jongens uit de wijk langs kwam en dag zei. Toen hij uit het zicht was verdwenen, zei mijn schoonvader: 'Die kleine jongen en twee andere jongens van zijn leeftijd hebben me laatst erg verbaasd. Ze kwamen met zijn drieën langs, allemaal in een wit overhemd en een stropdas. Toen ik ze had binnengelaten, gingen ze tot mijn verbazing naar de woonkamer om met mijn dochter te spreken. Ze vertelden dat ze langskwamen omdat ze wisten dat ze problemen met haar gezondheid had. Ze zeiden dat ze geen zalving konden geven omdat ze maar diakenen waren, maar dat ze wél voor haar konden bidden en dat Jezus Christus haar dan zou zegenen.'

'Die drie jongemannen knielden en spraken een prachtig gebed uit waarin ze onze hemelse Vader vroegen om mijn dochter te zegenen. Toen stonden ze op, betuigden haar hun liefde, en vertrokken.'

'Weet je,' vervolgde mijn schoonvader, 'Ik was erg onder de indruk van het goede voorbeeld van die jongemannen.'

De volgende dag zag ik die drie jongemannen in de avondmaalsdienst — netjes gekleed en klaar om het avondmaal rond te dienen. Ik had grote bewondering en respect voor ze. Na de dienst ging ik naar ze toe om hen de hand te schudden — kleine handen die echter zeer goed in staat om vermoeide en belaste geesten te verheffen. Moge God die jongemannen zegenen omdat ze zo'n goed voorbeeld van dienstbaarheid, liefde en geloof zijn.

Óscar Abad Gutierrez, Utah

Hij wilde met mijn moeder praten

Sinds ik lid ben geworden van de kerk, heb ik een groot verlangen om de geboden te onderhouden. Maar tiende betalen was in het begin een probleem omdat mijn moeder, die geen lid van de kerk was, het niet toestond.

Als ik mijn salaris kreeg, legde ik het tiendegeld weg in een van mijn lades. Maar toen de dag om het geld aan de Heer terug te geven aanbrak, was het weg. Ik vroeg mijn moeder of ze het geld had gezien en ze antwoordde dat ze het had uitgegeven omdat de Heer het toch niet nodig had. Ik maakte er maar geen ruzie over, want ik dacht dat er misschien een andere manier was om het probleem op te lossen.

Ik was wel een tijd verdrietig omdat ik geen tiende kon betalen. Toen ik voor de tiendeafrekening naar de bisschop ging, vroeg hij of ik mijn volledige tiende betaald had. Met tranen in mijn ogen zei ik van niet, omdat mijn moeder mijn tiendegeld had gepakt. De bisschop troostte me en zei dat de Heer de verlangens van mijn hart wel kende. Toen vroeg hij of ik die woensdag

mijn moeder wilde meenemen voor een gesprek. Ik zei dat ik dat zou doen.

Die week vroeg ik me af: 'Hoe kan ik mijn moeder nou meenemen voor een gesprek met de bisschop terwijl ze niet eens lid van de kerk is? Ze zal de uitnodiging toch niet aannemen!'

Toen de woensdag aan was gebroken, had ik nog steeds niets tegen haar gezegd, dus vroeg ik gewoon of ze met me mee naar de kerk wilde komen, omdat ik niet alleen wilde gaan. Gelukkig zei ze ja.

Bisschop Feitosa heette haar hartelijk welkom en ontving haar in zijn kantoor. Ik maakte me erg zorgen toen mijn moeder daar binnen was. Eindelijk kwam ze naar buiten — met een glimlach op haar gezicht.

Onderweg naar huis keek mijn moeder me aan en zei: 'Van nu af aan betaal je elke maand je tiende.' Wat een vreugde! De Heer had een manier gevonden om mijn moeder in te laten zien hoe graag ik me aan dat heilige gebod wilde houden.

Sindsdien is mijn moeder zelf lid van de kerk geworden. Ze betaalt haar tiende en let erop dat ik ook mijn tiende betaal. We hebben grote zegeningen ontvangen door ons aan dat gebod te houden. En dat komt door een geïnspireerd leider die met mijn moeder sprak over opoffering, toewijding en trouw aan de Heer.

Evanilda Gomes do Nascimento, Brazilië

Ga met Hem praten

In 1998, toen ik jongemannenpresident van mijn wijk was, ging ik naar een jongerenkamp van de ring. Toen ik na een spelletje zat uit te rusten, zag ik een jongeman die

MIDDELEN IN ZIJN HANDEN

'Een leider moet zorgen dat er iets gebeurt wat invloed heeft op het leven van anderen. Er moet iets in beweging komen en veranderen. Hij moet ervoor zorgen dat de mensen onder hem niet falen. Maar dat moet wel op de manier van

de Heer gebeuren. Hij moet het werktuig in de handen van de Almachtige zijn om het leven van anderen te veranderen. Hij moet beseffen op welk punt hij zich nu bevindt, waar hij naartoe wil en hoe hij daar denkt te komen.'

President James E. Faust (1920–2007), tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'These I Will Make My Leaders', *Ensign*, november 1980, p. 35.

ik niet kende. Hij zat in zijn eentje op een heuveltje iets buiten het kamp. Hij zag er ternegereslagen uit. Ik had het gevoel dat ik met hem moest gaan praten.

Ik stelde mezelf voor en vroeg hoe hij heette. Ik weet niet meer waar we het allemaal over hadden, maar ik herinner me wel dat ik wat tranen vergoot. Het was een bijzonder gesprek, dat voortduurde tot ze ons riepen voor de volgende activiteit. Ik zag de jongeman daarna nauwelijks en kreeg geen kans meer om hem nog eens te spreken.

In augustus 2005 hadden we een vergadering in ons ringcentrum. De bewuste jongeman zocht mij op en gaf me een brief. Ik las:

Ik dacht vandaag aan het gesprek dat we in 1998 in San Martin Park hadden. Om u eraan te herinneren: ik zat in mijn eentje verdrietig te zijn. U kwam naar me toe en zei dat u het gevoel dat u met me moest praten. U zei (...) dat de tijd was gekomen om te kiezen — bij de kerk blijven en Jezus Christus volgen, of de kerk

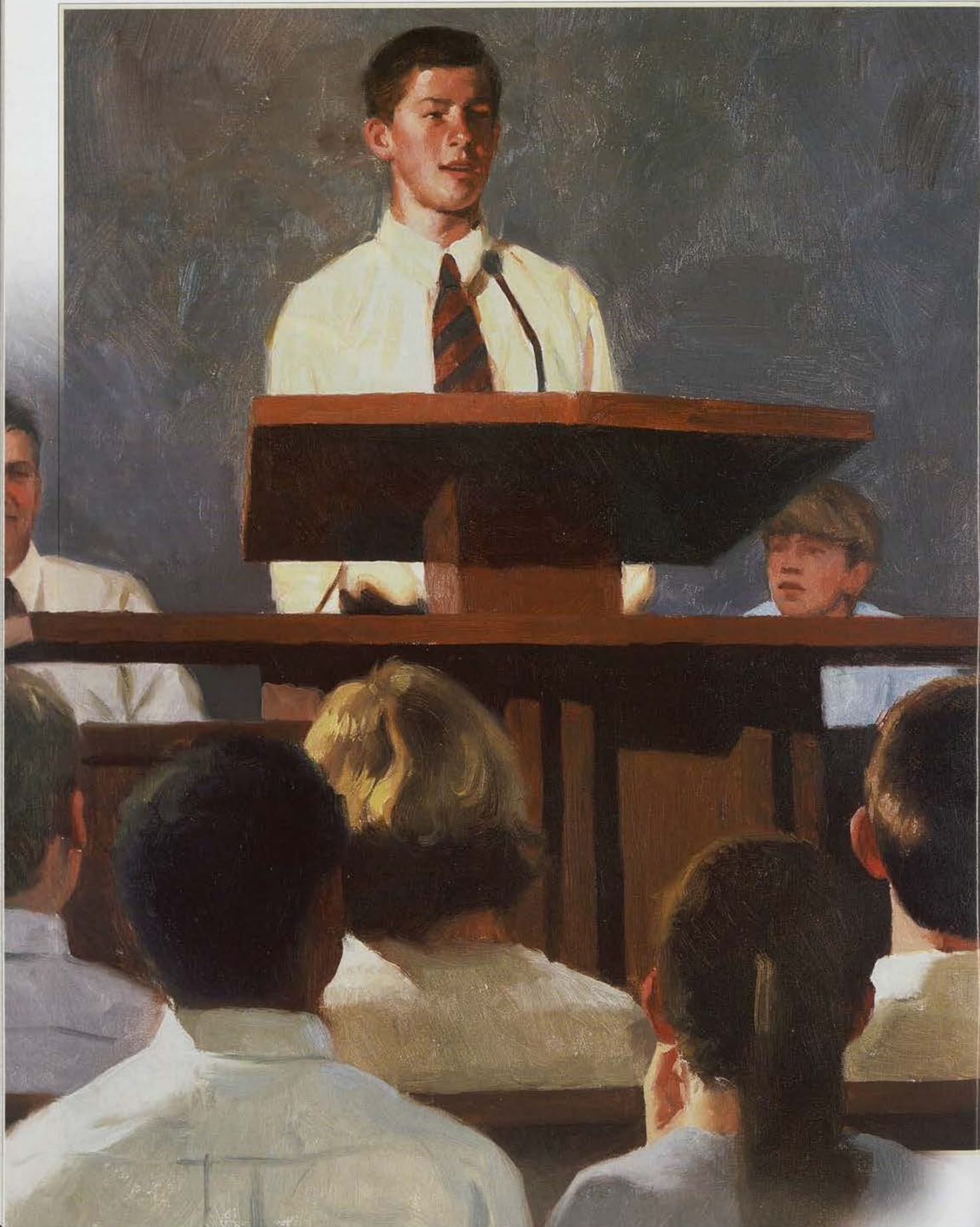
verlaten zonder de zegeningen te krijgen die actief blijven in de kerk oplevert. Het enige wat me echt is bijgebleven, is dat u zei dat als ik afviel, mijn hele familie zou afvallen, maar als ik door zou gaan, zouden zij ook komen.

(...) Toen kreeg ik heel sterk het verlangen om ze te helpen. (...) En dus besloot ik op de dag van ons gesprek dat ik de Heer trouw zou blijven. Zelfs nu, na zeven jaar, ben ik nog steeds trouw. En mijn familie is sterk in het evangelie en trouw aan de Heer. (...) Dankuwel dat u zo openhartig en eerlijk tegen mij was. U zult nooit weten hoeveel goed mij dat heeft gedaan.

Die jonge man is inmiddels op zending geweest en heeft een tempelhuwelijk gesloten. Ik ben de Heer dankbaar dat ik me dienstbaar mocht maken als leider. Ik ben dankbaar dat ik tot het besef ben gekomen dat het belangrijk is om me in andere mensen te verplaatsen zodat ik beter kan begrijpen wat ze doormaken. ■

Alejandro Humberto Villarreal, Argentinië

Toen ik de bisschop vertelde dat mijn moeder niet toestond dat ik tiende betaalde, vroeg hij of ik haar wilde meenemen voor een gesprek.

Een getuigenis krijgen

OUDERLING PAUL K. SYBROWSKY
van de Zeventig

Ik ben opgegroeid in een fijn gezin, hoewel we niet actief waren in de kerk. Ik was niet gewend om thuis van de waarheid van het evangelie te horen getuigen. Dus hoewel ik in Salt Lake City ben opgegroeid, in een overwegend mormoons milieu, ben ik niet in een typisch mormoons gezin opgevoed. We hielden geen gezinsgebed en geen gezinsavond. Veel kerkelijke gebruiken die voor mijn vrienden heel gewoon waren, waren voor mij een beetje vreemd.

Daardoor zou je niet zomaar van mij verwachten dat ik in een grote seminariebijeenkomst zou opstaan om mijn getuigenis te geven. Bovendien was ik als vijftienjarige enigszins verlegen. Eigenlijk was ik zelf best verbaasd dat ik ineens voor driehonderd seminariecuristen bij de microfoon stond. Maar ik voelde me toch op mijn gemak vanwege mijn gevoelens. En ik herinner me nog steeds die sterke aandrang van de Geest om in die seminariebijeenkomst mijn getuigenis te geven.

Ik herinner me niet precies wat ik zei, maar ik zal nooit het brandende gevoel in mijn hart vergeten, die vaste overtuiging dat de kerk waar is. Ik herinner me nog goed

welke gevoelens de Heilige Geest mij gaf toen ik getuigde van de waarachtigheid van deze kerk.

Ik wist het

Tot die dag *geloofde* ik dat de kerk waar was. Ik vond de kerk fijn. Ik vond haar goed en deed aan alles mee. Maar op dat beslissende moment in mijn leven *wist* ik dat de kerk waar was. Ik kon het niet ontkennen en niemand kan me mijn getuigenis afnemen.

Sinds die dag in het seminarie, heb ik mijn getuigenis duizenden keren gegeven. Ik herinner me nog enkele andere keren, maar die maakten niet zo'n indruk op me en hebben ook mijn toekomst niet zo sterk vormgegeven als die eerste keer in mijn tienertijd. Een van de redenen dat die keer zo'n blijvende indruk op mij maakte, is dat ik ongeveer even oud was als de profeet Joseph Smith toen hij onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, zag, en te horen kreeg dat hij behulpzaam zou zijn bij de herstelling op aarde van de ware kerk.

Die keer dat ik mijn getuigenis gaf en een vaste overtuiging kreeg, was in veel opzichten een keerpunt in mijn leven. Je leert het meeste als de Heer je onderricht. Door dit getuigenis wilde ik me dienstbaar maken, een betere leerling worden en betere sociale en

Ik kan me veel gelegenheden herinneren waarbij ik mijn getuigenis heb gegeven, maar van al die herinneringen is er geen zo levendig als toen ik als verlegen tiener voor driehonderd klasgenoten stond.

Het is
essentieel
om een
getuigenis te hebben
en het geloof dat
Jezus Christus jouw
Heiland en Verlosser
is. Het is essentieel
dat je begrijpt dat
Hij uit volmaakte
liefde verzoening
voor jou heeft
gebracht.

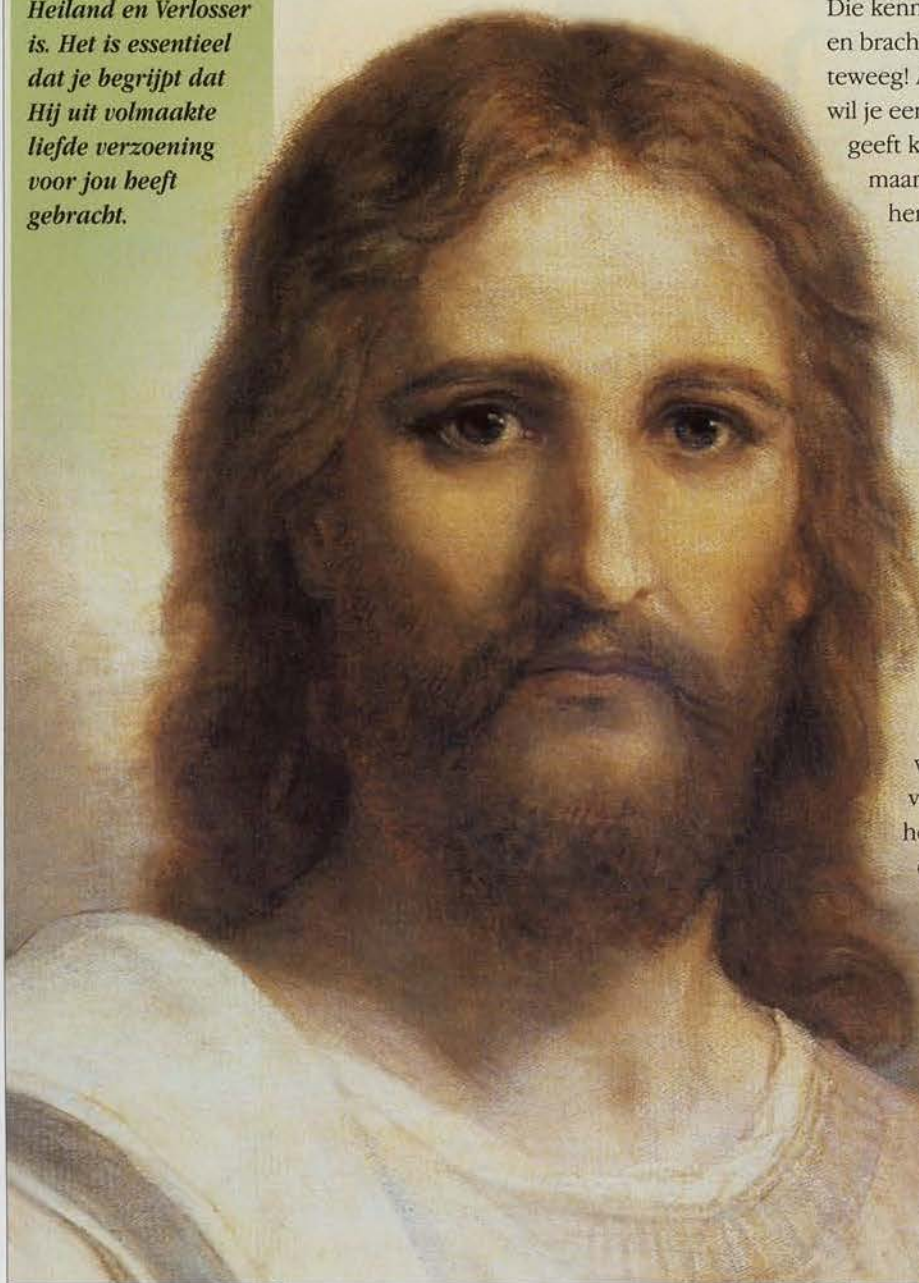
persoonlijke vaardigheden opdoen. Mijn verlangen om de Schriften beter te leren kennen, nam toe. Mijn leven kreeg meer richting. Ik wist dat ik het evangelie zou mogen verkondigen als ik goed bleef leven.

Ik besepte ook dat God wist wie ik was.

Die kennis was heel belangrijk voor mij en bracht een grote verandering in mij teweeg! Als je eenmaal weet wie je bent, wil je een beter mens worden. Die kennis geeft kracht — een kracht die je alleen maar krijgt door de inspiratie van onze hemelse Vader.

Nu ik op die ervaring terugkijk, geloof ik dat mijn hemelse Vader mij een kans wilde geven om bepaalde eigenschappen en vaardigheden te ontwikkelen zodat Hij wat makkelijker met mij om kon gaan. Ik denk ook dat Hij wilde dat ik na zou denken over een zending, iets wat bij mij thuis niet werd aange-moedigd. Als tiener had ik niet zo veel over een zending nagedacht. Maar door die ervaring met mijn getuigenis wist ik voor het eerst dat ik op zending wilde. Nog veel andere ervaringen versterkten dat verlangen, maar het was de eerste keer dat ik wist dat ik op zending wilde. Ik wist dat mijn Vader in de hemel wilde dat ik een voltijdzending vervulde om zijn kinderen te vertellen wat ik nu wist.

Stel je hart open

Een getuigenis krijgen is net zo iets als de Nephieten meemaakten toen de Heiland hen bezocht. Aanvankelijk verstonden ze Gods stem niet omdat ze alleen met hun oren luisterden. Maar toen ze hun hart openstelden, verstonden ze Hem.

'En wederom, voor de derde maal, hoorden zij de stem, en zij zetten hun oren open om haar te horen; en hun ogen waren gericht naar de oorsprong van het geluid; en keken gestadig naar de hemel, vanwaar het geluid kwam.

'En zie, de derde maal verstonden zij de stem die zij hoorden' (3 Nephi 11:5-6).

Het is van het grootste belang dat je je hart openstelt voor de inspiratie van onze Vader in de hemel. Je hebt zijn inspiratie nodig.

Je krijgt met unieke moeilijkheden te maken. En de manier om ze te overwinnen, is de Heilige Geest toe te laten. Laat je door Hem leiden. Onze hemelse Vader draagt zijn kracht van geest tot geest en van hart tot hart over. En met de kracht van de Heer kunnen we doorgaan. De Heer geeft ons die kracht in de vorm van ons getuigenis.

Geniet van je tienerjaren

Als je je getuigenis versterkt, kun je meer van je tienerjaren genieten — en die tijd kan een van de meest opwindende periodes in je leven zijn. Niet om iets af te doen van een zending of een tempelhuwelijk of de andere fijne ervaringen die je later in je leven krijgt, maar ik moedig je aan om te genieten van je leven als tiener. En hoe doe je dat? Door alle geboden van de Heer te gehoorzamen: ze zijn niet facultatief! Elk gebod is met een wijs doel gegeven — voor jouw veiligheid.

In de boodschap van het Eerste Presidium in *Voor de kracht van de jeugd* staat onder meer:

'Onze hemelse Vader wil dat jullie een vreugdevol leven leiden en in zijn tegenwoordigheid terugkeren. De beslissingen die jullie nu nemen, zullen grotendeels de koers in je leven en in de eeuwigheid bepalen.

'Omdat de Heer je liefheeft, heeft Hij je op je reis

Voor de kracht
van de jeugd
Onze plicht jegens God vervullen

voorzien van wegwijzers: de geboden en de woorden van de profeten.'

President Gordon B. Hinckley, onze profeet en president, heeft gezegd: 'Laten we een gelukkig volk zijn. Het plan van de Heer is een plan van geluk.¹² Laten we de profeet volgen en een gelukkig leven leiden. Deze periode in je leven is opwindend en zou leuk moeten zijn. Als je actief bent in de kerk, kun je echt van je jeugd genieten.

Heb de moed om de gevoelens van je hart te volgen. Houd je daaraan vast en versterk ze. Het is essentieel om een getuigenis te hebben en het geloof dat Jezus Christus jouw Heiland en Verlosser is. Het is essentieel dat je begrijpt dat Hij uit volmaakte liefde verzoening voor jou heeft gedaan.

Die kennis stelt je in staat om je geloof in Jezus Christus te combineren met bekering, zodat je verbonden van kracht blijven. Dan kun je leiding ontvangen van een lid van de Godheid: de Heilige Geest. Wat een geschenk! Dat geschenk krijgen we als we geloof hebben in de Heer Jezus Christus en we de vruchten van bekeering plukken.

Als tiener kreeg ik nog een ander geschenk: een levend, groeiend getuigenis van het evangelie van Jezus Christus. Naarmate ik dat getuigenis koesterde, bleef het groeien. Ik begon de aanpak van de Heer te begrijpen — zijn plan om mij terug te leiden tot mijn Vader in de hemel. 'Hetgeen van God is, is licht; en wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe' (IV 50:24).

Ik getuig plechtig dat God onze Vader is en dat zijn Zoon, Jezus Christus, de Heiland en Verlosser van alle mensen is. Jij kunt die overtuiging ook krijgen. Jij kunt dat getuigenis ook krijgen. Je kunt het nu krijgen, net zo jong als ik het kreeg. Je hoeft niet te wachten. ■

NOTEN

1. *Voor de kracht van de jeugd* (2001), p. 2.
2. Zie 'Iedereen een beter mens', *Liabona*, november 2002, p. 99.

EEN evenwichtig leven leiden

Wij hebben veel moeilijkheden, maar moeten ons streven naar een hogere opleiding, een huwelijk, een gezin en werk in de kerk niet opgeven.

OUDERLING ROBERT F. ORTON

Lid van de Zeventig van 2001 tot 2007

Ik vermoed dat bijna iedereen een leven wil dat hem blijvend geluk brengt. En ik geloof dat we dat krijgen als we een koers volgen die voert tot het eeuwige leven. Dat geluk krijgen we sneller als we naar de ingevingen van de Geest luisteren en het juiste evenwicht bereiken.

Met evenwicht bedoel ik: in geestelijk, intellectueel, lichamelijk, sociaal en economisch opzicht. *Evenwicht* is te definiëren als mentale en emotionele bestendigheid. Het houdt in dat we een en ander in harmonie brengen, of in de juiste verhoudingen.

Evenwicht bereiken

Zoals u weet, kunnen de moeilijkheden van het dagelijks leven het evenwicht en de harmonie die wij nastreven, verstoren. In onze pogingen om een evenwicht te bereiken en dat te behouden voelen velen onder ons

zich overweldigd. Ik geef daarvan de volgende voorbeelden, aangepast overgenomen uit een toespraak van ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen.¹

Een alleenstaande student zei: 'Ik weet dat de Schriften en de huidige kerkleiders zeggen dat we een huwelijk en een gezin stichten niet onnodig moeten uitstellen. Maar ik ben 26. Ik heb mijn opleiding nog niet afgerond en heb geen baan om een gezin te onderhouden. Mag ik niet even wachten met trouwen?'

Iemand anders zei: 'Ik ben een vrouw en niemand heeft mij ten huwelijk gevraagd. Hoe kan ik het gebod om te trouwen nou onderhouden?'

Een jonge moeder zei: 'Ik ben geobseedeerd door de gedachte dat ik mijn opleiding moet afronden én moet zorgen voor mijn kinderen. Ik heb bijna geen tijd om

aan iets anders te denken. Soms denk ik dat de wereld en de kerk teveel van mij verwachten. Ongeacht hoe hard ik werk, ik kan nooit aan al die verwachtingen voldoen. Ik word heen en weer geslingerd tussen een gevoel van eigenwaarde en zelfvertrouwen enerzijds en schuldgevoelens, depressie en teleurstellingen anderzijds, omdat ik niet aan alle vereisten voor het celestiale koninkrijk voldoe.'

Een andere alleenstaande student zei: 'Ik moet werken om mijn studie te betalen. Ik heb niet genoeg tijd om zowel te studeren als een functie uit te oefenen in de kerk. Hoe kan men dan van mij verwachten dat ik een evenwichtig leven leid?'

Ik heb al veel mensen horen zeggen: 'Niemand weet beter dan ik hoe belangrijk lichaamsbeweging is. Ik heb er alleen geen tijd voor.'

En iemand hoorde een zuster zeggen: 'Hoe kunnen man en vrouw tegenwoordig nou hun gezin onderhouden als de vrouw niet buitenshuis werkt? Als zij niet werkt, is er gewoon niet genoeg geld om alle kosten te betalen.'

Een jonge vader zei: 'Mijn nieuwe zaak neemt al mijn tijd in beslag. Ik ben mij ervan bewust dat ik mijn vrouw en kinderen en mijn werk in de kerk verwaarloos, maar als ik nog een jaar zo doorga, verdien ik genoeg en komt alles in orde.'

O, wat een illusie! Het leven wordt niet makkelijker, het wordt alleen maar gecompliceerder. Beeld u nou niet in dat de toekomst meer tijd en minder verplichtingen met zich meebrengt. Bereid u voor op wat komen gaat door in uw huidige omstandigheden alvast te oefenen wat u dan moet doen.

Moeten we het doel van een hogere opleiding dan maar opgeven en ons op andere manieren ontwikkelen en sterken? Moeten we het doel van een huwelijk en een gezin opgeven? Moeten we ophouden ons voor te bereiden om een gezin en onszelf te onderhouden? Moeten we onze inzet in de kerk maar vergeten?

Het antwoord op al die vragen is uiteraard nee. Hoewel het niet mogelijk is om hier op alle genoemde frustraties in te gaan, kunt u in elk geval de volgende denkbeelden overwegen.

Als de druk in de cabine van een vliegtuig wegvalt, moeten de passagiers eerst hun eigen zuurstofmasker aandoen voordat ze anderen helpen. Dat geldt ook voor dienstbaarheid. Als we onszelf niet sterken, zijn we nooit in een positie om anderen te sterken.

Behoeft aan evenwicht

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Een van de grote, fundamentele beginselen van het "mormonisme" is waarheid te ontvangen, waar die ook vandaan moge komen.'² Hij heeft ook geopenbaard dat 'de heerlijkheid Gods [...] intelligentie' is (LV 93:36) en dat 'welk niveau van intelligentie wij in dit leven ook bereiken, in de opstanding [...] met ons [zal] herrijzen' (LV 130:18).

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Ik wil u aanmoedigen om het evenwicht in uw leven te behouden. Raak niet geobsedeerd door wat we "een evangeliehobby" zouden kunnen noemen. Een goede maaltijd bestaat altijd uit meer dan één gang. U zou erg goed moeten zijn op het gebied (...) dat u gekozen hebt. Maar ik waarschuw ervoor om dat niet uw enige interesse te laten zijn. (...)'

'Pas op voor obsessies. Pas op voor bekrompenheid. Laat uw interesses zich uitspreiden over veel nuttige gebieden, terwijl u zich met toenemende expertise in uw eigen vakgebied ontwikkelt.'³

President Hinckley heeft ook gezegd dat wij een viervoudige verantwoordelijkheid hebben, tegenover ons gezin, onze werkgever, de Heer en onszelf. Hij heeft ons aangemoedigd

om 'wat tijd uit te trekken voor wat meditatie en wat lichaamssoefening.'⁴

Als ik een vliegreis onderneem, staat aan het begin van de vlucht een stewardess op om aanwijzingen te geven. Ze zegt dan onder andere: 'Als de luchtdruk in de cabine wegvalt, vallen er zuurstofmaskers naar beneden. Als een klein kind of een gehandicapte aan uw zorg is toevertrouwd, zet dan eerst uw eigen masker op voordat u probeert anderen te helpen.' Waarom zou ze dat zeggen? Het is logisch dat je niemand kunt helpen als je bewusteloos bent. Dat geldt ook voor wat we in de wereld en in de kerk en in ons beroep voor andere mensen doen. Als we onszelf niet sterken, zijn we nooit in een positie om anderen te sterken.

Wijlen president James E. Faust (1920–2007) heeft als tweede raadgever in het Eerste Presidium bovendien gezegd dat 'het voor mensen met een rechtschapen evenwicht veel makkelijker is om zich over te geven aan "de ingevingen van de Heilige Geest" (Mosiah 3:19). Dan

Als we elke week de avondmaalsdienst bijwonen en deelnemen aan het avondmaal, kunnen we altijd de Geest bij ons hebben. De Heilige Geest zal ons helpen om de antwoorden te vinden op de belangrijke vragen waar we mee worstelen.

mij verlangde en Hij gaf me extra kracht, inzicht en hulp.

Leiding van de Geest

Als de antwoorden die we krijgen aangaande belangrijke beslissingen in ons leven komen als ingevingen van de Heilige Geest, zullen we eerder evenwicht en geluk vinden. Maar hoe krijgen we de Geest en de antwoorden die we nodig hebben?

Als eerste wil ik voorstellen dat we elke week de avondmaalsdienst bijwonen en aan

het avondmaal deelnemen. Daarbij gedenken wij Christus en zijn lijden voor ons. Net als bij de doop verbinden wij ons om zijn naam op ons te nemen. En wij hernieuwen ons verbond om de geboden te onderhouden. Waarom doen we dat allemaal? De laatste zinsnede in het avondmaalsgebed beantwoordt die vraag: 'opdat zij zijn Geest altijd bij zich mogen hebben' (IV 20:77).

Dat is de sleutel tot het verkrijgen van het gezelschap van de Heilige Geest, die ons zal helpen om de antwoorden te vinden op de belangrijke vragen waar we mee worstelen. Daarnaast moeten we regelmatig knielen en bidden. En we moeten bereid zijn om onze medemens te dienen. We moeten andere mensen in liefde de hand reiken en niet vrez (zie 1 Johannes 4:18).

Als wij de Heer om zijn Geest vragen en al het nodige doen om zijn invloed te voelen, zal de Geest ons alles bijbrengen. Hij zal ons helpen met onze studie. Hij zal ons helpen om beslissingen te nemen omtrent onze levensdoelen. En Hij zal ons gemoedsrust geven.

Een gelijkenis over het gebed

Ik besluit met een passage uit Lucas 18:1-8: 'De Heer' sprak een gelijkenis tot hen met het oog daarop, dat zij altijd moesten bidden en niet verslappen.

'En Hij zeide: Er was in een stad een rechter, die zich om God niet bekommerde en zich aan geen mens stoorde.

'En er was een weduwe in die stad, die telkens tot hem kwam en zeide: Verschaf mij recht tegenover mijn tegenpartij.

'En een tijdlang wilde hij niet, maar daarna sprak hij bij zichzelf: Al bekommer ik mij niet om God en al stoor ik mij aan geen mens,

'toch zal ik, omdat deze weduwe het mij moeilijk maakt, haar recht verschaffen; anders komt zij mij ten slotte nog in het gezicht slaan.

'En de Here zeide: Hoort, wat de onrechtvaardige rechter zegt.

'Zal God dan zijn uitverkorenen geen recht verschaffen, die dag en nacht tot Hem roepen, en laat Hij hen wachten?

'Ik zeg u, dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen.'

De Heer hoort en verhoort gebeden. Soms zijn we geneigd om het bidden tot Hem te gauw op te geven. We moeten volhouden.

Als bijzondere getuige van Jezus Christus, geroepen om tot de hele wereld te getuigen (zie IV 107:25), getuig ik dat Hij leeft. Hij is onze Heiland. Hij kent u en mij. Hij weet wat wij denken en voelen. Hij zal onze Voorspraak bij de Vader zijn als wij de verbonden nakomen die wij wekelijks sluiten bij onze deelname aan het avondmaal.

Wij kunnen de wereld overwinnen als we ernaar streven om een evenwicht te vinden in ons leven. Als we ernaar streven om de Geest altijd bij ons te hebben en we getrouw gehoor geven aan diens ingevingen, zullen we gezegend worden. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens een devotional aan het LDS Business College op 1 maart 2006.

NOTEN

1. Zie 'De balans van het leven', *De Ster*, juli 1987, p. 10.
2. *History of the Church*, deel 5, p. 499.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), pp. 31-32.
4. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, p. 33.
5. 'De noodzaak van een evenwichtig leven', *Liabona*, maart 2000, pp. 4, 7.

Wist je?

De gouden medaille van de koningin

Christopher Vingoe uit de wijk Kings Lynn in de ring Norwich (Engeland) heeft afgelopen jaar ondanks de ernstige hersenbeschadiging die hij in zijn kinderjaren opliep voor maar liefst zes vakken de hoogst mogelijke cijfers gehaald in het voortgezet onderwijs. Dat komt overeen met het met goed resultaat slagen voor de toelatingsexamens van zes vakken voor de universiteit. Met deze ongelooflijke prestatie verdiende Christopher de gouden prestatie-medaille van de koningin.

Koningin Elizabeth II overhandigde Christopher de medaille. 'Ze

was erg aardig en maakte heel makkelijk een praatje', zei Christopher, die nu op zending is in het Engelse zendingsgebied Leeds. Hij vertelde haar zelfs een beetje over het zendingswerk van de kerk.

Toen Christopher zes was, werd hij bij het oversteken aangereden door een auto. Hij lag vijf dagen in coma en had een bloedpropje in zijn hersenen. Zijn herstel verbaasde de artsen. Toen koningin Elizabeth hoorde wat voor ongeluk Christopher had gehad en hoe hij daarvan was hersteld, maakte ze er een grapje over: 'Misschien heeft de klap hem tot rede gebracht.'

FOTO: GEPAST MET TOESTEMMING VAN DE FAMILIE VINGOE

In één woord

Zion: De Heer gebiedt ons 'de zaak van Zion [...] te vestigen' (IV 6:6). Wat is Zion? Eén definitie is 'de reinen van hart' (IV 97:21). Met het woord *Zion* wordt ook vaak verwezen naar het volk van de Heer of naar de kerk en haar ringen. (Zie IV 82:14.) Wij worden aangemoedigd om Zion op te bouwen waar we wonen.

Zion kan ook een bepaalde locatie betekenen:

- De stad van Henoch. (Zie Mozes 7:18-21.)
- De oude stad Jeruzalem. (Zie 1 Koningen 8:1.)
- Het nieuwe Jeruzalem, dat in Jackson County (Missouri, VS) gebouwd wordt. (Zie IV 57:1-3.)

Tip voor leidinggevendenden

President N. Eldon Tanner (1898-1982), die vele jaren raadgever in het Eerste Presidium was, zei dat we het voorbeeld van Christus moeten volgen om een goed leider te zijn. Hij gaf negen ideeën om een goed leider te worden:

1. Neem de Heiland als het volmaakte voorbeeld van leiderschap.
2. Aanvaard de rol van leerkracht en dienstknecht.
3. Zoek in de Schriften naar de juiste beginselen.
4. Bid om leiding, luister en reageer.
5. Zet anderen ertoe aan zichzelf te besturen.
6. Stel anderen verantwoordelijk voor hun werk.
7. Spreek vaak genoeg uw dankbaarheid uit.
8. Wees een goed voorbeeld van wat wij verkondigen.
9. Luister naar de president van de kerk. Hij is een profeet van God. Volg zijn raad en voorbeeld.

Ontleend aan 'Leading As the Savior Led', New Era, juni 1977, p. 7.

'Op de een of andere manier brengt vergeving, met liefde en verdraagzaamheid, wonderen tot stand die op geen enkele andere wijze tot stand kunnen komen.'

President Gordon B. Hinckley, 'Vergeving', Liahona, november 2005, p. 84.

De moed om een vraag te stellen

Lai Tsjang Hoei-ling

In de zomer van 1994 ging ik van school in Taipei (Taiwan) naar Miao-li, de plaats waar ik vandaan kwam, om daar mijn vakantie door te brengen. Daar nam ik een vakantiebaantje in een bloemenzaak. Mijn hart loopt over van dankbaarheid als ik denk aan wat er toen gebeurde.

Op een dag was ik planten aan het water geven toen er een man in een gemotoriseerde rolstoel stilhield om naar de bloemen te kijken. Verlegen sloeg hij mijn uitnodiging om binnen te komen af, maar om de een of andere reden maakte hij een onuitwisbare indruk op me. Daarna kwam ik hem nog verscheidene malen op straat tegen en we knikten en glimlachten dan vriendelijk naar elkaar.

Op een warme dag zat ik in een restaurant wat ijs te eten toen iemand me op de schouder tikte. Het was de man in de rolstoel. Hij was netjes gekleed en had een grote glimlach op zijn gezicht. Moedig vroeg hij me mijn naam en telefoonnummer, en vertrok.

Enkele dagen later belde hij om me naar een diner van de kerk uit te nodigen. Aangemoedigd door een vriend ging ik, al was het aarzelend.

Het was een heerlijk diner en door de ontvangst die ik van de leden kreeg, had ik meteen het gevoel dat ik welkom was. Later die avond vroeg een ander kerklid mijn adres en telefoonnummer in Taipei en stuurde die gegevens naar de zendelingen daar. En zo begon mijn eeuwige band met De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

In de herfst van 1994 werd ik gedoopt en bevestigd. En in 1997 ging ik op voltijdzending. Twee jaar na mijn terugkeer trouwde ik met een teruggekeerde zending en stichtten we een gezin.

Al die zegeningen kreeg ik door dat een lid van de kerk de moed had me iets te vragen. Hij was toen een volslagen vreemde voor me, maar uiteindelijk was hij het die mij tot het evangelie van de Heiland bracht. Hij doet me denken aan een tekst in het Boek van Mormon: 'Ik heb niets anders op het oog dan het eeuwigdurend welzijn van uw ziel' (2 Nephi 2:30). ■

Op een dag was ik planten aan het water geven toen er een man in een gemotoriseerde rolstoel stilhield om naar de bloemen te kijken. Er was iets met hem dat grote indruk op mij maakte.

Een waarschuwing

Sandra Gates

Ik had enkele dagen bij mijn ouders gelogeerd omdat ik ziek was. Maar het was inmiddels weer tijd om terug te gaan, dus nam ik afscheid en pakte een bus naar Leicester, in het midden van Engeland. Ik zag de huizen voorbijkomen en de mensen druk bezig met hun dagelijkse activiteiten. Het was een heldere, zonnige dag in

de zomer van 1976 en ik was opgewekt en klaar voor alles wat er op mijn pad zou komen. Ik stapte uit de bus en liep anderhalve kilometer naar het treinstation.

Passagiers die stonden te wachten op treinen in verschillende richtingen, verdrongen zich op het perron. Zo nu en dan kondigde een stem via de luidspreker treinen aan.

Al gauw arriveerde de trein waar ik op stond te wachten. Maar toen ik instapte, kreeg ik een duidelijke ingeving. Ik stapte weer uit omdat

ik sterk het gevoel had dat ik de trein niet moest nemen, maar met de bus terug naar huis moest. Ik had al een retourtje gekocht en kon me eigenlijk niet veroorloven om ook nog een buskaartje te kopen. Maar de ingeving was zo sterk dat ik die niet kon negeren.

Ik was nog niet zo lang lid van de kerk, maar ik had bij mijn doop en bevestiging de Geest gevoeld. Toen ik op het punt stond om in de trein te stappen, hoorde ik een zachte stem 'Nee!' zeggen. Ik kon stond even stil om af te wachten of ik het nog een keer hoorde, en de stem zie nogmaals 'Nee!'

Zo gauw ik het treinstation had verlaten, kreeg ik het warme gevoel dat ik de juiste besissing had genomen. Op het busstation moest ik meer dan een uur wachten op een bus naar huis, in Coventry. Als ik de trein had genomen, zou ik er al zijn geweest — althans, dat dacht ik. Maar met de bus kwam ik pas aan het begin van de avond thuis.

Ik zette de tv aan en was geschokt door wat ik op het nieuws zag. De trein die ik had zullen nemen, had een ongeluk gehad vlak buiten Nuneaton! Er waren veel gewonden en zelfs enkele doden.

Ik zocht altijd een zitplaats in de voorste wagon, vlak achter de locomotief — een deel van de trein dat grote schade had opgelopen. Ik bedacht wat er met me had kunnen gebeuren als ik niet naar de stille, zachte stem had geluisterd. En ik moest denken aan alle familiegeschiedenis en

Toen ik op het punt stond om in de trein te stappen, hoorde ik een zachte stem 'Nee!' zeggen.

tempelwerk die ik niet voor mijn overleden voorouders had kunnen doen als ik ernstig gewond was of het leven had gelaten.

Ik ben dankbaar voor de waar-schuwend stem van de Heilige Geest. Ik weet dat het altijd goed is om naar de stem van de Geest te luisteren. ■

Ik had een zegen nodig

Yves Raelina

In februari 2005 zat ik in de bossen van het winterse Alabama in de laatste fase van de legerofficiersopleiding. We brachten dagen en nachten lang door met tactieken voor de kleine infanterie — allemaal in de vrieskou. Op een bepaalde ochtend had het voortdurend geijzeld op mij en mijn medekandidaten en ik had

het moeilijk toen we het kamp voor de nacht moesten opslaan.

Ik voelde me ellendig. Mijn handen en voeten waren bevroren en elke beweging deed pijn. Ik was van boven tot onder doorweekt. Elk deel van mijn lichaam beefde. En om het nog erger te maken, vreesde ik dat ik een longontsteking aan het krijgen was, iets wat mij in het verleden al enkele keren was overkomen.

Ik overwoog om het op te geven. Maar toen moest ik denken aan het voorbeeld van de handkarpioniers die het nooit opgaven, ondanks de schijnbaar onneembare hindernissen. Ik nam me voor om mijn opleiding af te maken. Mijn gezin en ik hadden al te veel opgeofferd voor mijn doel om officier te worden. Ik bad mijn hemelse Vader dat Hij mij de kracht zou geven om door te gaan.

Ik deed die nacht geen oog dicht en de volgende dag was ik er alleen

maar erger aan toe. Ik was doodmoe. En urenlang trainen in de kou hielp ook niet om mijn pijn en hoesten te verminderen. Een van de instructeurs merkte hoe ik eraan toe was en beval mij om enkele uren in de opwarmtent door te brengen.

Toen ik daar blootsvoets in de modder stond om mijn doorweekte

kleren op te hangen, verlangde ik sterk naar een priesterschapszegen. Toen ging plotseling een van de tentflappen open en er kwamen twee andere officierskandidaten binnen. Ik raakte aan de praat met een van hen, Scott Lundell. Op de een of andere manier kwam het gesprek op reizen naar andere landen. Scott vertelde dat hij enkele jaren in de Filipijnen had doorgebracht voordat hij in dienst

ging. De Geest zei mij onmiddellijk dat Scott een teruggekeerde zending was.

'Wat heb je daar gedaan?' vroeg ik.

'O, iets voor de kerk', antwoordde hij.

'Ben je lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen?' vroeg ik.

'Ja', zei hij.

'Ik ook', zei ik.

We schudden elkaar de hand en ik vroeg Scott of hij mij een zegen wilde geven. Zonder aarzelen zei hij ja, en ik knielde neer in de modder. Hij sprak een zegen uit en ik was meteen beter! Ik kreeg mijn kracht terug en hoestte niet meer. Mijn ziekte was weg. Ik maakte de opleiding af en werd een maand later

Mijn handen en voeten waren bevroren en elke beweging deed pijn. Tot overmaat van ramp vreesde ik dat ik een longontsteking aan het krijgen was.

geïnstalleerd als officier.

Onze hemelse Vader denkt echt aan ieder van ons en zegent ons op zijn eigen manier als wij maar geloof in Hem hebben. Hij beurt ons op als we dat het hardste nodig hebben.

Scott Lundell sneuvelde op 25 november 2006 bij gevechten in Afghanistan. Ik kende hem niet erg goed, maar toch maakte zijn dood grote indruk op me. Mijn hemelse Vader stuurde hem naar mij toe op een kritiek moment in mijn leven. Ik zal hem nooit vergeten en ik zal altijd aan die bijzondere zegen denken die ik van een goed priester-schapsdrager kreeg. ■

De kracht van twee getuigenissen

Kathy Truman

Toen ik op een dag de boeken in de Deseret Industries kringloopwinkel vlakbij bij mijn huis doorkeek, besloot ik een boek-van-mormon te kopen om op paasochtend aan een vriendin te geven. Ik vond een gebruikt exemplaar in aardig goede staat, deed het in mijn karretje en keek verder. Al gauw vond ik er een dat er nog beter uitzag, dus verruilde ik dat voor het exemplaar in mijn karretje en ging naar de kassa.

Thuis deed ik het boek tot Pasen in mijn bureau. Met Pasen haalde ik het uit mijn bureau en besloot er

mijn getuigenis in te schrijven.

Wie schetst mijn verbazing toen ik het boek opensloeg en een foto van mijn ouderlijk gezin zag die 25 jaar eerder genomen was. Onder de foto had mijn vader zijn getuigenis geschreven. Hij was onlangs overleden en toen ik zijn getuigenis las en hem nabij voelde, sprongen de tranen in mijn ogen.

Ik herinnerde me dat president Ezra Taft Benson (1899–1994) de gezinnen in de kerk had gevraagd om exemplaren van het Boek van Mormon van hun foto en getuigenis te voorzien en die naar de hoofdzetel van de kerk te sturen zodat die ze over de zendingsgebieden in de wereld kon verspreiden. Toen ik dit boek-van-mormon vond, woonde ik honderden kilometers bij de plaats vandaan waar mijn familie woonde toen we dat boek voor het eerst hadden.

Ik voegde mijn getuigenis aan dat van mijn vader toe en gaf het boek-van-mormon aan mijn vriendin. Toen dankte ik mijn hemelse Vader voor de zegen die dit vroegere boek-van-mormonproject voor mij en mijn vriendin betekende. Mijn vriendin werd vooral geraakt door mijn vaders getuigenis en het bijzondere 'toeval'. Uiteindelijk kreeg ze zelf een getuigenis van het Boek van Mormon en liet zich dopen.

Mijn getuigenis is gesterkt door de inspiratie van president Benson en door de zegen dat ik dat boek-van-mormon na 25 jaar weer in handen kreeg. ■

NOOT

1. Zie 'De aarde met het Boek van Mormon overspoelen', *De Ster*, november 1988, p. 3.

Toen ik op een dag naar boeken keek in een kringloopwinkel van Deseret Industries, besloot ik een boek-van-mormon te kopen om op paasochtend aan een vriendin te geven.

De Liabona doorgeven

Ik lees de *Liabona* altijd om ik er zo veel van leer, bijvoorbeeld over tempelwerk, kerkroepingen en hoe je God lief kunt hebben. Mijn hart wordt verzacht door wat ik lees. Ik leer er veel van en ik kan beter nadenken. Ik ben geraakt door de boodschappen van president Gordon B. Hinckley. Ik heb het tijdschrift doorgegeven aan nieuwe en minderactieve leden. Ze zijn erdoor gesterkt en nu hebben ze zelf een abonnement genomen.

Josephine A. Manzón, Filipijnen

Het beste geschenk dat een vriendin kan geven

Ik ben weg van dit tijdschrift. Ik kijk er zo naar uit, want ik geef de huisbezoekboodschap aan de zusters die er geen abonnement op hebben. Wat mij betreft is dit het beste geschenk dat een vriendin kan geven.

Isabel Medina Méndez, Puerto Rico

Artikelen voor leden en niet-leden

Het materiaal in de *Liabona* is makkelijk en uiterst interessant om te lezen. Mijn lievelingsartikelen zijn de boodschappen van het Eerste Presidium; ik heb er altijd wat aan. Ze staan altijd vol geestelijke raad voor alle kinderen van onze hemelse Vader — ze zijn een onophoudelijke bron van hemelse informatie voor allen die ze lezen.

*Ana Encarnación,
Dominicaanse Republiek*

De Liabona herlezen

De *Liabona* is voor mij een zegen en een metgezel. Ik heb de uitgave van september 2003 nog eens gelezen en 'Tekortschieten' was weer heel verhelderend voor me. Ik las het toen ik me op mijn zending aan het voorbereiden was en ik las het nogmaals als teruggekeerd zendingeling. Het had echt een andere en heerlijke uitwerking op me.

Soms heb ik het gevoel dat er zo veel van me gevraagd wordt. Maar toen ik dit artikel weer las, herinnerde het me eraan dat ik mijn best moet blijven doen om op Christus te lijken. Het leven is niet altijd eerlijk, maar ik ben nu vastbesloten om er mijn best voor te doen.

Georgia Pabulaya, Filipijnen

Naar de algemene conferentie kijken

De eerste keer dat ik een satellietuitzending van een algemene conferentie bekeek, was ik erg onder de indruk. Ik ben erg dankbaar voor een levende profeet en andere algemene autoriteiten. Luisteren we naar hun getuigenis van de Heiland en van onze hemelse Vader, en horen we ze met inspiratie en met macht van omhoog spreken, dan worden wij geestelijk vernieuwd. Toen ik de satellietuitzending van de conferentie had gezien, had ik meer kracht om door te gaan en vol verwachting uit te kijken naar de volgende. En dat we de conferentietoespraken in het tijdschrift krijgen, is ook goed, vooral voor hen die de kans niet krijgen om naar de conferentie te kijken.

Felipe Urbina, Costa Rica

CARL HEINRICH BLOCH, CHRISTUS MET JONGEN (DETAIL)

VOLGENDE MAAND ...

Zijn mormonen christenen?' is een vraag die veel mensen kerkleden stellen. Volgende maand geven we antwoord op die vraag — elk artikel gaat over ons geloof in de Heiland Jezus Christus. Enkele artikelen die u mag verwachten:

- President Gordon B. Hinckley getuigt van de Heiland, onder meer van zijn rol als de God van het Oude Testament en als herrezen Heer, als het middelpunt van ons geloof.
- Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen legt uit wat het inhoudt om een levend geloof in Jezus Christus te hebben.
- Ouderling D. Todd Christofferson van het Presidium der Zeventig vertelt ons hoe wij getuigen van de Heer worden.

Voor ideeën hoe u mensen die een ander geloof hebben over de inhoud van het aanstaande maartnummer kunt vertellen, zie het desbetreffende artikel in de nieuwspagina's van deze uitgave.

Louise Parker, De vijf wijze maagden

In de korte periode dat Howard W. Hunter (1907–1995) president van de kerk was, vroeg hij alle waardige leden van de kerk een geldige tempelaanbeveling op zak te hebben, zelfs als ze niet in de buurt van een tempel woonden. Dit schilderij is gebaseerd op het ware verhaal van twee Nigeriaanse vrouwen die 29 km liepen om hun tempelaanbeveling te gaan halen, hoewel er toentertijd geen tempel dichtbij was die zij konden bezoeken.

W*ij hebben een
viervoudige
verantwoordelijk-
heid: tegenover ons gezin,
onze werkgever, de Heer
en onszelf. Het soort leven
dat tot blijvend geluk leidt,
krijgt men niet door die
plichten te verwaarlozen
of door van slag te raken,
maar door het juiste
evenwicht aan te brengen.
Zie 'Een evenwichtig leven
leiden', p. 38.*